

ЗАЛА
ШКАФЪ
ПОЛКА

20438.

DZIENNIK PRAW

Nr 138.

TOM CZTERDZIESTY PIĄTY.

Tom XLV, do Nru 138

11

D-58/88

Le

M6712

ПОЧТОВАЯ КОНВЕНЦИЯ

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 15 (27) Kwietnia 1852 roku, Nr. 2997, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości nadesłaną tejże Radzie Najwyżej zatwierdzoną konwencją pocztową z Prussami na dniu 24 Grudnia (5 Stycznia) 1851/2 zawartą, z przekładem takowej na język polski, w Dzienniku Praw ogłasza.

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *O. Wyzzechowski.*

Dyrektor Kancellaryi,
w zastęp. *St. Borkowski, Sędzia.*

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 15 (27) Kwietnia 1852 roku, Nr. 2007, Komisaryya Rządowa Spraw Wiedliwości nadała na ręce Rządu Najwyższego zatwierdzoną konwencję pocztową z Prusami na dniu 24 Grudnia (5 Stycznia) 1851/2 za-
wieszającą z przekładem takowej na język polski
w Dzienniku Praw ogłasza.

Dyrektor Główny Przystający
w Komisaryji Rządowej Spraw Wiedliwości
Tajny Rada, Senator O. Wyszehowski
Dyrektor Kanclerz
w zastęp. St. Borkowski, Sekretarz

ПОЧТОВАЯ КОНВЕНЦИЯ

заключенная между
ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ
ВСЕРОССИЙСКИМЪ
и
ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ КОРОЛЕМЪ ПРУССКИМЪ,

24 Декабря 1851 (5 Января 1852).

KONWENCJA POCZTOWA

zawarta pomiędzy
NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM WSZEC
ROSSYI

NAJJAŚNIEJSZYM KRÓLEM PRUSKIM,

24 Grudnia 1851 (5 Stycznia 1852).

Божею поспѣшествующею Милостію

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимирскій, Новгородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса - Таврическаго, Государь Псковскій, и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волыньскій, Подольскій и Финляндскій, Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостокскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новгорода Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полоцкій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всѣя Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія, Грузинскія и Кабардинскія земли, и Армянскія области, Черкасскіхъ и Горскихъ Князей и иныхъ Наслѣдный Государь и Обладатель, Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвиг-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и проч., и проч., и проч.

Z Bożej Łaski

MY MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ i Samowladca Wszech Rossyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car-Kazański, Car-Astrachanski, Król Polski, Car-Sybirski, Car Chersonsko-Taurycki, Pan na Pskowie, i Wielki Xiążę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Xiążę Estonski, Inflantski, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatski, Bulgarski i innych; Pan i Wielki Xiążę Niższego Nowogrodu, Czernihowski, Rjazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondijski, Witebski, Mścislowski, i Panujący całej stronie Północnej, Pan Ziemi Twerskiej, Kartalińskiej, Gruzijskiej i Kabardyńskiej i krainy Ormiańskiej, Xiążę Dziedzieczny i Władca Xiążąt Czerkaskich, Górskich i innych; Następca Norweskki, Xiążę Szlezwicko-Holsztyński, Stormarnski, Ditmarsenski i Oldenburgski, etc., etc., etc.

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между Нами и Его Величествомъ Королемъ Прусскимъ, обоюдные Полномочные Наши заключили и подписали, одинъ въ Санктъ-Петербургѣ 24 Декабря 1851 г. (5 Января 1852 г.), а другой въ Берлинѣ 12 (24) Декабря 1851 г. Конвенцію касательно Почтовыхъ сообщений между обоюдными Государствами Нашими, которая отъ слова до слова гласитъ тако:

Введеніе въ Пруссіи новой уменьшенной портовой таксы, измѣненія взаимныхъ отношеній Германскихъ почтовыхъ управленій, послѣдовавшія отъ учрежденія Германскаго Почтоваго Союза, и переходъ Польскаго почтоваго управленія въ вѣдомство Императорскаго Россійскаго Почтоваго Департамента, потребовали измѣненія правилъ, постановленныхъ какъ въ Почтовой Конвенціи 20 Марта 1827 г. касательно почтовыхъ сообщений между Царствомъ Польскимъ и Пруссіею, такъ и въ дополнительномъ почтовомъ договорѣ 21 Мая (2 Юня) 1843 года, по предмету почтовыхъ сообщений, между Россіею и Пруссіею.

Съчинимы wiadomo niniejszém, że za wspólną zgodą pomiędzy Nami i Najjaśniejszym Królem Pruskim, obustronni Pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali, jeden w Petersburgu 24 Grudnia (5 Stycznia) 1851/2, a drugi w Berlinie 12 (24) Grudnia 1851 roku, Konwencya, dotycząca stosunków pocztowych pomiędzy obustronnemi Państwami Naszemi, która co do słowa brzmi, jak następuje.

Zaprowadzenie w Prusiech nowej niższej taryfy portoryjnej, zmiany wzajemnych stosunków pomiędzy zarządami pocztowymi Niemieckimi, wynikłe z urządzenia Związku Pocztowego Niemieckiego, i przejście zarządu pocztowego Polskiego pod zawiadywanie Cesarско-Rossyjskiego Departamentu, wymagały zmiany przepisów, postanowionych, tak w Konwencyi Pocztowej z dnia 27 Marca 1827 r., co do stosunków pocztowych, pomiędzy Królestwem Polskiem i Prusami, jako i w umowie z dnia 24 Maja (2 Czerwca) 1843 r., w przedmiocie stosunków pocztowych pomiędzy Rossyją i Prusami.

Посему Его Величество Императоръ Всероссійскій и Его Величество Король Пруссій положили замѣнить вышепомянутымъ двѣ конвенціи новымъ договоромъ, касательно почтовыхъ сообщений между обоюдными Государствами и на сей конецъ назначили своими Полномочными:

Его Величество Императоръ Всероссійскій Своего Тайнаго Совѣтника, Директора Почтоваго Департамента и С. Петербургскаго Почтдиректора Теодора Пряннишникова, Кавалера Орденовъ: Св. Александра Невскаго и Бѣлаго Орла; Св. Владимира 2-й степени большаго креста, Св. Анны 1-й степени и Св. Станислава 1-й степени, Королевско-Прусскаго ордена Краснаго Орла 1-й степени и проч.

Его Величество Король Пруссій Своего Генераль-Почтъ-Директора Генриха Шмюкerta, Кавалера Орденовъ: Желѣзнаго креста 1-й степени и Краснаго Орла 2-й степени со звездою и дубовымъ вѣнкомъ; Императорскихъ Россійскихъ орденовъ: Св. Анны 1-й степени алмазами украшеннаго, Св. Станислава 1-й степени и Св. Владимира 3-й степени и проч., которые, по размытъ своихъ полномочій, найденныхъ въ доброй

Зтого powodu Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi i Najjaśniejszy Król Pruski, uchwalili, zamienić wyż-wzmiankowane dwie konwenecye nową umową, względem stosunków pocztowych, pomiędzy obustronnemi Państwami, i na ten koniec mianowali swoimi Pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi Swojego Radcę Tajnego, Dyrektora Departamentu Pocztowego i Poczt-Dyrektora Petersburgskiego, Teodora Prjanisznikowa, Kawalera Orderów: Sw. Alexandra Newskiego i Orła Białego; Sw. Włodzimierza klasy 2-jej wielkiego krzyża; Sw. Anny klasy 1-jej, i Sw. Stanisława klasy 1-jej, Królewsko-Pruskiego Orderu Orła Czerwonego 1-jej klasy i t. d.

Najjaśniejszy Król Pruski, Swojego Jeneralnego Poczt-Dyrektora Henryka Schmückert, Kawalera Orderów: Krzyża Żelaznego klasy 1-jej i Orła Czerwonego klasy 2-jej z gwiazdą i wieńcem dębowym; Cesarско-Rossyjskich orderów: Sw. Anny klasy 1-jej z brylantami, Sw. Stanisława klasy 1-jej, i Sw. Włodzimierza klasy 3-jej i t. d., którzy po wymianie swoich pełno-

и надлежащей формѣ, условились въ нижеслѣдующихъ статьяхъ:

1. Объ обоюдныхъ почтовыхъ сообщеніяхъ.

Статья 1.

Для пересылки между Россійскою Имперіею и Королевско-Прусскими владѣніями письменной и посылочной корреспонденціи, которая отъ обоюдныхъ почтовыхъ мѣстъ имѣетъ быть взаимно передаваема, равно какъ и для перевозки пассажировъ, будутъ поддерживаемы правильныя почтовыя сообщенія. Существующія теперь сообщенія и пограничныя почтовыя станціи остаются предварительно въ настоящемъ положеніи. По измѣненіямъ, которыя въ послѣдствіи оказались бы въ оныхъ нужными, предоставляется Почтовымъ управленіямъ обоихъ Государствъ право обоюднаго соглашенія. Для большей ясности слѣдуетъ замѣтить, что подъ вышеозначеннымъ словомъ Россійская Имперія, равно какъ и подъ общимъ названіемъ Россія, употребляемымъ въ слѣдую-

мочіи, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, уговорились на слѣдующія статьи:

1. O obustronnychъ звѣзкахъ почтовыхъ.

А р т ы к у л ъ 1.

Dla przesyłania pomiędzy Cesarstwemъ Rossyjskimъ i krajami Królewsko-Pruskimiъ korespondencyi listowej i posyłkowej, która przezъ obustronne urzędy pocztowe ma być nawzajemъ oddawaną, równie jakъ i dla przewożenia passażerówъ, będą utrzymywane regularne звѣзки pocztowe. Istniejące teraz звѣзки i pograniczne stacye pocztowe, pozostają tymczasowo niezmiennie. Względemъ zmianъ, któreby wъ tej mierze później okazały się być potrzebnymi, pozostawia się Zarządowi Pocztowemu obu Państwъ prawo zobopólnego zgodzenia się. Dla większej jasności wypada nadmienić, że podъ powyższymъ wyrażeniemъ Cesarstwo Rossyjskie, równie jakъ i podъ ogólną nazwą Rossya, użytą wъ artykułachъ na-

щихъ статьяхъ, должно разумѣть: Россійское Государство со включеніемъ Царства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго.

Статья 2.

Каждое Почтовое Управление заботится о вѣрномъ и своевременномъ отправленіи почтъ и дополнительныхъ къ нимъ повозокъ и экипажей до противуположающей пограничной почтовой станціи и принимаетъ на себя издержки за это доставленіе.

Издержки за перевозку моремъ обоюдныхъ постъ-пакетовъ съ письменною корреспонденціею, пересылаемыхъ на частныхъ пароходахъ между Русскими и Прусскими или другими Германскими портами или между Русскими и Шлезвигскими портами, будутъ уплачиваемы обоюдными Почтовыми Управленіями по равнымъ частямъ.

Издержки же за перевозку сихъ постъ-пакетовъ сухимъ путемъ отъ порта, въ который приходятъ сказанные пароходы, до Прусскаго приѣмнаго почтоваго мѣста, равно какъ и отъ Прусскаго отправочнаго мѣста до пункта, отъ котораго отправляются тѣ па-

stepnych, rozumieć należy Państwo Rosyjskie łącznie z Królestwem Polskiem, i Wielkiem Księstwem Finlandzkim.

Артикулъ 2.

Każdy Zarząd Pocztowy ma staranie o dostawianie Pocht i dodatkowych do nich bryczek i pojazdów do przeciwległej stacyi pocztowej pogranicznej, i ponosi koszta za to dostawianie.

Koszta za przewożenie morzem obustronnych pakietów pocztowych z listami, przesyłanych parostatkami prywatnemi pomiędzy pocztami Rosyjskiemi i Pruskiemi lub innemi Niemieckimi, albo też pomiędzy pocztami Rosyjskiemi i Szlezwickimi, będą opłacane przez obustronne Zarządy pocztowe, w równych częściach.

Koszta zaś za przewożenie takowych pakietów pocztowych lądem od portu, do którego zawijają rzeczone parostatki, do Pruskiego Urzędu Pocztowego odbiorczego, równie jak i od Pruskiego Urzędu Pocztowego wysyłkowego, do punktu, od którego odchodzą te parostatki,

роходы, будутъ уплачиваемы исключительно Прусскою почтовою казною.

Если обоюдныя легкія и тяжелыя почты будутъ перевозимы по желѣзной дорогѣ чрезъ Мацки, Шаково и Мысловицы, то транзитная плата, причитающаяся Императорской Австрійской почтовой казнѣ, будетъ уплачиваема Россією и Пруссією по равнымъ частямъ.

Ст а т ь я 3.

Нужное число чемодановъ, сумокъ и мѣшковъ, а въ случаѣ надобности, и кондукторскихъ часовъ, каждое почтовое управленіе обязано приобретать и поддерживать на свой счетъ на всемъ подвѣдомственномъ ему протяженіи тракта.

Ст а т ь я 4.

Подорожныя, списки пассажировъ и реестры почтовымъ сумкамъ и посылкамъ будутъ посылаемы каждымъ изъ договаривающихся Государствъ до того только пограничнаго почтоваго мѣста, до котораго они взаимно обязаны перевозить почты.

будą ponoszone wyłącznie przez kasę pocztową Pruszką.

Jeśli obustronne poczty lekkie i ciężkie, będą przewożone koleją żelazną, przez Maczki, Szczakowo, i Mysłówice, to opłata tranzytowa, należąca się Cesarско - Austriackiej kasie pocztowej, będzie uiszczana przez Rosyją i Pruszy, w równych częściach.

А р т ы к у л 3.

Każdy Zarząd pocztowy winien jest potrzebną ilość tłumoków, torb, i worków, a w razie potrzeby, i zegarków konduktorskich, dostarczać i utrzymywać swoim kosztem, na całej należącej doń rozciągłości traktu.

А р т ы к у л 4.

Karty dróżne, spisy passażerów, oraz rejestra torb, i pakietów pocztowych, przesyłane będą przez każde z umawiających się Państwo, do tego tylko Urzędu pocztowego pogranicznego, do którego one są wzajemnie obowiązane przewozić poczty.

Сии подорожные, списки и реестры, по учинении на них надлежащих отметок о времени прибытия и принятия почты, будут немедленно отсылаться обратно съ сопровождавшимъ почту кондукторомъ или почтальономъ.

Статья 5.

Плату за мѣста пассажировъ и свыше льготный вѣсъ ихъ клади взимаетъ каждое Почтовое Управление по своей таксѣ до противулежащей пограничной почтовой станции, т. е. до того мѣста, до котораго оно несутъ издержки за перевозку почтъ. Льготный вѣсъ пассажирской клади определяется каждымъ Управлениемъ для подвѣдомственной ему дистанціи.

Статья 6.

Легкія и тяжелыя почты, принадлежащія къ нимъ добавочные экипажи, а также возвращающіеся порожнемъ почтовые лошади и экипажи, обоюдно освобождаются отъ платежа шоссейныхъ и мостовыхъ денегъ, равно какъ и отъ иныхъ дорожныхъ сборовъ.

Таковыя карты дорожныя, списы, и реестра, по записанию на них надлежащихъ аднотаций о czasie przybycia i odebrania poczty, będą niezwłocznie odsyłane napowrót, przez powracającego konduktora, lub pocztyliona.

Artykuł 5.

Opłatę za miejsca passażerów, i przewyżkę wagi ich ładunku, pobiera każdy Zarząd pocztowy, podług swojej taryfy do przeciwległej po granicznej stacyi pocztowej, t. j. do tego miejsca, do którego ponosi koszta za przewożenie poczt. Waga bezpłatna ładunku passażerskiego, ustanawia się przez każdy Zarząd, dla podwładnej mu dystancyi.

Artykuł 6.

Poczty lekkie i ciężkie, należące do nich powozy dodatkowe, tudzież powracające próżno konie pocztowe i powozy, uwalniają się wzajemnie od opłaty szosowej i mostowej, również jak i od innych poborów drogowych.

II. О передачѣ письменной и посылочной корреспонденціи.

Статья 7.

Со стороны Пруссіи непосредственно будутъ передаваться Русскимъ почтовымъ мѣстамъ всѣ письма и посылки въ Россію адресованныя, какъ подаваемыя въ Прусскія почтовые мѣста, такъ и полученныя въ оныхъ изъ другихъ иностранныхъ земель. Со стороны Россіи непосредственно будутъ передаваться Прусскимъ почтовымъ мѣстамъ всѣ письма и посылки, подаваемыя въ Россійской Имперіи и назначенныя въ тѣ мѣста, гдѣ учреждены Прусскія Почтовые Канторы, находящіяся теперь, сверхъ восьми провинцій Прусскаго Государства и Гогенцоллернскихъ земель, также въ Герцогствахъ: Ангальтъ-Бернбургскомъ, Ангальтъ-Дессау-скомъ, Ангальтъ-Кетенскомъ, въ Княжествѣ Вальдекъ-Пирмонтскомъ, во владѣніяхъ Князей Шварцбургскихъ, въ Великогерцогско-Саксонской Альштедской волости, въ Великогерцогско-Ольденбургскомъ Княжествѣ Биркенфельдъ и вольныхъ Ганзеатическихъ го-

II. О oddawaniu listów i posylek.

Artykuł 7.

Ze strony Pruss, bezpośrednio będą oddawane Urzędowi Pocztowemu Rosyjskim wszystkie listy i posyłki do Rosyi adressowane, tak wręczane Urzędowi Pocztowemu Prusskim, jako i otrzymane przez nie z innych krajów obcych. Ze strony Rosyi, będą bezpośrednio wręczane Urzędowi Pocztowemu Prusskim wszystkie listy i posyłki, tak oddawane na pocztę w Cesarstwie Rosyjskiem, i przeznaczone do tych miejsc, gdzie są ustanowione Kantory pocztowe Prusskie, znajdujące się obecnie, oprócz ośmiu prowincyj Państwa Prusskiego, i ziem Hohenzollernskich, także w Księztwach: Anhalt-Bernburgskiem, Anhalt-Dessauskiem, Anhalt-Kötenskiem, Waldek-Pirmontskiem, w posiadłościach Xiążąt Szwareburgskich, we włości Wielkiego Księstwa Saskiego Allstedt, w Księstwie Oldenburgskiem Birkenfeld, oraz wolnych miastach Anzeatyckich, Hamburgu, i Bremie, z ich obwodami. Oprócz tego Rosya będzie oddawała Prussom bezpośrednio i sztukami listy, i posyłki, adresowane do

родахъ Гамбургъ и Бременъ съ ихъ округами. Кромѣ того Россія будетъ передавать Пруссіи непосредственно и поштучно письма и посылки, которыя адресованы въ прочія Германскія Государства (исключая земель принадлежащихъ Австріи), а также: въ Швейцарію, Нидерландское Королевство, Бельгію, Францію, на Пиринейскій полуостровъ, въ Великобританію и Ирландію и Королевско-Датскія владѣнія, въ колоніяхъ Государствъ и въ Америку, если пересылка этой корреспонденціи другимъ путемъ не окажется выгоднѣе въ отношеніи времени и дешевизны. Россійскому Почтовому Управленію предоставляется пользоваться Прусскими почтами для пересылки писемъ и посылокъ въ Швецію и Норвегію. Въ такомъ случаѣ исчисленіе портовыхъ денегъ за сію пересылку будетъ производиться на тѣхъ же правилахъ, которыя установлены для прочихъ отправокъ, слѣдующихъ изъ Россіи транзитомъ чрезъ Пруссію.

Въ случаѣ обоюдной пересылки письменной и посылочной корреспонденціи по желѣзной дорогѣ чрезъ *Маукі, Шаково и Мысловицы*, передача оной будетъ производима

иныхъ Паństw Niemieckich (wyjąwszy kraje należące do Austrii) jakoteż do Szwajcaryi, Królestwa Niderlandzkiego, Belgii, Francyi, półwyspu Pirenejskiego, Anglii i Irlandyi, oraz do posiadłości Królewsko-Duńskich, do kolonij tych Państw, i do Ameryki, jeżeli przesyłanie tych korespondencyj, inną drogą nie okaże się dogodniejszym, pod względem czasu i taniości. Zarządowi pocztowemu Rosyjskiemu, pozostawione jest używanie poczt Pruskich, dla przesyłania listów i pakunków do Szwecyi i Norwegii. W takim razie obliczanie portoryi za tę przesyłkę, odbywać się będzie na tychże zasadach, jakie są przepisane dla innych, przez Prussy transito z Rosyi idących posyłek.

W razie zobopólnego przesyłania listów i pakunków koleją żelazną, przez *Macki, Szczakowo, i Mysłowice*, oddawanie takowej korespondencyi odbywać się ma bezpośrednio w pa-

непосредственно въ постъ-пакетахъ и при реестрахъ транзитомъ чрезъ Австрійскія владѣнія.

Статья 8.

Поименованная въ предъидущей статьѣ корреспонденція, какъ въ Россію слѣдующая, такъ и изъ Россіи отправляемая, будетъ пересылаться не только сухимъ путемъ почтою, но и на казенныхъ и частныхъ пароходахъ, если такимъ образомъ она можетъ скорѣе достигнуть мѣста своего назначенія.

Когда корреспонденція будетъ отправляема на пароходахъ, совершающихъ свои рейсы исключительно между Русскими берегами и портами Почтового Союза, то размѣнъ сей корреспонденціи будетъ производиться между Россійскими и Пруссскими почтовыми мѣстами. Если же рейсы таковыхъ пароходовъ не имѣютъ конечнымъ назначеніемъ портъ, принадлежащій къ Германскому Почтовому Союзу, то Россійскому Почтовому Начальству предоставляется размѣнъ корреспонденціи, слѣдующей въ мѣста не принадлежащія къ

kietach pocztowych, i przy rejestrach transito przez posiadłości Austriackie.

Artykuł 8.

Korrespondencya w powyższym artykule wymieniona, tak idąca do Rossyi, jako i z Rossyi odchodząca, będzie przesyłana nie tylko łądem pocztą, ale też i rządowemu lub prywatnemu parostatkami, jeśli tym sposobem może prędzej dojść do miejsca swego przeznaczenia.

Jeśli korrespondencya będzie odsyłana parostatkami kursującymi wyłącznie między brzegami Rossyjskimi, i portami Związku Pocztowego, to wymiana tej korrespondencyi odbywać się będzie pomiędzy Urzędami Pocztowymi Rossyjskimi i Prusskimi. Jeżeli zaś kursa takowych parostatków, nie mają za cel konieczny portu, należącego do Związku Pocztowego Niemieckiego, w takim razie Zwierzchność Pocztowej Rosyjskiej pozostawiono jest, wymianę korrespondencyi, przeznaczonej do miejsc nienależących do Związku Pocztowego, odbywać bez udziału

Почтовому Союзу, производить безъ участія Прусскаго Почтоваго Начальства, которое не будетъ требовать ни передачи сей корреспонденции, ниже портовой за нее платы.

Art. 9.

Статья 9.

Къ письменнымъ отправленіямъ принадлежать:

- a) всѣ письма безъ означенія цѣнности, вѣсомъ до 4-хъ Прусскихъ лотовъ,
- b) письма вѣсомъ и свыше 4-хъ лотовъ, безъ означенія цѣнности, если подаватели писемъ, сдѣланною на нихъ надписью, будутъ именно требовать отправления оныхъ по легкой почтѣ, или если таковыя письма получены въ Прусскомъ Почтовомъ мѣстѣ изъ чужихъ краевъ по легкой почтѣ и безъ такой надписи.
- c) Бандерольныя отправления (см. ст. 16).
- d) Образчики товаровъ вѣсомъ до 3-хъ Прусскихъ лотовъ (см. ст. 17).
- e) Газеты.

Къ посылочной корреспонденціи принадлежать:

Zwierzchności Pocztowej Pruskiej, która (nie będzie wymagała, ani odstąpienia tej korespondencyi, ani-też portoryjnej za nie opłaty.

Art. 9.

Статья 9.

Do posyłek listowych należą:

- a) wszystkie listy bez oznaczenia wartości, ważące do 4-ch łutów Pruskich;
- b) listy, ważące 4 i więcej łutów, bez oznaczenia wartości, jeśli oddawcy listów wymagać będą wyraźnie, przez położenie na nich nadpisu, odesłania ich pocztą lekką, albo jeżeli takowe listy otrzymane zostaną w Urzędzie pocztowym Pruskim z obcych krajów, pocztą lekką, i bez pomienionego nadpisu.
- c) Posyłki banderolowe. (ob. art. 16).
- d) Próbkі towarów do 3-ch łutów Pruskich wagi. (ob. art. 17.)
- e) Gazety.

Do korespondencyi posyłkowej należą:

- a) все письма весомъ свыше 4-хъ Прусскихъ лотовъ, если подаватель не требуетъ отправки ихъ по легкой почтѣ;
- b) все письма съ означеніемъ цѣнности;
- c) вся денежная и посылочная корреспонденція съ сопроводительными адресами.

Статья 10.

Обоюдныя Почтовые Начальства обязаны пересылать все почтовые отправления наискорѣйшимъ зависящимъ отъ нихъ образомъ.

Съ посылками, подлежащими таможенной очисткѣ, поступаетъ будеть согласно таможеннымъ правиламъ.

Соглашенію обоюдныхъ Почтовыхъ Начальствъ предоставляется опредѣлить: между которыми Россійскими и Прусскими почтовыми мѣстами долженъ производиться размѣнъ почтовыхъ реестровъ, сопровождающихъ все почтовые отправления.

Почтовые реестры, посылаемые съ сухопутными почтами, отправляются регулярно каждую почту и въ случаѣ неимѣнія писемъ или посылокъ для отправления въ какой либо почтовый день, реестры будутъ посылаемы съ проблами (Vacatcarten). Пере-

- a) wszystkie listy ważące nad 4 łoty Pruskie, jeżeli oddawca nie żąda przesłania ich pocztą lekką;
- b) wszystkie listy, z oznaczeniem wartości;
- c) wszystkie przesyłki pieniężne i pakietowe, z należąciami do nich adresami.

Artykuł 10.

Obustronne Zwierzchności pocztowe, obowiązane są przysyłać wszystkie przesyłki pocztowe, najprędzszym jaki od nich zależy, sposobem.

Z przesyłkami, ulegającymi opłacie celnej, postępować się ma zgodnie z przepisami celnymi.

Porozumieniu się obustronnych Zwierzchności pocztowych, pozostawione jest oznaczać: między którymi Urzędami Pocztowymi Rossyjskimi i Prusskimi, ma się odbywać wymiana rejestrów pocztowych, towarzyszących wszystkim przesyłkom pocztowym.

Rejestra pocztowe, przesyłane pocztami lądowymi, odchodzą regularnie co-pocztą, a wrazie braku listów, lub przesyłek do wyprawienia, w którymkolwiek dniu pocztowym, rejestra przesyłane będą z kartami białymi (Vacatcarten). Przesyłane parostatkami reje-

сылаемые, съ пароходами почтовые реестры отсылаются также въ назначенные для отправления пароходовъ дни, съ тѣмъ же условіемъ чтобы въ случаѣ неимѣнія писемъ или посылокъ реестры были бы посылаемы съ проблами.

Форма реестровъ и порядокъ составленія оныхъ предоставляются соглашенію обоюдныхъ Почтовыхъ Начальствъ. Россійскія почтовые мѣста будутъ писать реестры, отправляемые въ Пруссію, Нѣмецкими или Латинскими буквами.

Статья 11.

Въ отвращеніе неправильнаго направленія корреспонденціи заготовлены и сообщены будутъ надлежащимъ Почтовымъ Канторамъ для руководства таблицы, objaśniaющія въ какія почтовые мѣста, съ какою именно корреспонденціею слѣдуетъ отправлять посылки.

Если отъ измѣненія хода почтъ понадобится измѣнить направленіе иностранной корреспонденціи, то обоюдныя Почтовые Управленія обязываются извѣщать о томъ другъ друга.

стра pocztowe, odsyłają się także w dni przeznaczone do odpływania parostatków, z tą uwagą, aby wrazie braku listów lub posyłek, rejestra były posyłane z kartami białymi.

Forma rejestrów, i porządek w ich układaniu, pozostawia się ugodzie obustronnych Zwierzchności pocztowych. Urzędy pocztowe Rosyjskie pisać będą rejestra, odsyłane do Pruss, głoskami Niemieckimi lub Łacińskimi.

Artykuł 11.

Dla zapobieżenia niewłaściwemu wyprawieniu korespondencyi, będą sporządzone i za-kommunikowane odpowiednim Kantorom pocztowym za wzór tabelle, wyjaśniające, do których Urzędów pocztowych, z jaką mianowicie korespondencyą, należy odsyłać pakiety pocztowe.

Jeżeli, z powodu zmiany poczt, wypadnie potrzeba zmienienia kierunku korespondencyi, to obustronne Zarządy pocztowe, obowiązane są zawiadamiać siebie o tem wzajemnie.

III. О портовых таксахъ.

A. За письменную корреспонденцію.

1) Адресованную въ Пруссіа почтовые Конторы и обратно.

Статья 12.

Въ составъ портовыхъ денегъ, взимаемыхъ за корреспонденцію, пересылаемую изъ Россіи въ Пруссіа Почтовые Конторы и обратно, входятъ: портовые деньги, слѣдующія Россіи, и портовая плата, причитающаяся Пруссіи.

Портовыхъ денегъ, слѣдующихъ Россіи, будетъ взимаемо за корреспонденцію, адресованную:

- 1, Во всѣ Россійскія пограничныя къ Пруссіи почтовые мѣста и обратно по 1 сер. гр.
- 2, Во всѣ прочія мѣста Россійской Имперіи и обратно по 3 сер. гроша.

Портовыхъ же денегъ, причитающихся Пруссіи, положено взимать:

III. O taxach portoryjnych.

A. Za korespondencyę listową.

1) Adressowaną do Pruskich Kantorów pocztowych, i nawzajem.

Artykuł 12.

Do opłaty portoryjnej, pobieranej od korespondencyi przesyłanej z Rosssyi do kantorów pocztowych Pruskich i nawzajem, liczą się i pieniądze należące się Rosssyi, i opłata portoryjna, przypadająca dla Pruss.

Portorya dla Rosssyi będzie pobierana za korespondencyę adresowaną.

- 1) Do wszystkich pogranicznych z Prussami Urzędów Pocztowych Rossyjskich, i nawzajem po 1 groszu srebr.,
 - 2) Do wszystkich innych miejsc Cesarstwa Rossyjskiego i nawzajem, po 3 gro. sr.
- Portoryą zaś dla Pruss postanowiono pobierać:

Tom XLV do Nru 138

А. За корреспонденцію, адресованную въ Россію и обратно, за исключеніемъ Царства Польскаго.

1. Въ Прусскіе пограничныя уѣзды Мемель, Гейдекругъ, Нидерунгъ, Тильзитъ, Рагнитъ и Пилькаленъ и обратно, по 1 сер. гр.

2. Въ Правительственные округа Кенигсбергскій и Гумбинскій, за исключеніемъ пограничныхъ уѣздовъ, означенныхъ подъ цифрою 1, и обратно, по 2 сер. гр.

3. Во всѣ прочія Прусскія Почтовые Канторы и обратно, по 3 сер. гр.

Б. За корреспонденцію, адресованную въ Царство Польское и обратно.

1) Во всѣ пограничныя къ Царству Польскому Прусскіе уѣзды, а именно: Пилькаленъ, Сталлупененъ, Гольдапъ, Олешко, Лыкъ, Јоганисбургъ, Ортельсбургъ, Нейденбургъ, Страсбургъ, Торнъ, Иноврацлавъ, Могильно, Гнѣзенъ, Врешенъ, Плешенъ, Острово, Шильдбургъ, Крейцбургъ, Розенбергъ, Люблинецъ и Бейтенъ и обратно по 1 сер. гр.

2) Въ правительственные округа: Гумбиненскій, Кенигсбергскій, Мариенвердерскій,

А. За korespondencyą, adressowaną do Rosyi i nawzajem, wyjąwszy Królestwo Polskie:

1. Do Powiatów pogranicznych: Memla, Hejdekruh, Niedering, Tylży, Ragnit, Pilkalen i nawzajem, po 1 gr. sr.

2. Do Okręgów Regencyjnych: Królewieckiego, i Gumbińskiego, z wyjątkiem Powiatów pogranicznych, wymienionych po licz. 1, i nawzajem, po 2 gr. sr.

3. Do wszystkich innych Kantorów pocztowych Pruskich i nawzajem, po 3 gr. sr.

Б. За korespondencyę, adressowaną do Królestwa Polskiego, i nawzajem.

1) Do wszystkich graniczących z Królestwem Polskiem powiatów Pruskich, jako to: Pilkallen, Stallupenen (Stołupiany), Goldap (Gołdapia), Olecko, Lyk (Hełk), Johannisburg, Ortelsburg (Szczytno), Neidenburg (Nidborg), Strassburg (Brodnica), Toruń, Inowrocław, Mogilno, Gniezno, Wreszen, Pleszen, Ostrowo, Szyldburg, Krejeburg, Rosenberg (Susz), Lubliniec i Bejten i nawzajem po 1 gr. sr.

2. Do Okręgów Regencyjnych: Gumbińskiego, Królewieckiego, Kwidzyńskiego (Marienwerder),

Бромбергскій, Познанскій, Бреславскій и Опельнскій, за исключеніемъ пограничныхъ уѣздовъ, помѣщенныхъ подъ цифрою 1, обратно по 2 сер. гр.

3) Во весь прочія Прусскія Почтовые Канторы и обратно по 3 сер. гр.

Взаимный переводъ портовыхъ денегъ будетъ производиться на основаніи вышеозначенной таксы исключительно серебряными грошами. Въ замѣнъ вышеозначенныхъ совокупныхъ портовыхъ платежей въ 2, 3, 4, 5 и 6 серебряныхъ грошей, Россійскія почтовые мѣста будутъ взимать съ корреспондентовъ за каждое одинаковое письмо (см. статью 15) по 7, 10, 14, 17 и 20 коп. сер.

Статья 13.

За мѣстную корреспонденцію между обоюдными противуположающимися пограничными почтовыми мѣстами будетъ взимаема портовая плата по 1 сер. грошу, за каждое одинаковое письмо, и оставляема сполна въ пользу того почтового мѣста, изъ котораго корреспонденція отправлена. На семъ основаніи, за такую корреспонденцію, когда она не фран-

Bydgoskiego (Bromberg), Poznańskiego, Wrocławskiego, i Opolskiego (Oppeln), wyjąwszy powiaty pograniczne, wymienione pod liez. 1, i nawzajem po 2 gr. sr.

3) Do wszystkich innych Kantorów Pocztowych Pruskich i nawzajem po 3 gr. sr.

Wyplata wzajemna pieniędzy portoryjnych odbywać się będzie na zasadzie powyższej taksy, wyłącznie groszami srebrnemi. W zamian wyżej wymienionychъ оплат portoryjnychъ по 2, 3, 4, 5, i 6 gr. sr., Urzędy Pocztowe Rosyjskie pobierać będą od korespondentówъ за каждый list pojedynczy (ob. art. 15) по 7, 10, 14, 17 i 20 kop. sr.

Artykuł 13.

Za korespondencyę miejscową pomiędzy obustronnemi przeciwległemi Urzędami Pocztowymi pogranicznymi, pobierać się będzie оплата portoryjna по 1 gr. sr., за каждый list pojedynczy, i pozostawać wealku, na korzyść tego Urzędu pocztowego, który wysłał korespondencyę. Na tej zasadzie, за такую korespondencyę

кирована, будет переводимо по 1 сер. грошу за одинакое письмо.

Подъ названіемъ мѣстной корреспонденціи, надлежитъ разумѣть тѣ только письма, которыя будутъ подаваемы въ одно изъ пограничныхъ почтовыхъ мѣстъ, для отправленія въ противулежащее иностранное пограничное почтовое мѣсто, а не въ какое либо дальнѣйшее.

Статья 14.

На основаніи опредѣленныхъ въ предыдущей статьѣ портовыхъ таксъ и взаимныхъ платежей, слѣдуетъ единообразно исчислять портовые деньги, не различая, были ли письма отправлены сухимъ путемъ или моремъ, на казенномъ или на частномъ пароходѣ.

Статья 15.

Всѣ одинакого письма должны быть не болѣе одного лота Прусскаго. За письма большаго вѣса плата будетъ увеличиваться, не смотря на вложенія въ письмахъ, въ слѣдующей прогрессіи:

кiedy niebyła frankowaną, oddawać się będzie po 1 gr. sr., za list pojedynczy.

Pod nazwaniem korespondencyi miejscowej, rozumieć należy te tylko listy, które będą oddawane do jednego z Urzędów Pocztowych pogranicznych, dla odesłania do przeciwnego obcego Urzędu Pocztowego pogranicznego, a nie do któregokolwiek dalszego.

Артикулъ 14.

Na zasadzie przepisanych w artykule poprzedzającym tax portoryjnych, i wzajemnych opłat, potrzeba jednostajnie obliczać portorye, bez względu na to, czy listy były wysłane lądem, czy morzem, na parostatku rządowym, lub prywatnym.

Артикулъ 15.

Waga pojedynczego listu nie powinna przewyższać jednego łota Pruskiego. Za listy więcej wążące, opłata, bez względu na załączenia w tychże, zwiększać się będzie w następnej proporcji;

за письма свыше 1 до 2-хъ будетъ взиматься 2 портовыхъ

2 „ 3-хъ — 3
3 „ 4-хъ — 4

и т. д. прибавляя за каждый лишній лотъ одинакія портовые деньги.

По симъ правиламъ плата за письма взимается по общему вѣсу каждаго письма, а потому, если въ какихъ нибудь письмахъ будутъ находиться вложенія, запечатанныя или незапечатанныя, адресованныя отъ одного и того же подавателя на имя одного или нѣсколькихъ получателей, то сіи вложенія ни въ какомъ случаѣ не облагаются платою отдѣльныхъ портовыхъ денегъ. Однако-же не дозволяется адресовать въ какое либо почтовое мѣсто пакеты со вложеніемъ писемъ для раздачи.

Статья 16.

За подаваемые на почту франкированными въ бандероляхъ газеты, журналы, преісканты, печатные циркуляры и печатныя рекомендательныя письма, несодержащія въ себѣ кромѣ адреса и подписи ничего писаннаго, допускается пониженіе портовыхъ, а

за листы над 1 лотъ до 2 лотѣвъ важаще, побирать се ма оплата порторыжна подвојна,
над 2 до 3-хъ лотѣвъ — потројна.
над 3 до 4-хъ лотѣвъ — поцвојрна.
и т. д. додајае за кажда лотъ поједынеча оплату порторыжна.

На тыхъ засадахъ оплата листова, побира се по длуг олојней ваги каждаго листу, а прже, же ли в љакихъ колвекъ листахъ знајдовае се бда залаченія запечетоване луб неzapечетоване, адресоване од једного и tegoжъ sameго од давеы, до једного луб килку одбиорѣвъ, то зала ченія те, в жадымъ разе не улегаја оплате особного porto. Wszelako nie wolno jest adres sowae do љаkiego kolviek Urzędu Pocztowego pakiety, z залаченіемъ листѣвъ до rozdania.

Artykuł 16.

Za oddawane na pocztę frankowane w banderolach: gazety, dzienniki, cenniki (Preis-Courant), okólniki drukowane, i drukowane listy rekomendacyjne, niezawierające w sobie prócz adresu i podpisu nie pisanego, dopuszcza się zniżenie portoryi, to jest: za takowe posyłki pobierać się

именно: за таковыя отправленія будетъ взимаемо Прусскихъ портовыхъ безъ различія разстоянія по $\frac{1}{2}$ сер. гр. за каждый лоть; Русскихъ же портовыхъ съ вѣса до 3-хъ Прусскихъ лотовъ включительно, одинакій письменный портъ по 1 или 3 сер. гр., прибавляя за каждый лишній Прусскій лоть по 1 сер. грошу.

Если въ послѣдствіи въ Россіи внутренняя для таковыхъ отправленій такса будетъ понижена противъ вышеозначенныхъ платежей, то такое пониженіе распространится и на пересылаемую изъ Россіи въ Пруссію и обратно бандерольную корреспонденцію.

Пересылка нефранкированной бандерольной корреспонденціи вовсе запрещается.

Статья 17.

Образчики товаровъ тогда только могутъ быть отправляемы по легкой почтѣ, если вѣсъ образчиковъ не превышаетъ 3 Прусскихъ лотовъ. Если образчики такимъ образомъ посылаются, что можно ихъ усмотрѣть, то взимаютъ съ вѣса до двухъ лотовъ включительно, одинакія портовые, а за вѣсъ свыше двухъ и до трехъ лотовъ двойныя пор-

будетъ Прусской порторыи, безъ разницы отдаленности по $\frac{1}{2}$ gr. sr., отъ каждаго лота; Россійской за порторыи отъ вѣса до 3-хъ лотовъ Прусскихъ влѣčně, поединчею оплатѣ listową по 1-ymъ lub 3 gr. sr., dodając za każdy przewyżkowy łót Pruski po 1 gr. sr.

Jeżeli później w Rosyi taxa wewnętrzna na takowe posyłki będzie zniżoną, w porównaniu z wyż-oznaczonemi opłatami, to zniżenie takowe, rozciągnie się i na przesyłaną z Rosyi do Pruss. i wzajemnie korespondencyę z banderolami.

Przesyłanie korespondencyi z banderolami niefrankowanej, jest zupełnie zabronione.

Artykuł 17.

Próbki towarów wtenczas tylko mogą być przesyłane pocztą lekką, gdy waga tych próbek nie przewyższa 3-хъ лотовъ Прусскихъ. Jeżeli próbki przesyłają się w taki sposób, że je dostrzedz można, natenczas pobiera się od wagi do 2-хъ лотовъ влѣčně, porto pojedyncze, a za wagę przewyższającą 2 łoty, aż do 3-хъ лотовъ, porto podwójne. Podawcy ży-

товья. Подавателю, желающему отправить образчики по сей уменьшенной таксѣ, дозволяется привѣшивать къ нимъ одинакое письмо не свыше лота, которое, при изчисленіи портовыхъ, взвѣшивается вмѣстѣ съ образчиками.

Статья 18.

Письма, въ вѣрной подачѣ которыхъ на почту, а смотря по обстоятельствамъ и въ вѣрной доставкѣ коихъ по адресу, подаватель желаетъ имѣть удостовѣреніе, могутъ быть застраховываемы; въ такомъ случаѣ подаватель выставляетъ на нихъ слово: „Recommandirt“.

За таковыя письма, которыя должны быть франкированы, взимаются въ пользу Пруссіи портовые по обыкновенной письменной таксѣ, съ приплатою страховой пошлины по 2 сер. гроша, въ пользу же Россіи взимаются установленныя въ сей Конвенціи портовые деньги вдвойнѣ.

Если въ Россіи послѣдуетъ пониженіе внутренней таксы для страховыхъ писемъ и будетъ за нихъ взимаемо менѣе вышеозначенныхъ двойныхъ портовыхъ, то такое пони-

жающему посылать próbki, podług tej zmniejszonej tasy, pozwala się przyczepiać do nich list pojedynczy nieprzechodzący wagą łota, który-to list przy obliczaniu portoryi, waży się wraz z próbkami.

Artykuł 18.

Listy, o których niezawodnem oddaniu na pocztę, a stosownie do okoliczności, i o niezawodnem dostawieniu podług adresu, oddawca chce być zapewnionym, mogą być asekurowane, w takim razie oddawca kładzie na nich wyraz: „Recommandirt.“

Od takich listów, które powinny być asekurowane, pobiera się na rzecz Pruss porto podług zwyczajnej tasy listowej, z dopłatą za assekurację po 2 gr. sr., na rzecz zaś Rossyi, pobiera się postanowiona w Konwencyi niniejszej opłata portoryjna w dwójnasób.

Jeżeli w Rossyi nastąpi zniżenie tasy wewnętrznej na listy asekurowane, i będzie od nich pobierano mniej, aniżeli wyżej oznaczone porto podwójne, to takowe zniżenie będzie roz-

жение будетъ распространено и на страховыя письма, пересылаемая изъ одного договаривающагося Государства въ другое.

За пересылку подписанныхъ получателемъ росписокъ, которыя должны быть возвращаемы по первой отходящей почтѣ, не будетъ взаимно ставиться на счетъ портовыхъ денегъ.

Статья 19.

Корреспонденція, адресованная изъ Россійской Имперіи въ Прусскія Почтовые Канторы и обратно, за исключеніемъ бандерольныхъ отправокъ, страховыхъ писемъ и цидуль (см. ст. 37-ю), можетъ быть подаваема на почту не frankированною или frankированною до мѣста назначенія. Частнаго frankирования не допускается.

II. Въ иностранныя земли и обратно.

Статья 20.

При исчисленіи и взиманіи портовыхъ за корреспонденцію изъ Россіи приходящую

ciągnięte i do listów assekurowanych, przesyłanych z jednego umawiającego się Państwa, do drugiego.

Za posyłkę podpisanych przez odbiorcę rewersów, które powinny być zwracane przez najpierwszą odchodzącą pocztę, nie się nawzajem nie dodaje do portoryi.

Артикулъ 19.

Korespondencya adresowana z Cesarstwa Rossyjskiego do Kantorów pocztowych Pruskich i nawzajem, wyjąwszy posyłki z banderolami, listy assekurowane i ceduły (ob. art. 37), może być oddawana na pocztę nie frankowaną, lub frankowaną aż do miejsca przeznaczenia. Frankowanie częściowe nie dozwala się.

II. Do krajów obcych i nawzajem.

Артикулъ 20.

Przy obliczaniu i pobieraniu portoryi od korespondencyi z Rosyi, przechodzącej transito

транзитомъ чрезъ Пруссію Почтовые конторы въ иностранныя государства и обратно, должно принимать въ соображеніе:

а) находится ли мѣсто назначенія сей корреспонденціи, или же мѣсто, въ которомъ она подана на почту, во владѣніяхъ, составляющихъ Германскій Почтовый Союзъ;

в) состоятъ ли вышепомянутыя мѣста во владѣніяхъ, къ тому Союзу непринадлежащихъ.

Статья 21.

Въ первомъ изъ означенныхъ въ предыдущей статьѣ случаевъ (подъ лит. а), портовыхъ денегъ отъ Россійско-Прусской границы, до союзнаго мѣста назначенія, или на оборотъ, отъ союзнаго мѣста отправленія корреспонденціи до Россійско-Прусской границы, полагается по 3 сер. гроша за одинакое письмо. Этотъ портъ предварительно будетъ взиматься за всю Россійскую корреспонденцію, адресованную въ Великое Герцогство Баденское, Королевство Баденское, Королевство Баварское, Герцогство Брауншвейгское, Королевство Ганноверское,

przez Kantory Pocztowe Pruskie do Państw obcych, i nawzajem, należy mieć na uwadze:

a) czy miejsce przeznaczenia tej korespondencyi, albo też miejsce, gdzie oddana została na pocztę, leży w krajach składających związek Pocztowy Niemiecki;

b) czy wyżepomienione miejsca leżą w krajach do Związku tego nienależących.

Артикулъ 21.

Въ первомъ изъ wymienionychъ w poprzedzającym artykule przypadków (pod lit. a), porto, od Rosyjsko-Pruskiej granicy aż do związkowego miejsca przeznaczenia, lub przeciwnie, od miejsca związkowego, lub nawzajem od związkowego miejsca wysłania korespondencyi do Rosyjsko-Pruskiej granicy, liczy się po 3 gr. sr., za list pojedynczy. Porto takowe pobierane będzie za całą korespondencyę Rosyjską, adresowaną do Wielkiego Xięstwa Bawarskiego, Xięstwa Brunswickiego, Xięstwa Hannowerskiego, do Xięstw: Holsztyńskiego, Meklenburgskiego, Meklenburg-

Герцогства: Голштейнское, Мекленбургское, Мекленбургъ-Шверинское, Мекленбургъ-Стрелицкое, Ольденбургское, Королевства: Саксонское, Виртембергское, въ Княжеско-Турнь-Таксійскія почтовые конторы и обратно, за единственнымъ теперь исключеніемъ Княжества Липпе.

Этотъ же портъ взимаемъ будетъ за Россійскую корреспонденцію, отправляемую поштучно транзитомъ чрезъ Пруссію въ Австрію и обратно, если мѣсто назначенія или подачи на почту оной въ Австріи, находится отъ Прусскаго пограничнаго къ Россіи почтоваго мѣста, чрезъ которое получается или отправляется помянутая корреспонденція, въ разстояніи свыше 20 Нѣмецкихъ миль. Если сіе разстояніе менѣе 20, но свыше 10 миль, то за сію корреспонденцію взимается по 2 сер. гроша; а если разстояніе менѣе 10 миль, то взимается по 1 сер. грошу за каждое одинокое письмо.

Впрочемъ, корреспонденція, адресованная изъ Россіи въ Австрію и обратно, можетъ быть пересылаема и непосредственно изъ Россійскихъ почтовыхъ мѣстъ въ Австрійскія и на оборотъ; но въ такомъ случаѣ предоставляются въ пользу Пруссіи, на осно-

ско-Шверыньскаго, Мекленбургско-Стрелицкаго, Ольденбургскаго, до Крѣпостей: Сакскаго, Виртембергскаго, до Канторъ почтовыхъ Хіеція Thurn-Taxis и навзajem, зъ jedynѣmъ terazъ wyłączeniemъ Хіежтва Lippe.

Tożъ porto pobierane będzie od korespondencyi Rossyjskiej, przesyłanej częściowo transito przez Prusy do Austrii i nawzajem, jeżeli miejsce przeznaczenia, lub oddania korespondencyi na Pocztę w Austrii, od Pruskiego Urzędu pocztowego pogranicznego z Rosyją, przez który otrzymuje się lub odsyła poмянiона korespondencya, leży dalej niż o mil 20 Niemieckich. Jeśli odległość ta nie dochodzi mil 20, ale przechodzi mil 10, w takim razie za rzeczoną korespondencyę pobiera się po 2 gr. sr., a jeżeli odległość mniejszą jest niż mil 10, tedy pobiera się po 1 gr. sr., za każdy list pojedynczy.

Wreszcie korespondencya, adresowana z Rosyi do Austrii i nawzajem, może być przesyłaną nawet bezpośrednio z Urzędów pocztowych Rossyjskich do Austriackich i nawzajem; lecz w takim razie pozostawia się na korzyść Pruss, na zasadzie układu względem

ваніи договора о Германскомъ Почтовомъ Союзѣ, союзныя портовые деньги, определенныя за корреспонденцію, которая заключается въ письменныхъ поспакетахъ, отправляемыхъ въ Австрію.

Статья 22.

Во второмъ изъ означенныхъ въ ст. 20 (подъ лит. б) случаевъ, портовыхъ денегъ отъ Россійско-Прусской границы до того мѣста, гдѣ корреспонденція выходитъ изъ Прусскаго Почтоваго Округа, или изъ владѣній Германскаго Почтоваго Союза и на оборотъ, съ того мѣста, гдѣ она передается Прусскому Почтовому вѣдомству, или вѣдомству Германскаго Почтоваго Союза до Россійско-Прусской границы, взимается за однокое письмо также не болѣе 3 сер. гроша. Кромѣ Прусскихъ или союзныхъ транзитныхъ портовыхъ, Россія будетъ платить, за означенную подъ лит. б. корреспонденцію, и тѣ портовые, которыя по установленнымъ въ подлежащихъ Государствахъ таксамъ, или по существующимъ договорамъ, причитаются за пересылку съ того пункта, чрезъ который сія корреспонденція выбываетъ изъ Пруссіи,

Związku pocztowego Niemieckiego, оплата portoryi związkowej, ustanowiona za korespondencyę, która się zawiera w pakietach pocztowych listowych, odsyłanych do Austrii.

А р т ы к у л 22.

W drugim z wymienionych w artykule 20 (pod lit. b.) przypadków, оплата portoryjna od granicy Rosyjsko-Pruskiej do tego miejsca, gdzie korespondencya wychodzi z Okręgu Pocztowego Pruskiego, lub z obrębu Związku Pocztowego Niemieckiego do granicy Rosyjsko-Pruskiej, pobiera się, za list pojedynczy, także nie wyżej nad 3 gr. sr.

Oprócz portoryj Pruskich lub Związkowych transitowych, Rosya opłacać będzie, za wymienioną pod lit. b. korespondencyę i tę razem portoryę, która wedle tax przepisanych w krajach obcych, do tegoż Związku należących, lub wedle istniejących układów, liczy się za przesłanie od tego punktu, przez który ta korespondencya odchodzi z Pruss lub obrę-

или владѣній Почтоваго союза, и до мѣста ея назначенія; или на оборотъ: отъ мѣста подачи оной на почту и до пункта, чрезъ который корреспонденція эта поступаетъ, въ Пруссію или во владѣніе Почтоваго союза.

Для исчисленія и взиманія иностранныхъ портовыхъ за франкированную письменную корреспонденцію, адресованную изъ Россійской Имперіи, въ иностранныя Государства, равно какъ и за нефранкированную письменную корреспонденцію, слѣдующую изъ иностранныхъ Государствъ въ Россійскую Имперію, будутъ установлены, на основаніи принятой въ статьѣ 15 прогрессіи вѣса, средніе пропорціональные портовые платежи, о цифрѣ которыхъ, соотвѣтственно таксамъ, существующимъ въ иностранныхъ Государствахъ, послѣдуетъ соглашеніе между обоюдными Почтовыми Начальствами.

Если письменная такса, въ которомъ либо изъ тѣхъ иностранныхъ Государствъ, измѣнится такъ, что опредѣленный средній пропорціональный портъ не будетъ болѣе соотвѣтствовать измѣненной таксѣ, то по обоюдному соглашенію будетъ назначенъ другой, средній пропорціональный портъ, сообразный измѣнившимся обстоятельствамъ.

бу Зwiązku Pocztowego, aż do miejsca jej przeznaczenia, albo przeciwnie: od miejsca oddania korespondencyi na pocztę, aż do punktu, przez który korespondencya ta przechodzi do Pruss, lub do obrębu Związku Pocztowego.

Dla obliczenia i pobierania zagranicznych portoryj za korespondencyę listową frankowaną, adresowaną z Cesarstwa Rosyjskiego do Państw zagranicznych, równie jak i za niefrankowaną takąż korespondencyę, idącą z Państw obcych do Cesarstwa Rosyjskiego, będą ustanowione, na zasadzie przyjętej w artykule 15 progressyi, średnio-proporcjonalne opłaty portoryjne, względem wysokości których, odpowiednio do tax istniejących w obcych Państwach, nastąpi porozumienie się pomiędzy obustronnemi Zwierzchnościami Pocztowemi.

Jeżeli taxa listowa, w któremkolwiek z tych Państw obcych, tak się zmieni, że ustanowione średnio-proporcjonalne porto, nie będzie więcej odpowiadało zmienionej taxie, to podług obustronnego zgodzenia się, będzie przyjętą inną średnio-proporcjonalną portorya, odpowiednią zmienionym okolicznościom.

Статья 23.

Правила, постановленные: въ статьѣ 16-й касательно исчисления портовыхъ за бандерольную корреспонденцію и франкированія оной; въ статьѣ 17-й, касательно исчисления портовыхъ за образчики; въ статьѣ 18-й, касательно страховыхъ писемъ, въ статьяхъ 34, 35 и 37, касательно письменной корреспонденціи, которой нельзя было доставить по адресу, и цидуль, всѣ сіи правила, однообразно распространяются и на письменную корреспонденцію, пересылаемую изъ Россіи транзитомъ чрезъ Пруссію во всѣ мѣста, состоящія въ областяхъ Германскаго Почтоваго Союза и обратно.

Статья 24.

За корреспонденцію, поштучно пересылаемую транзитомъ чрезъ Пруссію изъ Россіи и обратно, будетъ взимаемо и переводимо Русскій портъ по той же самой таксѣ, которая установлена для Пруско-Россійской корреспонденціи (см. ст. 12-ю).

Артикулъ 23.

Przepisy postanowione: w artykule 16-m, co do obliczania portoryi od korespondencyi z banderolą i frankowania téjże; w artykule 17-m, co do obliczania portoryi od próbek; w artykule 18-m, co do opłat assekuracyjnych, a w artykule 34, 35 i 37, co do korespondencyi listowej, której nie można było dostawić podług adresu, oraz ceduł, wszystkie te przepisy rozciągają się zarówno i do korespondencyi listowej, przesyłanej z Rossyi transito przez Prusy do wszystkich miejsc leżących w obrębie Związku Poczтового Niemieckiego i nawzajem.

Артикулъ 24.

Od korespondencyi częściami przesyłanej transito przez Prusy z Rossyi i nawzajem, będzie pobierane i przelewane porto Rossyjskie podług tej-samej taxy, jaka jest ustanowioną na korespondencyę Prusko-Rossyjską (ob. art. 12).

Статья 25.

Правила, постановленные въ статьѣ 19-й, о свободномъ франкированіи корреспонденціи, адресованной изъ Россіи въ Прусскія Почтовые Канторы и обратно, распространяются и на корреспонденцію, адресованную изъ Россіи въ Государства, принадлежащія къ Германскому Почтовому союзу и обратно. Относительно корреспонденціи, слѣдующей изъ Россіи въ иностранныя Государства и обратно, равномерно принимается за правило, что она должна быть отправляема не иначе, какъ вовсе не франкированной, или франкированной до мѣста назначенія.

По какимъ именно трактатъ въ настоящее время корреспонденція должна быть франкирована, о томъ Прусское Почтовое Начальство сообщить Россійскому Почтовому Управленію подробныя свѣдѣнія.

Статья 26.

Если въ продолженіи дѣйствія сего дополнительнаго акта, общая письменная такса въ Пруссіи, или общая письменная такса Германскаго Почтоваго Союза, будутъ пони-

Artykuł 25.

Przepisy objęte artykułem 19-m, względem wolności frankowania korespondencyi, adresowanej z Rosyi do Kanторów pocztowych Pruskich i nawzajem, rozciągają się i na korespondencyę, adressowaną z Rosyi do Państw, należących do Związku Poczowego Niemieckiego, i nawzajem. Co do korespondencyi idącej z Rosyi do Państw obcych i nawzajem, przyjmuje się również za zasadę, że korespondencya ta, powinna być odsyłana nieinaczej, jak zupełnie niefrankowaną, lub frankowaną, do miejsca przeznaczenia.

Na które obecnie trakty korespondencya ma być frankowaną, Związchność Poczowa Pruska udzieli wiadomość szczegółową Rosyjskiemu Zarządowi Poczowemu.

Artykuł 26.

Jeżeli w ciągu obowiązywania niniejszego aktu dodatkowego, ogólna taxa listowa w Prusiech, lub ogólna taxa listowa Związku Poczowego Niemieckiego będzie niższą, to takowe

жены, то такое понижение распространено будет и на корреспонденцію, изъ Россіи получаемую и въ Россію отправляемую.

Равнымъ образомъ могущее послѣдовать въ Россіи понижение внутренней письменной таксы, распространится и на письма, посылаемые изъ Россіи въ Пруссію или Государства, составившія Германскій Почтовый Союзъ, а также и чрезъ Пруссію въ другія Государства и обратно.

Б. За посылочную корреспонденцію.

1. Слѣдующую изъ Россіи въ Пруссію Почтовыхъ Конторы и обратно.

Статья 27.

Въ составъ портовыхъ платежей за посылочную корреспонденцію, отправляемую изъ Пруссіи въ Почтовыхъ Конторъ, въ Россійскую Имперію и обратно, входятъ:

1. Пруссійскій портъ отъ мѣста подачи посылки на почту, въ Прусскомъ Почтовомъ Округѣ и до подлежащаго Пруссаго пограничнаго къ Россіи почтоваго мѣста, и на оборотъ, отъ сего послѣдняго пограничнаго

зниженіе rozciągnięte będzie i do korespondencji z Rosyji otrzymywanej, oraz do Rosyji odsyłanej.

Podobnież, mogące nastąpić w Rosyji zniżenie tary listowej wewnętrznej, rozciągnie się i do listów posyłanych z Rosyji do Pruss, lub do Państw składających Związek Pocztowy Niemiecki, równie jak i przez Prussy do innych Państw, i nawzajem.

Б. За korespondencyę posyłkową.

1. Idącą z Rosyji do Kantorów Pocztowych Pruskich i nawzajem.

Artykuł 27.

Do opłat portowych od korespondencyi posyłkowej, wyprawianej z Kantorów Pocztowych Pruskich do Cesarstwa Rosyjskiego, i wzajemnie, wchodzi:

1. Porto Pruskie od miejsca oddania pošylki na Pocztę w Okręgu Pocztowym Pruskim, aż do odpowiedniej stacyi pocztowej Pruskiej pogranicznej względem Rosyji, i nawzajem, od tejże stacyi do miejsca przeznaczenia w Okrę-

мѣста, до мѣста назначенія, въ Прусскомъ Почтовомъ Округѣ, исчисляется по внутренней Прусской посылочной таксѣ.

2. Русскія вѣсовыя отъ подлежащаго Россійскаго пограничнаго къ Пруссіи почтоваго мѣста, до мѣста назначенія къ Россійской Имперіи и на оборотъ: отъ мѣста, въ которомъ въ Россіи посылка была подана на почту, до подлежащаго Россійскаго пограничнаго къ Пруссіи почтоваго мѣста, исчисляются по внутренней Россійской посылочной таксѣ.

Пограничный портъ за посылочную корреспонденцію будетъ взимаемъ въ такомъ только случаѣ, если она адресована въ которое либо изъ обоюдныхъ пограничныхъ почтовыхъ мѣстъ, или же въ таковомъ подана на почту.

За посылочную корреспонденцію, поданную на почту, въ какомъ либо изъ обоюдныхъ пограничныхъ почтовыхъ мѣстъ, но адресованную далѣе противулежащаго пограничнаго почтоваго мѣста, а равно и за адресованную въ какое либо изъ обоюдныхъ пограничныхъ почтовыхъ мѣстъ, но поданную на почту не въ противулежащемъ пограничномъ почтовомъ мѣстѣ, будетъ съ

гу Pocztowym Pruskim, liczy się podług taxy wewnętrznej posyłkowej Pruskiej.

2. Wagowe Rosyjskie od odpowiedniej stacyi pocztowej Rosyjskiej pogranicznej względem Pruss, aż do miejsca przeznaczenia w Cesarstwie Rosyjskiem, i nawzajem, od miejsca, gdzie w Rosyi posyłka była oddana na pocztę, aż do odpowiedniej stacyi pocztowej Rosyjskiej pogranicznej względem Pruss, liczy się podług wewnętrznej tary Rosyjskiej posyłkowej.

Opłata portoryjna pograniczna od korespondencyi posyłkowej pobierana będzie w takim tylko razie, jeśli korespondencya ta, jest adresowana do którejkolwiek z obustronnych stacyj pogranicznych pocztowych, lub tam była oddana na pocztę.

Od korespondencyi posyłkowej, oddanej na pocztę, na którejkolwiek z obustronnych stacyj pogranicznych pocztowych, lecz adresowanej dalej, aniżeli znajduje się przeciwległa pograniczna stacya pocztowa, jak również za adresowaną do którejkolwiek z obustronnych stacyj pocztowych pogranicznych, lecz oddanej na pocztę, nie na przeciwległej stacyi pocztowej pogranicznej, będzie z obustron oblicza-

обѣихъ сторонъ, рассчитываема и взимаема за отправленіе оной между обоими пограничными почтовыми мѣстами, самая низшая, по тамошней посылочной таксъ плата. Обѣ стороны будутъ оставлять въ свою пользу, сборъ за отправляемыя каждою изъ нихъ денежные и другія посылки.

Статья 28.

За мѣстную посылочную корреспонденцію, отправляемую между обоюдными пограничными почтовыми мѣстами, Россією будетъ рассчитываема постановленная, за мѣстную письменную корреспонденцію, плата по 3 коп. сер., а Пруссією самая низшая по тамошней таксъ плата, и обѣ стороны будутъ оставлять въ свою пользу сборъ за доставленіе каждою изъ нихъ мѣстной посылочной корреспонденціи.

III. Въ Государства, состоящія въ Почтовомъ Союзѣ и въ иностранныя Государства и обратно.

Статья 29.

Въ составъ порта за посылочную корреспонденцію, пересылаемую изъ Россійской

на и pobieraną niniejsza opłata, podług tamecznej taxy posyłkowej, za odesłanie korespondencyi pomiędzy obiema pogranicznymi stacyami pocztowymi. Obie strony pozostawiać będą na swą korzyść opłatę, od wyprawianych przez każdą z nich posyłek pieniężnych i innych.

Artykuł 28.

Od korespondencyi posyłkowej miejscowej, przesyłanej pomiędzy obustronnemi pogranicznymi stacyami pocztowymi, Rosssya będzie liczyła przepisana od korespondencyi miejscowej listowej opłatę po 3 kop. sr., a Prusy liczyć będą najniższą podług tamecznej taxy opłatę, i obie strony pozostawiać będą na swą korzyść opłatę, za dostawianie przez każdą z nich korespondencyi posyłkowej miejscowej.

II. Do Państw zostających w Związku Pocztowym, oraz do Państw obcych i nawzajem.

Artykuł 29.

Do składu portoryi od korespondencyi posyłkowej, wyprawianej z Cesarstwa Rossyjskiego

Имперіи транзитомъ чрезъ Пруссію Почто-
вые Канторы и обратно, входятъ:

1. Иностранный портъ.
2. Пруссійскій портъ отъ границы Прусскаго
Почтоваго Округа до надлежащаго Россій-
скаго пограничнаго къ Пруссіи почтоваго
мѣста и обратно, по таксамъ, существую-
щимъ въ подлежащихъ иностранныхъ Госу-
дарствахъ для посылочной корреспонденціи,
отправляемой въ Пруссію и обратно.

3. Россійскія вѣсовыя отъ подлежащаго
Россійскаго пограничнаго къ Пруссіи почто-
ваго мѣста до мѣста назначенія въ Россію,
и на-оборотъ: отъ мѣста, въ которомъ въ
Россіи посылочная корреспонденція подана
на почту, до подлежащаго Россійскаго по-
граничнаго къ Пруссіи почтоваго мѣста, по
внутренней Россійской посылочной таксѣ.

За тѣмъ пограничный между Россіею и Прус-
сіею посылочный портъ, будетъ рассчитываемъ
въ такомъ только случаѣ, если посылочная
корреспонденція слѣдуетъ въ Россійское
пограничное почтовое мѣсто, или же въ та-
ковомъ подана на почту.

Плата за пересылку между обоюдными
пограничными станціями посылочной корре-
спонденціи, изъ Россійскаго пограничнаго

transito, przez Kantory pocztowe Pruskie i na-
wzajem, wchodzą:

1. Porto obce.
2. Porto Pruskie od granicy Okręgu Poczto-
wego Pruskiego do odpowiedniej Rosyjskiej
stacyi pocztowej pogranicznej względem Pruss,
podług tax istniejących w odpowiednich Pań-
stwach obcych dla korespondencyi posyłkowej,
wyprawianej do Pruss i nawzajem.

3. Wagowe Rosyjskie od odpowiedniej Ros-
syjskiej stacyi Pocztovej, pogranicznej z Prus-
sami, do miejsca przeznaczenia w Rosyi, i na-
wzajem: od miejsca, w którym w Rosyi kore-
spondencya posyłkowa oddana została na pocztę,
do odpowiedniej Rosyjskiej stacyi pocztowej
pogranicznej względem Pruss, podług we-
wnętrznej Rosyjskiej taxy posyłkowej.

Ztąd też porto posyłkowe pograniczne między
Rosyją i Prussami liczone będzie w takim tylko
razie, kiedy korespondencya posyłkowa idzie do
Rosyjskiej stacyi pocztowej pogranicznej, albo
tamże była oddana na pocztę.

Opłata od przesyłki między obustronnemi sta-
cjami pogranicznymi korespondencyi posyłko-
wej idącej z Rosyjskiej stacyi pocztowej pogra-

почтового мѣста, или же въ таковое слѣдующей, исчисляется самая низшая по Россійской посылочной таксъ и предоставляется въ пользу Россіи.

Статья 30.

На подателей посылочной корреспонденции, адресованной изъ Россіи въ Пруссію Почтовые Канторы, или обратно, не будетъ возлагаемо обязанности франкировать оную; но предоставится собственному ихъ произволу, какъ при отправленіи сихъ посылокъ изъ Россіи, такъ и изъ Пруссіи Почтовыхъ Канторъ подавать оныя на почту, 1) нефранкированными, 2) франкированными только до подлежащаго пограничнаго почтового мѣста, или 3) франкированными до самаго мѣста назначенія.

Высылаемая изъ Россіи чрезъ Пруссію въ другія иностранныя Государства посылочная корреспонденція, можетъ также быть нефранкированной. Но если подаватели посылокъ пожелаютъ оную франкировать, то, на первый случай допускается франкированіе только до Россійскаго пограничнаго къ Пруссіи Почтоваго мѣста, а когда Прусское

незней, lub też do takowej, liczy się najniższa podług Rossyjskiej taxy posyłkowej, i pozostawia się na korzyść Rossyi.

Артикулъ 30.

Oddawcy korespondencyi posyłkowej adresowanej z Rossyi do Kantorów Pocztowych Pruskich, lub nawzajem, nie będą obowiązani do jej frankowania, lecz pozostawi się własnej ich woli, tak przy wyprawianiu tych posyłek z Rossyi, jako i z Kantorów Pocztowych Pruskich oddawać je na pocztę: 1) niefrankowane, 2) frankowane tylko do odpowiedniej stacyi pocztowej pogranicznej, albo 3) frankowane aż do miejsca przeznaczenia.

Wyprawiana z Rossyi przez Prusy do innych Państw obcych korespondencya posyłkowa, może także być niefrankowaną. Lecz jeżeli oddawcy posyłek zechcą je frankować, to naprzód dozwala się frankowanie tylko do Rossyjskiej stacyi pocztowej pogranicznej z Prusami, a kiedy Zwierzchność Pocztowa Pruska zakomunikuje taxy posyłkowe, podług których należy obli-

Почтовое Начальство сообщить посылочныя таксы, по которымъ должно будетъ рассчитывать полныя портовые отъ Прусской границы до мѣста назначенія, тогда будетъ разрѣшено и франкированіе до мѣста назначенія.

Слѣдующая изъ другихъ земель чрезъ Пруссію въ Россію посылочная корреспонденція, можетъ также быть нефранкированной до начальнаго или послѣдняго пункта Прусской границы, или же франкированной до самаго мѣста назначенія.

Статья 31.

Оба Почтовые Начальства составятъ, на основаніи изложенныхъ выше постановленій, письменныя и посылочныя таксы и сообщать ихъ другъ другу не позже, какъ за четыре недѣли до приведенія ихъ въ дѣйствіе.

Оба Главныя Почтовые Управленія принимаютъ на себя строжайшій надзоръ за точнымъ взысканіемъ сихъ таксъ.

часть цѣлыя porto od granicy Pruskiej do miejsca przeznaczenia, natenczas dozwolonom będzie i frankowanie do tegoż miejsca.

Korespondencya posyłkowa, przechodząca z innych krajów przez Prusy do Rossyi, może być także niefrankowaną do pierwszego lub ostatniego punktu granicy Pruskiej, albo też frankowaną do samego miejsca przeznaczenia.

Artykuł 31.

Obie Zwierzchności Pocztowe ułożą, na zasadzie powyższych przepisów, taxy listowe i posyłkowe, i zakommunikują je sobie nawzajem, nie później, jak na 4 tygodnie przed wprowadzeniem ich w użycie.

Oba Główne Zarządy Pocztowe przyjmują na siebie najściślejszy nadzór nad zachowywaniem tax takowych.

IV. Общія постановленія относительно письменной и посылочной корреспонденции, расчетовъ и проч.

Статья 32.

Для повѣрки портового сбора и удостовѣренія въ своевременной пересылкѣ корреспонденции, а въ случаѣ надобности для обратной отсылки оной въ мѣсто отправленія, на всѣ отправляемые изъ Прусскихъ Почтовыхъ Канторъ письма и адреса налагаемъ будетъ стемпель отправляющаго Почтового мѣста, съ означеніемъ мѣста и дня отправленія, а на получаемыхъ въ Пруссіи изъ другихъ иностранныхъ Государствъ письмахъ, если на нихъ не будетъ стемпелей, имѣть быть означено, то Государство, изъ котораго они присланы.

Въ Россіи, на всѣ письма и адреса, при самой подачѣ ихъ, будетъ также налагаться стемпель отправляющей Почтовой Канторы съ означеніемъ мѣста и дня отправленія; за неимѣніемъ же такого стемпеля допускается подписывать мѣсто и число подачи письма. На письмахъ вѣсомъ свыше одного лота,

IV. Przepisy ogólne co do korespondency listowej i posyłkowej, porachunków i t. d.

Artykuł 32.

Dla kontrolowania opłaty portowej i przekazania o przesłaniu w swoim czasie korespondencyi, a wrazie potrzeby, dla odesłania jej na powrót do miejsca, skąd wyszła, na wszystkich posyłanych z Kantorów Pocztowych Pruskich listach i adresach, kładziony będzie stempel Urzędu Pocztowego odsyłającego, z oznaczeniem miejsca i dnia odesłania, a na listach otrzymanych w Prusiech z innych Państw obcych, jeżeli na takowych listach nie znajdują się stemple, ma być oznaczone to Państwo, z którego wyszły.

W Rosyi, na wszystkich listach i adresach, zaraz przy ich oddaniu, kładziony będzie także stempel Kantoru Pocztowego odsyłającego, z oznaczeniem miejsca i dnia odesłania; w niedostatku zaś takiego stempla, dozwala się podpisywać miejsce i datę oddania listu. Na li-

настоящий вѣсъ ихъ долженъ быть четко обозначенъ на адресѣ.

Статья 33.

Приемъ и выдача писемъ и посылокъ, за-
дѣлка и запечатаніе оныхъ производится
въ обоихъ Государствахъ на основаніи су-
ществующихъ тамъ правилъ.

При приемъ писемъ вѣсъ ихъ, какъ въ
Россійскихъ, такъ и въ Прусскихъ Почто-
выхъ мѣстахъ, выставляется по Прусскому
вѣсу. Посылки же въ Россіи взвѣшиваются
на Русскій вѣсъ, а въ Пруссіи на вѣсъ,
установленный для внутреннихъ Прусскихъ
тяжелыхъ почтъ.

Статья 34.

Письменная и посылочная корреспонден-
ція, которая бывъ получена въ мѣстѣ на-
значенія, по какой либо причинѣ не могла
быть выдана получателю, тѣмъ же пу-
темъ, коимъ получена, будетъ отправлена
въ то мѣсто, изъ котораго поступила.

Если получатель отказался отъ принятія
письма или посылки, то возвращеніе послѣ-

стахъ przechodzących wagą łót 1, rzeczywista
ich waga wypisuje się czytelnie na adresie.

Artykuł 33.

Przyjmowanie i oddawanie listów i posyłek,
zapakowywanie i opieczętowywanie tychże, od-
bywa się w obu Państwach na zasadzie istnie-
jących tam przepisów.

Przy przyjmowaniu listów, waga ich, tak
w Urzędach Pocztowych Rosyjskich, jako i
Pruskich, kładzie się podług wagi Pruskiej.
Posyłki zaś w Rosyi ważą się na wagę Rosyjs-
ką, a w Prusiech, na wagę przepisaną dla we-
wnętrznych poczt ciężkich Pruskich.

Artykuł 34.

Korespondencya listowa i posyłkowa, która
będąc otrzymaną w miejscu przeznaczenia, dla
jakiegokolwiek przyczyny nie mogła być doręczo-
ną adressatom, tąż-samą drogą, jaką nadeszła,
odesłaną będzie w to miejsce, skąd wyszła.

Jeżeli adressat nie chciał przyjąć listu lub po-
сылки, natenczas zwrót nastąpić powinien nie-

дуетъ немедленно. Если же выдача письма или посылки приостановлена за неотысканіемъ получателя, то они должны быть возвращаемы не позже какъ въ теченіи двухъ мѣсяцевъ, считая со дня полученія ихъ въ мѣстѣ назначенія.

Для писемъ и посылокъ съ надписью (poste restante) срокъ этотъ продолжается до трехъ мѣсяцевъ, считая со дня полученія. Число, въ которое получаются такіа письма или посылки, въ самый день полученія выставляется на оборотъ письма или на сопроводительномъ адресѣ. Во всякомъ случаѣ причина недоставленія будетъ означена на адресѣ.

С т а т ь я 35.

За обратную отсылку письменной корреспонденціи, которую нельзя было доставить получателямъ, не будутъ ставиться на счетъ особья за то портовые деньги. Если таковыя письма были при отправленіи франкированы, то за обратную ихъ отсылку ни какой платы не рассчитывается; если же онѣ при отправленіи не были франкированы, то при обратной отсылкѣ ихъ ставится на

звѣлоcznie. Jeśli zaś wydanie listu lub pošylki wstrzymane zostało, z powodu niewyszukania adresata, w takim razie powinny one być zwracane najpóźniej w przeciągu 2 miesięcy, licząc od dnia otrzymania ich w miejscu przeznaczenia.

Dla listów i posyłek z nadpisem (poste restante) termin ten przedłuża się do 3 miesięcy, licząc od dnia otrzymania. Data otrzymania takich listów lub posyłek zapisuje się zaraz na odwrotnej listu stronie, lub na przyłączonym adresie. W każdym razie przyczyna niedostawienia, wyrażoną być powinna na adresie.

A r t y k u ł 35.

Za odesłanie napowrót korespondencyi listowej, której nie można było doręczyć adresatom, nie będzie liczone osobne, porto. Jeżeli listy takowe były przy wysłaniu frankowane, to za odesłanie ich napowrót, żadnej nie liczy się opłaty; jeżeli zaś one przy wysyłaniu nie były frankowane, tedy przy odsyłaniu ich napowrót liczy się tylko to porto, jakie Zarząd Pocztowy, pod którym zostaje Kantor Pocztowy, który je wysy-

счетъ только тотъ портъ, который Почтовое Управленіе, въ вѣдомствѣ коего состоитъ отправившая ихъ Почтовая Контора, поставило при ихъ отправленіи на счетъ другаго Почтоваго Управленія.

Но за обратно отсылаемыя посылки, коихъ нельзя было доставить получателю, ставится на счетъ полный портъ до мѣста назначенія, слѣдовавшій бы съ получателя, и таможенные пошлины, и сверхъ того полный портовый деньги за обратную отсылку до мѣста отправленія.

Въ случаѣ неотысканія подавателей или недостаточной цѣнности возвращенной посылки для выручки портовыхъ денегъ и таможенныхъ пошлинъ продажею ея, такъ что недостающія деньги пали бы на счетъ того Почтоваго Управленія, въ вѣдомствѣ котораго состоитъ мѣсто отправленія посылки, портъ, причитающійся въ пользу иностраннаго Почтоваго Управленія, по предварительному взаимному соглашенію, слагается вовсе или частію. При возвращеніи франкированныхъ до заграничнаго мѣста посылокъ, которыя по таможеннымъ правиламъ одного изъ обоихъ Государствъ, не могутъ быть допущены въ предѣлы онаго и за тѣмъ

іаѣ, поliczył przy ich wysyłaniu na rachunek innego Zarządu Pocztowego.

Lecz za zwracane posyłki, których nie można było doręczyć adreśsatom, liczy się całkowite porto do miejsca przeznaczenia, jakoby przypadało do ściągnięcia od adreśsata, wraz z opłatą celną, a nadto całkowite porto za odesłanie na powrót do miejsca, skąd posyłka wyszła.

Wrazie niewyszukania oddawców, lub niedostatecznej wartości zwróconej posyłki dla pokrycia kosztów portoryjnych i celnych przez jej sprzedanie, tak, że brakujące pieniądze przypadłyby na rachunek tego Zarządu Pocztowego, w którego zawiadywaniu zostaje miejsce skąd wyszła posyłka, porto, przypadające na korzyść zagranicznego Zarządu Pocztowego, podług poprzedniego wzajemnego zgodzenia się, kasuje się całkiem albo w części. Przy zwrocie frankowanych do miejsca zagranicznego posyłek, które, według przepisów celnych jednego z obu Państw, nie mogą być dopuszczone w granicę

Таможенно не пропускаются, будетъ возвра-
щаемъ заграничный портъ.

Статья 36.

Письма и посылки засланные по ошибкѣ,
должны немедленно быть отправляемы въ
настоящее мѣсто ихъ назначенія, въ кото-
ромъ за нихъ будутъ взимаемы только тѣ
портовые деньги, кои бы причитались за
безошибочную пересылку.

Статья 37.

За открытыя цидулы отправляемыя по
просьбѣ подавателей страховых писемъ или
посылокъ для полученія свѣдѣній о вѣрной
пересылкѣ и доставкѣ сихъ послѣднихъ,
взимается съ просителей полный одинакій
письменный портъ до мѣста назначенія.
Если въ слѣдствіе такихъ цидулъ, въ точ-
номъ исполненіи и обратной отсылкѣ кото-
рыхъ подлежащія почтовые мѣста взаимно
ручаются, обнаружится, что при пересылкѣ
предметовъ, о которыхъ сдѣланъ запросъ,
произошли неправильности, то Почтовое
Управленіе, въ вѣдомствѣ котораго случи-

тегожъ, а стѣдъ черезъ коморѣ целнѣ не przeprowsz-
czają się, będzie zwracane porto zagraniczne.

А р т ы к у л 36.

Listy i posyłki mylnie nadesłane, powinny
być niezwłocznie odsyłane do właściwego miej-
sca ich przeznaczenia, gdzie za nie pobierać się
będzie ta tylko portorya, jakaby się należała za
niemylnie przesłanie.

А р т ы к у л 37.

Za otwarte ceduły posyłane na prośbę oddaw-
ców listów rekomendowanych, lub takichże po-
syłek, dla otrzymania wiadomości o dokładnem
przesłaniu i doręczeniu tych ostatnich, pobiera się
od proszących, całkowite porto listowe pojedyn-
cze, aż do miejsca przeznaczenia. Jeżeli w sku-
tek takowych ceduł, za których dokładne zała-
twienie i odesłanie napowrót, odpowiednie Urzę-
dy Pocztowe ręczą nawzajem, okaże się, że przy
przesyłaniu kwestyonowanych przedmiotów za-
szły uchybienia, to Zarząd Pocztowy, pod które-
go zawiadywaniem uchybienia te zaszły, zwróci
porto, opłacone za wysłanie ceduły. Odsyłanie

лись еи неправильности, возвратить запла-
ченныя за отправленіе цидулы портовые день-
ги. Отсылка обратно сихъ цидулъ во вся-
комъ случаѣ производится безъ взысканія
портовыхъ денегъ, съ надписью »Postsache«.
Официальныя цидулы должны также неме-
дленно быть исполнены и отправлены обра-
тно. За пересылку ихъ въ оба конца пор-
товыхъ денегъ не взимается.

Статья 38.

Корреспонденція Его Величества Им-
ператора Всероссийскаго и Членовъ Ав-
густѣйшей Его Фамиліи съ одной стороны
и Его Величества Короля Прусскаго, Чле-
новъ Королевско-Прусской Фамиліи и Вла-
дѣтельныхъ фамилій тѣхъ Государствъ, ко-
торыя принадлежать къ округу Прусскаго
Почтоваго Управленія съ другой стороны,
пересылаема будетъ безъ взиманія порто-
выхъ денегъ.

Служебная переписка Россійскихъ полковъ
съ ихъ Прусскими почетными Шефами, а
также Прусскихъ полковъ съ ихъ Россійскими
почетными Шефами равнымъ образомъ осво-
бождаются отъ взиманія портовыхъ.

napowrót tych ceduł odbywa się w każdym ra-
zie, bez ściągania portoryi, z nadpisem »Postsa-
che«. Ceduły urzędowe (ex officio) powinny być
także niezwłocznie załatwione i napowrót ode-
ślane. Za przesyłanie ich na obie strony nie
pobiera się porto.

Art ykuł 38.

Korespondencya Najjaśniejszego Cesa-
r z a Wszech Rossyi, oraz Członków Najjaśniej-
szej Jego Rodziny z jednej strony, a Najjaśniej-
szego Króla Pruskiego, Członków Rodziny Kró-
lewsko-Pruskiej, oraz Rodzin panujących tych
Państw, które należą do okręgu Zarządu Počt-
owego Pruskiego z drugiej strony, przesyłana
będzie bez opłaty porto.

Korespondencya służbowa pułków Rossyj-
skich z ich Szefami honorowymi Pruskimi, ró-
wnie jak pułków Pruskich z ich Szefami hono-
rowymi Rosyjskiemi, jest także wolną od opła-
ty porto.

Кромѣ того чисто официальная корреспонденція между обоюдными Присутственными мѣстами или между Императорскими Россійскими Присутственными мѣстами и Присутственными мѣстами Государствъ, въ которыхъ находятся Прусскія Почтовые Конторы, отправляется безъ взиманія портовыхъ денегъ. Но каждый отправляемый бесплатно казенный пакетъ, долженъ быть запечатанъ казенною печатью и на адресъ, кромѣ означенія, что пакетъ официальный должно быть выставлено названіе того Присутственного мѣста, изъ котораго онъ слѣдуетъ.

Статья 39.

За легкопочтную корреспонденцію, передаваемую Россійскими почтовыми мѣстами Прусскимъ и наоборотъ, портовые деньги, за прохожденіе писемъ по Россіи и Пруссіи, также и далѣе за Прусскую границу, рассчитываются и переводятся исключительно серебряными грошами. За посылочную корреспонденцію, Прусскія почтовые мѣста будутъ рассчитывать Прусскій портъ и другіе расходы на серебряные гроши, которыхъ счи-

Oprócz tego, korespondencya czysto urzędowa między obustronnemi Władzami Rządowemi, lub między Cesarsko-Rossyjskimi Władzami i Władzami Państw, w których znajdują się Kantory Pocztowe Pruskie, posyła się bez ściągania porto. Lecz każdy odsyłany bezpłatnie pakiet Rządowy, powinien być zapieczętowany rządową pieczęcią, a na adresie, oprócz nadmienienia, że pakiet jest rządowy, powinno być wyrażone nazwisko tej Władzy, od której wyszedł.

Artykuł 39.

Za korespondencyę lekko-pocztową, wręczaną przez Urzędy pocztowe Rossyjskie Pruskim i przeciwnie, porto od przechodzenia listów przez Rosyą i Prussy, jako-też i dalej za Pruską granicę liczy się i przelewa li-tylko w groszach srebrnych. Za korespondencyę posyłkową, Urzędy Pocztowe Pruskie obliczać będą porto Pruskie i inne koszta na grosze srebrne, których liczy się 30 na jeden talar Pruski, a wrazie frankowania posyłek opłacane będą wagowe Rossyjskie kopiejkami srebrnemi, których 100 liczy się na

тается 30 въ одномъ Прусскомъ талеръ, а въ случаѣ франкированія посылокъ платить Россійскія вѣсовыя деньги серебряными копейками, которыхъ считается 100 въ одномъ рублѣ; напротивъ того Россійскія почтовые мѣста будутъ расчитывать Россійскія вѣсовыя деньги и другіе расходы на серебряныя копейки, а въ случаѣ франкированія посылокъ платить Прусскія портовые серебряными грошами. Сообразно съ симъ будутъ отмѣчаемы на сопроводительныхъ адресахъ, при посылкахъ находящихся, портовые и вѣсовыя деньги и прочіе расходы.

Если для взиманія вѣсовыхъ или портовыхъ потребуется переложеніе серебрянныхъ грошей на серебрянныя копейки, или на оборотъ, то такое переложеніе производимо будетъ съ возможною точностію согласно дѣйствительной цѣнности перелагаемой суммы.

С т а т ь я 40.

Расчеты по причитающимся обоимъ Почтовымъ Управленіямъ портовымъ деньгамъ и по прочимъ издержкамъ, будутъ производиться чрезъ каждые три мѣсяца, между Императорскимъ С. Петербургскимъ Поч-

jeden rubel; przeciwnie Urzędy Pocztowe Rosyjskie, liczyć będą wagowe Rosyjskie i inne koszta na kopiejki srebrne, a w razie frankowania posyłek, opłacać Pruskie porto w groszach srebrnych. Stosownie do tego, będą adnotowane na adresach, znajdujących się przy posyłkach, porto i wagowe oraz inne koszta.

С т а т ь я 41.

Jeżeli dla ściągnięcia wagowego lub portoryi potrzebnem będzie zredukowanie groszy srebrnych na kopiejki srebrne, lub przeciwnie, to redukcya ta odbędzie się ile możności najdokładniej, odpowiednio rzeczywistej wartości redukowanej kwoty.

А р т ы к у л 40.

Obliczenia należące się obustronnym Zarządom Pocztowym portoryi i innych kosztów, odbywać się będą co-trzy miesiące między Cesarскимъ Почтамтемъ Petersburgскимъ i Królewską Główną Dyrekcją Pocztową Gumbińską. Wyplata

тамтомъ и Королевскою Гумбиненскою Оберъ-Почтдирекціею. Платежъ будетъ производиться не позже какъ чрезъ четыре недѣли по полученіи счетовъ. Переложеніе доводящагося платежа будетъ по прежнему порядку производиться на основаніи настоящаго биржеваго курса.

Статья 41.

Означеніе цѣнности какъ на простыхъ, такъ и на страховыхъ письмахъ не допускается. Въ случаѣ пропажи страховаго письма Почтовое Управленіе, въ вѣдомствѣ котораго то письмо было подано на почту, платить просителю, коль скоро пропажа будетъ дознана, одинъ маркъ серебра (т. е. 14 Прусскихъ курантныхъ талеровъ или 13 рублей серебромъ) вознагражденія, представляя себѣ полученіе возмездія сихъ денегъ отъ того Почтоваго Управленія, въ вѣдомствѣ котораго, по сдѣланному розысканію, окажется, что таковая пропажа случилась. Прошеніе о вознагражденіи должно быть представлено въ теченіи года, считая со дня подачи письма на почту; въ противномъ случаѣ податель лишается права на полученіе вознагражденія.

następować będzie najdalej we 4-y tygodnie po otrzymaniu rachunków. Redukcyя przypadającej wypłaty, odbywać się będzie jak dotąd podług istniejącego kursu giełdowego.

Artykuł 41.

Oznaczać wartość tak na listach prostych, jako i rekomendowanych, nie pozwala się. W razie zaginięcia listu asekurowanego, Zarząd Pocztowy, w wydziale którego list ten był oddany na pocztę, płaci reklamującemu, skoro tylko zaginięcie listu będzie udowodnione, jedną grzywnę (Mark) srebrną (to-jest 14 talarów kurant Pruskich, albo rub. sr. 13) wynagrodzenia, zachowując sobie regres o zwrot tych pieniędzy od tego Zarządu Poczowego, w wydziale którego okaże się ze śledztwa, że takowe zatracenie nastąpiło. Reklamacya o wynagrodzenie powinna być podana w przeciągu roku, licząc od dnia oddania listu na pocztę; w przeciwnym razie, oddawca traci prawo do otrzymania wynagrodzenia.

Въ случаѣ потери или поврежденія какой либо посылки каждое Почтовое Начальство будетъ отвѣтствовать сообразно съ существующими на сей предметъ въ обоихъ Государствахъ правилами, только до мѣста передачи почтъ, т. е. на томъ протяженіи, на которомъ каждое изъ означенныхъ Начальствъ обязано перевозить почты на свой счетъ. При чемъ условлено, что сіи Начальства отвѣтствуютъ также за противу законныя дѣйствія, ошибки и небрежность чиновниковъ и другихъ лицъ своего вѣдомства.

Статья 42.

Оба Почтовые Управленія будутъ наблюдать за тѣмъ, чтобы почтовые чиновники не способствовали собиранію писемъ для отправленія въ одномъ общемъ конвертѣ и чтобы вообще почтовые чиновники, нижніе служители, почтальоны и почтари, а также чиновники желѣзныхъ дорогъ, ямщики и шкипера исполняли существующіе для охраненія почтоваго интереса законы и правила. О подлогахъ, учиненныхъ подданными одного Государства и обнаруженныхъ въ другомъ Государствѣ, для наказанія виновнаго по за-

Вразіе утрата или поврежденія какой-либо посылки, каждая Звierzchność Pocztowa odpowiadać będzie, stosownie do istniejącychъ на то в obu Państwachъ przepisów, tylko do miejsca zmiany poczt, т. j. на той przestrzeni, на której każda z pomienionychъ Zvierzchności obowiązana jest przewozić pocztę swoimъ kosztem. Przytemъ umówiono się, że Zvierzchności te, odpowiadają także за nieprawne działania, omyłki i niedbalstwo urzędników i innychъ osóbъ podwładnychъ.

Артикулъ 42.

Оба Zarządy Pocztowe czuwać będą nadъ tem, aby urzędnicy pocztowi nie ułatwiali zbierania listów, dla odsyłania w jednej ogólnej kopercie, i aby w ogólności urzędnicy pocztowi, niżsi oficyaliści, pocztylioni i pocztarze, jakoteż urzędnicy przy drogachъ żelaznychъ, furmani i szyprowie, wypełniali istniejące dla zabezpieczenia interesu pocztowego prawa i przepisy. O defraudacyachъ, popełnianychъ przezъ poddanychъ jednego Państwa, a wykrytychъ w drugimъ, niezwłocznie będzie zawiadamiany

конамъ своего Государства, немедленно будетъ доводимо до свѣдѣнія подлежащаго Почтоваго Управленія.

Статья 43.

Оба почтовыхъ Управленія будутъ строго наблюдать за тѣмъ, чтобы почтовые чиновники, кондукторы, почталыоны и почтари, если они по должности будутъ находиться въ предѣлахъ смѣжнаго Государства, не нарушали мѣстныхъ таможенныхъ правилъ и не способствовали бы другимъ къ нарушенію оныхъ.

V. О ѣдущихъ на почтовыхъ лошадяхъ, курьерахъ и эстафетахъ.

Статья 44.

Блущіе на почтовыхъ лошадяхъ и курьеры, будутъ доставляемы до противулежащей пограничной почтовой станціи. Пограничнымъ почтовымъ станціямъ вмѣнено будетъ въ обязанность въ выдаваемыхъ всемъ проезжающимъ и курьерамъ ярлыкахъ, означать

власиивы Zarząd Pocztowy, dla ukarania winowajcy podług praw jego kraju.

Артикулъ 43.

Оба Zarządy Pocztowe będą ściśle czuwały nad tem, aby urzędnicy pocztowi, konduktorowie, pocztylioni i pocztarze, jeżeli z obowiązków służby znajdować się będą w obrebie Państwa ościennego, nie naruszali miejscowych przepisów celnych, i nie dopomagali innym w ich naruszaniu.

V. О ядущихъ коными почтowymi, курьерахъ и штатетахъ.

Артикулъ 44.

Jadący koными pocztowymi i kuryery będą dostawiani do przeciwległej stacyi pocztowej pogranicznej. Na stacye pocztowe pograniczne, włożony będzie obowiązek, w wydawanych wszystkim przejeżdżającym i kuryerom kartkach, wymieniać czas przybycia ich na sta-

время прибытія ихъ на станцію и возвращать таковыя ярлыки привезшимъ проезжающаго или курьера, почтарямъ или ямщикамъ.

Воспрещается съ пограничной станціи возить далѣе противулежащей пограничной станціи или же съ намѣреніемъ объѣзжать таковую проселочными дорогами.

Запрещается посылать почтовыхъ или курьерскихъ лошадей изъ одного Государства въ другое для перевозки оттуда путешественниковъ. Но если путешественникъ, прибывшій съ пограничной станціи одного Государства на противуположную пограничную станцію другаго, пожелаетъ возвратиться на тѣхъ же лошадяхъ, то это будетъ дозволяемо въ теченіи первыхъ шести часовъ послѣ его прибытія. Почтарь или ямщикъ обязанъ однако, до отъѣзда обратно, явиться на мѣстную почтовую станцію и просить объ отмыткѣ въ ярлыкѣ времени его отъѣзда.

Статья 45.

Перевозка эстафетъ производится чрезъ пограничныя почтовыя станціи обоихъ Государствъ.

чую и зворачать таковыя картки почтарямъ или воźницомъ, którzy przywieźli przejeżdżającego kuryera.

Zabrania się od stacyi pogranicznej wozić dalej niż do przeciwległej stacyi pogranicznej, lub też umyślnie objeżdżać takową bocznemi drogami.

Zabrania się posyłać konie pocztowe lub kurierskie z jednego Państwa do drugiego, dla przewożenia stamtąd podróżnych. Lecz jeżeli podróżny, przybyły ze stacyi pogranicznej jednego Państwa do przeciwległej stacyi pogranicznej drugiego, zechce powrócić temiż końmi, tedy to będzie dozwalanem w ciągu pierwszych sześciu godzin po jego przybyciu. Pocztarz lub woźnica obowiązany jest jednak, przed odjazdem napowrót, stawić się na stacyi pocztowej, miejscowej, i prosić o zanotowanie w jego kartce czasu jego odjazdu.

Artykuł 45.

Przewożenie sztafet odbywa się przez stacye pocztowe pograniczne obu Państw.

Оба Управленія сообщать одно другому существующія у нихъ эстафетныя таксы, на основаніи которыхъ будутъ расчитывать эстафетныя деньги. Каждое Управленіе ручается за платежъ денегъ, причитающихся за отправленныя подвѣдомственными ему почтовыми мѣстами эстафеты, но очисляющейся въ долгу на подлежащемъ почтовомъ мѣстѣ суммъ за эстафету, должно доводить до свѣдѣнія Начальства того мѣста въ теченіи шести мѣсяцевъ. Издержки за перевозку эстафетъ будутъ уплачиваемы при общемъ расчетѣ (см. ст. 40). Каждая эстафета будетъ снабжаема подорожною и ярлыкомъ. Для удостовѣренія въ вѣрной и своевременной доставкѣ пакетовъ на противулежащую пограничную станцію, сія послѣдняя должна выдать возвращающемуся почтарю росписку, съ означеніемъ времени прибытія эстафеты и исправнаго полученія пакетовъ.

Эстафетныя подорожныя дѣйствительны только до противулежащей пограничной почтовой станціи; а если эстафета слѣдуетъ далѣе, то ей выдается тамъ новая подорожная, которая по обратномъ полученіи и по отмѣткѣ на ней перечня издержекъ, отсылается въ то почтовое мѣсто, изъ коего

Оба Zarządy zakomunikują sobie nawzajem istniejące u nich taxy sztafetowe, na zasadzie, których będą obliczać opłaty za sztafety. Każdy Zarząd poręcza opłatę pieniędzy należących się za sztafety, wysłane przez podwładne jego Urzędy Pocztowe; lecz o długu należącym się od właściwego Urzędu Poczto-owego za sztafetę, potrzeba zawiadamiać Zwierzchność tegoż Urzędu, w przeciągu sześciu miesięcy. Koszta za przewożenie sztafet będą opłacane przy ogólnym porachunku (ob. art. 40). Każda sztafeta będzie opatrywana w kartę drożną (podорожная) i cedulkę godziną (ярлык). Dla zapewnienia o niezawodnym i w swoim czasie dostawieniu pakietów do przeciwniejszej stacyi pogranicznej, taż stacya winna wydać powracającemu pocztarzowi rewers, z poświadczeniem czasu przybycia sztafety, i należytego otrzymania pakietów.

Karty drożne sztafetowe służą tylko do przeciwniejszej stacyi pocztowej pogranicznej, a jeżeli sztafeta idzie dalej, to wydają jej tam nową kartę drożną, która, po powrotnem otrzymaniu i za adnotowaniu na niej ogółu kosztów, odsyła się do tego Urzędu Pocztoowego, skąd

эстафета была отправлена, въ дополнение къ первоначальной подорожной.

Первоначальная подорожная отсылается обратно немедленно по получении оной. Соединение и совокупное отправленіе эстафетныхъ пакетовъ различныхъ подавателей воспрещается.

Объявленіе цѣны предметовъ, отправляемыхъ по эстафетѣ, не допускается. Въ случаѣ потери такового предмета, выдается то же самое вознагражденіе, которое определено за утраченное страховое письмо. Посылки отправляемыя съ эстафетою по частнымъ дѣламъ, подлежатъ таможеннымъ правиламъ.

Статья 46.

Императорско-Россійскіе курьеры освобождаются въ Пруссіи отъ платежа дорожныхъ, мостовыхъ денегъ и прочихъ дорожныхъ сборовъ. Королевско-Пруссійскіе курьеры снабжаются въ Россіи казенною подорожною и такимъ образомъ пользуются такою же льготою.

sztafeta była wysłana, jako dodatek do pierwotnej karty drożnej.

Pierwotna karta drożna odsyła się napowrót niezwłocznie po jej otrzymaniu. Upakowywanie razem i łączne odsyłanie pakietów sztafetowych od różnych oddawców zabrania się.

Deklarowanie ceny przedmiotów, przesyłanych sztafetą, nie jest dozwolonem. W razie zatracenia takowego przedmiotu, wydaje się tożsamo wynagrodzenie, jakie postanowiono za utracony list rekomendowany. Posyłki wyprawiane sztafetą w interesach prywatnych, podlegają przepisom celnym.

Artykuł 46.

Cesarско-Rossyjscy kurjerowie uwolnieni są w Prussiech od opłat drogowych, mostowych i innych. Królewsko-Pruscy kurjerowie opatrzą się w Rosyi kartą drożną skarbową, i tym sposobem korzystają z takiegoż uwolnienia od opłat.

VI. Окончательныя постановленія.

Статья 47.

Постановленія Почтовой Конвенціи, заключенной между Императорско-Россійскимъ и Королевско-Прусскимъ Правительствами 12 (24) Декабря 1821 г., остаются въ своей силѣ во всѣхъ тѣхъ пунктахъ, которые не отмѣняются или не измѣняются симъ дополнителнымъ актомъ.

Статья 48.

Настоящій дополнительный актъ къ помянутой Почтовой Конвенціи 12 (24) Декабря 1821 г. возымѣетъ свое дѣйствіе съ 1 Апрѣля 1852 г. стараго стили. Срокъ его назначается предварительно до конца 1860 г. новаго стили, т. е. до окончанія срока договора о Германскомъ Почтовомъ Союзѣ. Если въ продолженіи сего времени, и не позже какъ за годъ до истеченія срока сего дополнительнаго акта, та или другая

VI. Przepisy ostateczne.

Artykuł 47.

Przepisy Konwencyi Pocztowej, zawartej d. 12 (24) Grudnia 1821 r., pomiędzy Rządami: Cesarsko-Rossyjskim i Królewsko - Pruskim, pozostają obowiązującymi we wszystkich punktach, które nie są skasowane lub zmienione tym aktem dodatkowym.

Artykuł 48.

Obecny akt dodatkowy do wspomnianej Konwencyi Pocztowej z d. 12 (24) Grudnia 1821 r., ma obowiązywać od d. 1 Kwietnia 1852 r. starego stylu. Termin jego naznacza się początkowo do końca 1860 roku nowego stylu, t. j. do upływu terminu układu względem Związku Pocztowego Niemieckiego. Jeżeli w ciągu tego czasu, i nie później jak na rok, do upłynienia terminu tego aktu dodatkowego, jedna lub druga strona nie oświadczy

сторона не объявить желанія прекратить дѣйствія онаго, то актъ сей остается въ своей силѣ еще на одинъ годъ и такъ далѣе отъ одного до одного года.

Статья 49.

Актъ сей будетъ ратификованъ и ратификаціи онаго должны быть размѣнены въ Берлинѣ въ продолженіи шести недѣль. Въ увѣреніе чего обоюдные Полномочные подписали сей актъ и приложили гербовъ своихъ печати.

Учинено въ С. Петербургѣ 24 Декабря 1851 г. стараго стиля и въ Берлинѣ 24 Декабря 1851 г. новаго стиля.

(М. П.). (подп.). *Федоръ Прянишниковъ.*

(М. П.). (подп.). *Генрихъ Шмюкертъ.*

czy życzenia względem skrócenia obowiązowania tego aktu, w takim razie akt ten pozostanie w swej mocy na jeden rok, i tak dalej od roku do roku.

Artykuł 49.

Akt niniejszy będzie ratyfikowany i ratyfikacye tegoż mają być zamienione w Berlinie, w ciągu sześciu tygodni. W dowód czego obustronni Pełnomocnicy akt takowy podpisali, i swoje pieczęci herbowe wycisnęli.

Działo się w Petersburgu, 24 Grudnia 1851 r. dawnego stylu, a w Berlinie 24 Grudnia 1851 roku nowego stylu.

(L. S.) (podpisano) *Teodor Prjanisznikow.*

(L. S.) (podpisano) *Henryk Schmückert.*

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей Конвенціи, Мы приняли оную за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, общаю Императорскимъ Нашимъ словомъ за насъ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ нашихъ, что все постановленное въ означенной Конвенціи соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо. Во увѣреніе чего, Мы сію Нашу Императорскую Ратификацію собственноручно подписавъ, повѣли утвердить Государственною Нашею печатью.

Дана въ С. Петербургѣ, Января девятнадцатаго дня, въ лето отъ Рождества Христова тысяча восемь сотъ пятьдесятъ второе, Государствованія же Нашего въ двадцать седьмое. На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано тако:

(М. П.)

НИКОЛАЙ.

Контрасигнировалъ:

Государственный Канцлеръ

Графъ Нессельроде.

Dla tego, po dostatecznem rozważeniu niniejszej Konwencyi, Przyjęliśmy ją za dobrą, Zatwierdzili i Ratyfikowali, jakoż niniejszem, Przyjmujemy, Zatwierdzamy i Ratyfikujemy, w całym jej brzmieniu, ręcząc Naszem Cesarskiem słowem za Nas, Naszych Następców i Dziedziców, że wszystko, co tylko w tej Konwencyi zastrzeżone zostało, będzie zachowywane i wypełniane niezmiennie. W dowód czego, My tę Naszę Cesarską Ratyfikacyą, własnoręcznie podpisawszy, Rozkazaliśmy ją stwierdzić Państwa Naszego pieczęcią

Dan w Petersburgu, dnia dziewiętnastego Stycznia, roku od Narodzenia Chrystusa tysiąc ośmset pięćdziesiątego drugiego, Panowania zaś Naszego dwudziestego siódmego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano tak:

(L. S.).

MIKOŁAJ,

Kontrasygnował:

Kancelarz Państwa Hrabia Nesselrode.

По Указу Его Величества

Н И К О Л А Я I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,

Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства,

На основаніи 14 статьи Высочайшаго Указа, отъ 25 Апрѣля (7. Мая) 1850 года, изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложения о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего, отъ 1 (13) Мая 1836 года, и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣ-

W Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego.

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) r. 1850, rozwijającego art. 340 i 341 Kodeksu Karnego, niemniej Postanowienia swego z d. 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J.O. Xięcia Namiestnika Królestwa z dnia 1 (13) Lutego r. 1852 N. 957, na przełożenie Dy-

стника, отъ 1 (13) Февраля 1852 г. N. 957, по представлению Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Сынъ Варшавскаго лекаря Фердинандъ Тадденъ, который бѣжавъ въ 1846 году за границу, во время бывшихъ Краковскихъ смутъ, и присоединясь къ тамошнимъ жителямъ, удалился съ ними во Францію и въ слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже се-квестрованнаго, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ, на имя казны.

ректора Главнаго Презыдующаго в Коммисии Рѣдowej Причодѡв и Скарбу, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Ferdynand Tadden, syn Lekarza miasta Warszawy, który, zbiegłszy za granicę w r. 1846, w czasie byłego w Krakowie rokoszu, przyłączył się do tamtejszych mieszkańców i z nimi wyszedł do Francyi, z jakiego powodu za wygnança z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych, należących do Ferdynanda Tadden, winny być, na mocy niniejszego Postanowienia, we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 2 (14) Czerwca 1852 r.

Namiestnik, Jenerał - Feldmarszałek,

(podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydent Sekretarz Stanu,
jacy w Kommissyi Rządowej Rzeczywisty Radca Stanu,
Przychodów i Skarbu, (podp.) *T. Le Brun.*

Tajny Radca, Senator, Zgodno z oryginałem:

(podp.) *J. Morawski.* Sekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydent
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator

O. Wyczzechowski.

Dyrektor Kancellaryi,
w zastęp. *St. Borkowski, Sędzia.*

Dzień ogłoszenia 25 Listopada (7 Grudnia) 1852 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства,

На основаніи 14 статьи Высочайшаго
Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года,
изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей
Уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и Испра-
вительныхъ, а равно на основаніи Постано-
вленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г. и
предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника
отъ 8 (20) Октября 1851 г. N. 7921, по пред-

В Имени Найяснѣйшаго

МИКОЛАЯ I-го

Cesarza Wszech Roszyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-
szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
1850 r. rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia
1 (13) Maja 1836 roku, oraz decyzji J. O.
Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 8 (20)
Października 1851 r. N. 7921, na przełożenie
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kom-
Tom XLV do Nru 138 18

ставленію Главнаго Директора Финансовъ,
постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Сынъ владѣльца имѣнія Сецемина въ Радомской губерніи Сатурнинъ Мархоцкій, который, бѣжавъ въ 1848 г. въ Венгрію, служилъ въ рядахъ тамошнихъ мятежниковъ, по усуреніи оныхъ бѣжалъ въ Турцію, а оттуда во Францію и въ слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г., изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

missyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Saturnin Marechocki, syn właściciela dóbr Secemin w Gubernii Radomskiej, który w r. 1848 zbiegł za granicę do Węgier, i służył w szeregach tamtejszych rokoszan, a po uśmierzeniu buntu, udał się do Turcyi, a stamtąd do Francyi, i z tych powodów za wygnańca uznany został, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuł własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do wygnańca, winny być na mocy niniejszego Postanowienia, we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ Вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственный Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 2 (14) Czerwca 1852 r.

Namiestnik Jenerał - Feldmarszałek,
(podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydu-	Sekretarz Stanu
jacy w Kommissyi Rządowej	Rzeczywisty Radca Stanu
Przychodów i Skarbu,	(podp.) <i>T. Le Brun.</i>
Tajny Radca, Senator	<i>Zgodno z oryginałem:</i>
(podp.) <i>J. Morawski.</i>	Sekretarz Stanu

Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator <i>O. Wyczechowski.</i>
Dyrektor Kancellaryi,
w zastęp. <i>St. Borkowski,</i> Sędzia.

Dzień ogłoszenia 6 (18) Grudnia 1852 r.

Статья 1.

Густавъ Пфафіусъ и жена его Александра, урожденная Мержеевская, изъ коихъ первый, сынъ помѣщика Волынской губерніи, а позѣдняя, дочь владѣльца имѣнія Непле въ Бяльскомъ Уѣздѣ, Каликта Мержеевскаго, удалившіеся за границу, участвовавшіе тамъ въ политическихъ преступленіяхъ, и въ слѣдствіе того признанные изгнанниками, подвергаются наказанію, заключающемуся въ конфискаціи ихъ имуществъ, какъ уже секвестрованныхъ, такъ и впредь могущихъ быть открытыми, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г., изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутымъ изгнанникамъ относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

Артикулъ 1.

Gustaw i Alexandra z Mierzejewskich małżonkowie Pfaffius, pierwszy syn obywatela Gubernii Wołyńskiej, druga córka Kalixta Mierzejewskiego, właściciela dóbr Nieple w Powiecie Białskim, którzy za granicą dopuścili się przestępstw politycznych, i za wygnańców w kraju są uznani, ulegają karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z d. 2 (14) Kwietnia 1835 r., wskazanych.

Артикулъ 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hipotecznych należących do wygnańców, powinny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 13.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено в публичных Ведомостях и внесено в Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственный Комиссии: Юстиции и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czém do której należy, poleca.

Artykuł 3.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 2 (14) Czerwca 1852 r.

Namiestnik Jenerał - Feldmarszałek,
(podp.) *Książe Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Tajny Radca, Senator
(podp.) *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator *O. Wyczekowski.*

Dyrektor Kancellaryi,

w zast. *St. Borkowski,* Sędzia.

Dzień ogłoszenia 6 (18) Grudnia 1852 r.

По Указу Его Величества

Н И К О Л А Я I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно, на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г., и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 16 (28) Іюня 1851 года, за N. 4664, по

W Imieniu Najjaśniejszego

М I К О Ł А Ј А I-go

Cesarza Wszech Roszyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Нa zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) r. 1850, rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia 1 (13) Maja r. 1836, oraz decyzji JO. Xiecia Namiestnika Królestwa z dnia 16 (28) Czerwca 1851 r. N. 4664, na przełożenie Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi

представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Младшій дѣяконъ духовнаго Ордена Сердобольныхъ братьевъ въ Варшавѣ, Діонисій Купстасъ, иначе Купецъ, который, бѣжавъ въ 1848 г. за границу, участвовалъ въ Венгерскомъ мятежѣ и по сей причинѣ признанъ изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Dyonizy Kupstaś inaczej Kupść zwany, Poddyakon zakonu braci Miłosierdzia w Warszawie, który w r. 1848 zbiegłszy za granicę, miał udział w powstaniu węgierskiem, i z tego powodu za wygnanie z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia roku 1835 wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych tudzież kapitałów i praw hypotecnych do Dyonizego Kupstas należących, winny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ Вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 2 (14) Czerwca 1852 roku.

Namiestnik General - Feldmarszałek,

(podp.) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezy-

Sekretarz Stanu,

dujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Rzeczywisty Radca Stanu,

dowej Przychodów i Skarbu,

(podp.) *T. Le Brun.*

Tajny Radca Senator

Zgodno z oryginałem:

(podp.) *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu,

Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca Senator *O. Wyczęchowski.*

Dyrektor Kancellaryi,

w zastęp. *St. Borkowski,* Sędzia.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Grudnia 1852 r.

Tom XLV do Nru 138

Исполнение постановлений
 Взыскание пиндзского постановления, которое
 przez pisma publiczne, ma być ogłoszone i
 w Dzienniku Praw zamieszczone. Kommissyom
 Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów
 i Skarbu, w czym do której należy poleca.

По Указу Его Величества

Данно сие в Варшаве, на рождество Ряды
 Administracyjnych 1-го Января 1852 року.

Императора и Самодержца Всероссийского,
 Царя Польского,

и проч., и проч., и проч.

Совету Управления Царства,
 (podpisano) T. Le Brun.

На основании 14 статьи Высочайшаго
 Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года,
 изданнаго въ развитие 340 и 341 статей
 Уложения о наказаніяхъ Уголовныхъ и Испра-
 вительныхъ, а равно на основании Постано-
 вленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 года,
 и предписанія Его Свѣтлости Князи Намѣ-
 стника отъ 6 (18) Сентября 1851 г., за N.

7.115, по представлению Главнаго Директора
 Финансовъ, постановленія сего:

Статья 1.

Въ Имении Найяснейшего

М И К О Л А Я 1-го,

Cesarza Wszech Rosyyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

На засадzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-
 szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
 1850 r., rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
 Karnego, niemniej postanowienia swego z d.
 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J. O. Księcia
 Namiestnika Królestwa z dnia 6 (18) Września
 1851 r., Nro 7.115, na przelożenie Dyrektora
 Głównego Prezydującego w Kommissyi Rząd-

7,115, по представлению Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

С т а т ь я 1.

Бывшій практикантъ на Бялогонскихъ Горныхъ Заводахъ въ Кълецкомъ Уездѣ Иванъ Непомуценъ Яроцинскій, который въ 1831 году служилъ въ рядахъ мятежниковъ, въ 1832 году возвратился въ Царство Польское, потомъ въ томъ же году вторично бѣжалъ за границу и въ слѣдствіе того признается изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

С т а т ь я 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

wej Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje.

Artykuł 1.

Jan Nepomócen Jarociński, były praktykant w Zakładach Górniczych w Białogonie w powiecie Kieleckim, który w roku 1831 służył w szereгах rokoszan, w roku 1832 powrócił do kraju, a następnie w tymże roku powtórnie zbiegł za granicę, i za wygnańca z kraju uznanym został, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 r., wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hipotecznych, należących do wygnańca, winny być na mocy niniejszego postanowienia we właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 23.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ ведомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

А р т ы к у л 2.

А р т ы к у л 3.

Выполнение niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissjom Rządowym Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu w czym do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 2 (14 Czerwca) 1852 r.

Namiestnik Jenerał - Feldmarszałek,

(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyd. Sekretarz Stanu
dający w Kommissyi Rząd. Rzeczywisty Radca Stanu,
dowej Przychodów i Skarbu, (podp.) *T. Le Brun.*
Tajny Radca Senator, Zgodno z oryginałem:

(podp.) *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny, Prezyd. Dyrektor
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *O. Wyczechowski*
Dyrektor Kancelaryi,
w zast. *St. Borkowski*, Sędzia.

Dzień ogłoszenia 1 (13) Grudnia 1852 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управления Царства.

На основаніи 14 статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложения о наказаніяхъ уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г. и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 14 (26) Іюля сего года за N. 5591, по

В Именіи Найяснѣйшаго

МИКОЛАЯ I-го,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

и etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie Art. 14 Ukazu Najjaśniej- szego Pana z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karne- go; niemniej postanowienia swego z d. 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J. O. Xięcia Na- miestnika Królestwa z d. 14 (26) Lipca r. b. Nr. 5591, na przełożenie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowej

представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Младшій дьяконъ ордена ксендзовъ Августинъ, Августинъ Кулишевскій, бѣжавшій за границу и въ слѣдствіе того признанный изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, какъ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ (подлежащихъ крѣпостныхъ) книгахъ, на имя Казны.

Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje.

Art. 1. Augustyn Kuliszewski, PoddjakoŃ Zakonu XX. Augustjanów, za granicę zbiegły, za wygnańca z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z d. 2 (14) Kwietnia roku 1835 wskazanych.

Augustyn Kuliszewski, PoddjakoŃ Zakonu XX. Augustjanów, za granicę zbiegły, za wygnańca z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z d. 2 (14) Kwietnia roku 1835 wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych tudzież kapitałów i praw hypotecznych do Augustyna Kuliszewskiego należących, winny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

ГЛАВА I.

Общія правила.

Статья 1.

Всякая частная, а равно Заведеніямъ и Гминнымъ обществамъ принадлежащая собственность, можетъ быть обращена посредствомъ отчужденія на Государственную или общественную надобность, но не иначе какъ по Именнымъ Высочайшимъ Указамъ.

Статья 2.

Въ видѣ изъятія отъ общаго правила, Совѣтъ Управленія можетъ, въ случаяхъ изъясненныхъ въ ст. 3, распорядиться немедленно отчужденіемъ, когда это по обстоятельствамъ признано будетъ необходимымъ и особенно, когда отчужденіе окажется нужнымъ для приведенія въ исполненіе Высочайшаго разрѣшенія на производство какихъ либо построекъ, или иныхъ работъ. О распоряженіяхъ своихъ по сему предмету, Совѣтъ Управленія каждый разъ доводитъ до Высочайшаго свѣдѣнія.

ROZDZIAŁ I.

Rozporządzenia ogólne.

Artykuł 1.

Własność prywatna, Instytutowa lub Gminna, zajęta być może sposobem przymuszonego wywłaszczenia na rządowy lub inny publiczny użytek, nie inaczej jak na mocy Najwyższych Ukazów.

Artykuł 2.

Wyjątkowe od ogólnego prawidła, Rada Administracyjna Królestwa, będzie mogła w przypadkach w art. 3, wyszczególnionych, zajęcie na przymuszone wywłaszczenie rozporządzić, bezzwłocznie, gdy dla zachodzących okoliczności, uznanem to zostanie za konieczne, mianowicie zaś gdy potrzeba zajęcia wyniknie w przewidzeniu do skutku woli poprzednio objawionej Jego Cesarskiej Mości co do uskutecznienia wymagających tego budowl lub innych robót; o wydanych przez siebie rozporządzeniach Rada Administracyjna w każdym razie Najjaśniejszemu Panu doniesie.

Статья 3.0 Я

Въ слѣдующихъ случаяхъ, къ которымъ относится правило, въ ст. 2 изъясненное, можетъ быть распоряжено отчужденіе какой либо собственности на Государственную или общественную надобность.

I. Если встрѣтится надобность отвести земли или употребить строенія:

- а) на учрежденіе или исправленіе общественной дороги, на необходимыя для поддержанія или употребленія оной строенія и прочія заведенія, какъ напр. на придорожныя казармы, на станціи и пристанки желѣзной дороги, на почтовые станціи, на разсадники для разведенія придорожныхъ деревьевъ, на ритвины для стока воды съ дорогъ и т. п., не смотря на то, будетъ ли дорога содержать Правительство, или же содержаніе оной ввѣрено будетъ частнымъ лицамъ, Гминнымъ обществамъ либо частнымъ компаніямъ;

А r t y k u ł 3.

Przypadki zajęcia własności sposobem przymuszonego wywłaszczenia na rządowy lub inny publiczny użytek, do których się odnosi, przepis art. 2 są:

I. Gruntów i budowli.

- a) Na założenie lub uregulowanie drogi publicznej czyli do powszechnego użytku przeznaczonej, tudzież na potrzebne do jej utrzymania i użytkowania z niej budowle i zakłady, jako to: na koszary drogowe, stacje i przystanki drogi Żelaznej, stacje pocztowe, szkółki drzew do wysadzenia dróg, na rowy do odpływu wód z dróg publicznych i t. p., a to bez względu czyli Rząd utrzymywać będzie drogę własnym funduszem; albo poruczy jej utrzymanie osobom pojedynczym, Gminom lub stowarzyszeniom.

- b) на учреждение и содержание телеграфической линии и на необходимыя для сего постройки;
- c) на учреждение или поддержание улиц и площадей, а также сточныхъ городскихъ трубъ, наконецъ, на постройку скотобоенъ и мясныхъ рядовъ по городамъ;
- d) на учреждение какъ судоходныхъ каналовъ, такъ и такихъ, кои необходимы для приведения несплавныхъ рѣкъ въ сплавныя, а также на устройство русла; на укрѣпленіе береговъ судоходныхъ рѣкъ, на освобожденіе сихъ рѣкъ (отъ подводныхъ препятствій и на постройку набережныхъ;
- e) на фортификаціонныя работы;
- f) на устройство лагерныхъ и вообще потребныхъ временно, или навсегда, для военныхъ маневровъ, мѣсть;
- g) на проведеніе граничной линии Царства со стороны соседственныхъ Государствъ, а также на необходимыя для надзора за границею промежутки и дороги, наконецъ, на постройку пограничныхъ таможенъ и другихъ строеній для пограничныхъ чиновъ;

- b) на заложеніе и utrzymanіе kommunikaeyi telegraficznej i na potrzebne w tym celu budowle,
- c) na założenie lub uregulowanie ulic i placów, tudzież kanałów do odprowadzania nieczystości po miastach, w reszcie na budowę szlachtuzów i jatek rzeźniczych po miastach,
- d) na założenie kanałów spławnych albo dla uszlawnienia rzek niespławnych, tudzież dla uregulowania koryta i ubezpieczenia brzegów rzek spławnych, dla uprzątnienia z nich zawad, oraz przy robieniu nadbrzeżnych bulwarków,
- e) na roboty fortyfikacyjne,
- f) na założenie obozu, lub dla odbywania popisów wojskowych, czasowo lub na zawsze,
- g) na uregulowanie linii granicznej Królestwa od krajów ościennych, oraz na potrzebne dla dozoru granicy odstępy i drogi, wreszcie na założenie Komór Celnych i innych budowli dla służby granicznej,

h) на учреждение и увеличение кладбищ, на возведение церквей и других моленъ всѣхъ исповѣданій и на строенія для церковнаго причта.

II. Если встретится надобность въ матеріалахъ:

i) для постройки и поддержанія общественныхъ дорогъ, и
k) для укрѣпленія береговъ судоходныхъ рѣкъ, — въ обоихъ сихъ случаяхъ, не взирая на то, будутъ ли матеріалы находиться на поверхности, или въ недрахъ земли.

Правила, по коимъ нисшій Управленія въ правѣ приступить къ брацію матеріаловъ и къ временному отводу на общественную надобность земель, изложены въ нижеслѣдующей III-й Главѣ.

Статья 4.

Уступка собственности на Государственную или общественную надобность, требуется

h) на заложеніе lub rozszerzenie cmentarzów do grzebania zmarłych, na założenie kościołów i innych domów modlitw wszelkich wyznań, i na budowlę dla pomieszczenia osób do służby kościelnej przeznaczonych.

II. Materyałów.

i) do budowy i utrzymywania dróg publicznych, tudzież
k) do ubezpieczenia brzegów rzek spławnych w obu tych przypadkach bez różnicy czy materyały na gruncie lub w gruncie znajdują się.

Pod jakimi warunkami Władze niższe mogą się przystępować do zajęcia materyałów i do czasowego zajęcia gruntów opisane jest niżej w Rozdziale 3-m.

Артикулъ 4.

Оdstąpienie własności na rządowy lub inny

быть можетъ, только за предварительнымъ соответственнымъ вознагражденіемъ.

Статья 5.

Мѣра этого вознаграждения должна быть предварительно опредѣлена по добровольному съ владѣльцами соглашенію. Вознагражденіе можетъ состоять или въ замѣнѣ отчуждаемой собственности другою однородною и по достоинству и по выгодамъ ей равнымъ, или въ денежной суммѣ. Если бы добровольное соглашеніе состояться не могло, то Судъ опредѣлитъ количество вознагражденія.

ГЛАВА 2.

Объ отчужденіи на общественную надобность строений и земель.

Статья 6.

Правительственная Коммисія, или другое Главное Управленіе, прежде внесенія въ Совѣтъ Управленія представленія о разрѣшеніи приступить къ принужденному отчужденію, обязана войти съ владѣльцемъ въ соглашеніе насчетъ цѣны и рода вознагражденія.

publiczny użytek, żądane być może jedynie za poprzedniem stosownem wynagrodzeniem.

Artykuł 5.

Wysokość tego wynagrodzenia oznaczoną być winna przede wszystkim, w drodze dobrowolnej z właścicielami ugody. Wynagrodzenie udzielone być może bądź przez zamianę własności, której odstąpienie jest żądane na inną takiego rodzaju i odpowiednią tamtej pod względem wartości i korzyści, bądź w pieniądzu. Gdyby ugoda dobrowolnie nienastąpiła, Sady wysokość wynagrodzenia ustanowią.

R O Z D Z I A Ł 2.

O zajęciu dla użyteczności publicznej budowli i gruntów.

Artykuł 6.

Kommissya Rządowa lub inna Władza Naczelną właściwą, przed uczynieniem wniosku o upoważnienie do przedsięwzięcia przymusowego wywłaszczenia, obowiązana jest porozumieć się z właścicielem o cenę i sposób wynagrodzenia.

Владелец изъяснить свое требование въ должествующемъ составиться протоколъ и изложить въ ономъ свои представленія, какія признаетъ необходимыми.

Статья 7.

Если встрѣчается надобность взять нѣкоторую только часть строения, то владелец въ правѣ требовать, чтобы таковое приобрѣтено было у него полностью.

Равномѣрно владелец, можетъ требовать покупки у него всей поземельной его собственности, ежели изъ оной нужно взять болѣе $\frac{3}{4}$ частей ея поверхности, или если въ земледѣльской усадьбѣ, остающаяся за владельцемъ часть составить менѣе трехъ десятинъ, и буде въ обоихъ сихъ случаяхъ у владельца не остается другой смѣжной недвижимости.

Требованіе сіе, какъ въ отношеніи строеній, такъ и въ отношеніи земли, должно быть также внесено въ упомянутый въ 6-й ст. протоколъ.

Властитель объяви свое заѣданіе до протоколу кторый в tym celu spisany być powinien, i przedstawі uwagi jakіеby miał do przytoczenia.

Артикулъ 7.

Jeżeli tylko część budowli do zajęcia jest potrzebna, właściciel może żądać, aby budowle w całości były od niego nabyte.

Podobniez właściciel może żądać, aby cała posiadłość gruntowa była od niego nabyta, jeżeli do zajęcia potrzeba więcej niż $\frac{3}{4}$ części przestrzeni, albo jeżeli w osadzie rolnej, część pozostająca przy właścicielu nie dochodzi trzech dziesiątych, i jeżeli w obu tych wypadkach, właściciel nie ma innej nieruchomości przytykającej.

Заѣданіе то ео до будовл і прѣстрѣни вниесіе быѣ повинно рѣвнѣз до протоколу в арт. 6-ымъ wymienіonego.

Статья 8.
Владельцы маюратовъ и ординацій, а также вступившіе во временное владѣніе имѣніемъ, принадлежащемъ лицу, признанному пропавшимъ безъ вѣсти, могутъ сами, опекуны же малолѣтнихъ и несамовольныхъ, по разрѣшеніямъ Фамилныхъ Советовъ, заключать добровольныя сдѣлки на переуступку собственности для общественной пользы. Финансовое вѣдомство обязано пещись о вѣрномъ обеспеченіи той цѣнности, какая причтется за собственность, принадлежащую Всемиловитѣйше пожалованнымъ въ частное владѣніе маюратамъ, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Октября 1835 г. правилъ.

Обязанность сія относится также къ подлежащимъ Гражданскимъ Судамъ, въ отношеніи тѣхъ маюратовъ и ординацій, которыя учреждаются частными лицами и въ отношеніи имѣній лицъ, признанныхъ пропавшими.

Статья 9.
Если Совѣтъ Управленія Царства, по разсмотрѣніи представленія подлежащаго На-

Артикулъ 8.
Владельцы маюратовъ и posiadacze Ordynacyi, tudzież wprowadzeni w posiadanie temczasowe majątku osoby za znikłą uznanej, mocni są sami, zaś opiekunowie małoletnich i bezwłasnowolnych za upoważnieniem Rady familijnej zawierać układy dobrowolne względem odstąpienia własności dla użyteczności publicznej. Władza Skarbowa czuwać powinna nad bezpiecznem umieszczeniem szacunku przypadającego za własność należącą do Majoratu pochodzącego. Najwyższego nadania podług prawideł pod datą 4 (16) Października 1835 r., zatwierdzonych.

Обовязекъ ten należy do Sądów Cywilnych co do majoratów i Ordynacyi przez osoby prywatne ustanowionych, tudzież co do majątku osoby za znikłą uznanej.

Артикулъ 9.
Rada Administracyjna Królestwa po rozpoznaniu wniosków Władzy właściwej, i protokołu

чальства и протокола, о которомъ упомянуто въ 6-й статьѣ, удостовѣрится въ необходимости обратить какую либу собственность въ общественную пользу и въ томъ, что добровольное условіе не можетъ состояться, въ такомъ случаѣ представить это обстоятельство Государю Императору, а въ случаяхъ во 2-й и 8-й статьяхъ изъясненныхъ, издастъ постановление въ разрѣшеніе оцѣнки и отчужденія судебнымъ порядкомъ. Въ постановленіи этомъ должно указать названіе или номеръ недвижимости (если она составляетъ отдѣльную собственность въ городѣ, или селеніи) мѣстоположеніе оной, причины требуемаго отчужденія, а также упомянуть, вся ли она требуется, или же въ нѣкоторой только части.

Статья 10.

На основаніи Высочайшаго Указа, или Постановленія Совѣта Управленія, по коему дозволено будетъ приступить къ принужденному отчужденію, надлежитъ внести въ ипотечныя книги предполагаемой къ отчужденію недвижимости, предъявленіе о семъ Постановленіи.

о которомъ въ art. 6-мъ, jest mowa, jeżeli się przekona, że zachodzi konieczna potrzeba zajęcia, i że dobrowolny układ nastąpić nie może, przedstawi okoliczność tę Najjaśniejszemu Panu, a w przypadkach art. 2 i 8-ym oznaczonych, wyda postanowienie upoważniające do żądania, detaxacyi i wywłaszczenia w drodze postępowania Sądowego. W postanowieniu tém należy wymienić nazwisko nieruchomości lub numer (jeżeli jest szczególną posesyą miasta lub wsi) onejże położenie; powód do żadanego odstąpienia, czyli w całości lub w części zajęta być powinna.

Артикулъ 10.

Nazasadzie Najwyższego Ukazu lub postanowienia Rady upoważniającego do postępowania drogą przymusowego wywłaszczenia, powinno być wpisane o tém upoważnieniu, ostrzeżenie do wykazu hipotecznego nieruchomości która ma być zajęta:

Если бы ипотека такой недвижимости, не была еще устроена, въ такомъ случаѣ Высочайшій Указъ или Постановление Совета Управленія, должно быть опубликовано въ Губернскихъ Ведомостяхъ той Губерніи, въ которой означенная недвижимость находится, а также въ Офиціальной Газетѣ, по крайней мѣрѣ за двадцать дней до срока, для оцѣнки назначеннаго.

Статья 11.

Дѣло объ оцѣнкѣ и требованіе объ уступкѣ чьей либо собственности въ пользу отчуждающаго, должно быть внесено на постановленіе того Трибунала, въ округъ котораго та собственность состоитъ.

Статья 12.

Начальство, вошедшее съ требованіемъ объ отчужденіи, обязано позаботиться врученіемъ владѣльцу позыва, чтобы онъ явился въ Трибуналъ для полученія рѣшенія объ оцѣнкѣ. Въ позывѣ слѣдуетъ назначить 8-ми - дневный срокъ, сверхъ времени, на прибытіе отъ мѣста жительства потребнаго, и указать имена,

Jeżeli hipoteka tej nieruchomości urządzoną nie została, Ukaz Najwyższy lub Postanowienie Rady Administracyjnej, powinny być ogłoszone w Dzienniku Urzędowym tej Gubernii, w której ta nieruchomość jest położoną, jakoteż w Gazecie Rządowej przynajmniej na dni 20 przed terminem wyznaczyć się mającym do oszacowania.

Artykuł 11.

Sprawa o taxę i żądanie przysądzenia nieruchomości na rzecz wywłaszczającego, wnoszone być powinny do Trybunału w obrebie którego ta nieruchomość znajduje się.

Artykuł 12.

Władza popierająca wywłaszczenie, postara się o wręczenie właścicielowi pozwu, do stawienia się przed Trybunałem dla uzyskania wyroku nakazującego oszacowanie; w pozwie oznaczyć należy termin 8-mio dniowy, prócz czasu na odległość zamieszkania, i wymienić i imiona i nazwiska i zamieszkanie osób, których proponuje

прозвѣнія и мѣстожительства лицъ, коихъ Начальство предполагаетъ назначить оцѣнщиками. Вместе съ позывомъ должна быть вручена владѣльцу копія Высочайшаго Указа, или Постановленія Совѣта Управленія, коимъ отчужденіе распоряджено. Въ нетерпящихъ отлагательства случаяхъ, Трибуналъ можетъ сократить срокъ для явки сторонъ.

Еслибы мѣстоительство владѣльца было не известно, или если бы онъ проживалъ за границею и не имѣлъ своего повѣреннаго, копію съ позова должно вручить подлежащему Городскому или Сельскому Начальству.

Статья 13.

Владѣлецъ можетъ дѣлать возраженія противъ избираемыхъ отчуждателемъ оцѣнщиковъ и представить съ своей стороны другихъ, по правиламъ, изложеннымъ въ Уложеніи и Гражданскомъ судопроизводствѣ.

Статья 14.

Гражданскій Трибуналъ, по разсмотрѣніи какъ возраженій, если таковыя будутъ, съ-

Владѣльцу на biegлыхъ до осzacowania. Wraz z pozwem doręczoną być powinna właścicielowi kopja Ukazu Najwyższego, lub Postanowienie Rady Administracyjnej upoważniającego do wywłaszczenia. Trybunał w nagłym wypadku może skrócić termin do stawienia się stron.

Gdyby właściciel nie był wiadomy z zamieszkania albo mieszkał zagranicą, i nie miał ustanowionego pełnomocnika, kopję pozwu wręczyć należy na ręce właściwej zwierzchności Miejskiej lub Wiejskiej.

Artykuł 13.

Właściciel może jest czynić zarzuty przeciwko podanym ze strony wywłaszczającego biegłym, i podawać innych ze swej strony, stosownie do przepisów Kodexu postępowania Sądowego.

Artykuł 14.

Trybunał Cywilny po rozpoznaniu zarzutów jeżeli były czynione i żądań stron, wyda wyrok

ланы, такли требованій сторонъ, постановить рѣшеніе объ оцѣнкѣ, назначить для наблюденія закономъ своего, или изъ Окружнаго Суда, члена, и избереть оцѣнщиковъ.

На таковое рѣшеніе, стороны не могутъ дѣлать ни возраженій, ни апелляціи; вручать даже онаго не нужно, если состоялось при личной явкѣ.

Статья 15.

Въ оцѣнщики могутъ быть избраны только тѣ, кои имѣютъ на то постоянное предназначеніе, или кои по должностямъ своимъ занимались подобными дѣйствіями. Другія лица могутъ быть назначаемы въ оцѣнщики, только по соглашенію сторонъ, или если бы не было лицъ имѣющихъ вышепроеписаннаго качества.

Статья 16.

Назначенный Судомъ Членъ, обязанъ по представленіи ему рѣшенія о приступленіи къ оцѣнкѣ, опредѣлить для оной срокъ, и отъ оцѣнщиковъ, тамъ, гдѣ это требуется закономъ, принять безотлагательно присягу въ день ихъ явки.

наказующаго осzacowanie, tudzież wyznaczy dla dopilnowania tej czynności Członka swego, lub Sądu Okręgowego, i zamianuje biegłych.

Przeciw temu wyrokowi, nie służy stronom opozycja ani appellacja; nie potrzeba go nawet wręczać jeżeli był naoczny.

Artykuł 15.

Na detaxatorów mogą być mianowani tylko ci, którzy mają stałe do tego upoważnienie, lub ci, którzy z urzędowania swego zajmowali się podobnemi czynnościami. Inne osoby mogą być mianowane na detaxatorów tylko za zgodzeniem się stron, albo, gdyby nie było osób posiadających przymioty wyżej wymienione.

Artykuł 16.

Delegowany Sądu, obowiązany jest za okazaniem sobie wyroku nakazującego oszacowanie, oznaczyć do tego termin, i odebrać od biegłych przysięgę, gdzie jej prawo wymaga bez odwołki w dniu ich zgłoszenia się.

Статья 17.

О назначенномъ для оцѣнки срокѣ, слѣдуетъ извѣстить владѣльца чрезъ повѣстку, которая должна быть вручена установленному съ его стороны защитнику, а если бы такового не было, вручить повѣстку ему самому или въ его мѣстожителство, по крайней мѣрѣ за 8 дней до наступленія срока, съ прибавкою времени на отдаленность разстоянія.

Статья 18.

Если предложенная Правительствомъ цѣна, окажется недостаточною на удовлетвореніе кредиторовъ, вписанныхъ въ ипотечныя книги по день внесенія въ оныя представленія о предстоящемъ отчужденіи и на удовлетвореніе привилегированной принадлежности, въ такомъ случаѣ слѣдуетъ увѣдомить всѣ значущіяся въ ипотеку стороны о предполагаемомъ отчужденіи недвижимости, дабы онѣ могли защищать права свои при оцѣнкѣ. Увѣдомленіе сіе, должно имъ быть вручено по крайней мѣрѣ за 8 дней до наступленія срока назначеннаго для оцѣнки, съ прибавкою времени потребнаго, на отдаленность разстоянія отъ мѣста жительства.

Артикулъ 17.

O terminie do oszacowania oznaczonym należy zawiadomić właściciela przez akt doręczyć się mający ustanowionemu Obrońcy, a gdyby ustanowiony nie był, przez doręczenie osobie lub w zamieszkanii przynajmniej na dni 8 przed terminem, z przydaniem czasu na odległość.

Артикулъ 18.

Jeżeli szacunek przez Rząd postąpiiony nie wystarcza na zaspokojenie wierzycieli, po datę wniesionego ostrzeżenia, do hipoteki wpisanych, i na zaspokojenie należności uprzywilejowanych, w takim razie należy zawiadomić wszystkich mających wpisy hipoteczne o zamiarze zajęcia nieruchomości, aby praw swoich przy oszacowaniu pilnowali. Zawiadomienie to powinno im być wręczone przynajmniej na dni 8 przed terminem do oszacowania wyznaczyć się mającym, z dodaniem czasu na odległość ich zamieszkania.

Неизвестнымъ по пребыванію и мѣстожительства, наследникамъ вписаннаго въ ипотеку кредитора, извѣщеніе можетъ быть доставлено на мѣстожительство того, послѣ коего они получили наследство.

Лицамъ неявляющимся и неустанавливающимъ отъ себя защитника, никакія дальнѣйшія повѣстки вручаемы не будутъ.

Врученіе ипотечнымъ кредиторамъ повѣстокъ, считается не нужнымъ, если предполагаемая къ отчужденію часть не превышаетъ десятой части пространства всей обремененной ипотечными обязательствами недвижимости. Въ подобномъ случаѣ, достаточно объявить имъ Высочайшій Указъ или Постановление Совета Управленія, порядкомъ, указаннымъ въ 10-й статьѣ, за 20-ть дней до наступленія срока назначеннаго для оцѣнки.

Статья 19.

Цѣну надлежитъ устанавливать по мѣстнымъ обычаямъ, съ соблюденіемъ слѣдующихъ правилъ:

- а) Строенія, фабричныя заведенія, англійскіе сады и прочія заведенія, могутъ

Невѣдомымъ зъ назвиска и замieszkania spadkobiercom, wpisanego do hipoteki wierzyiciela, doręczone będzie zawiadomienie w zamieszkanіu ich spadkodawcy.

Osobom niezgłaszającym się i nie ustanawiającym obrońcy, żadne dalsze wręczenia czynione nie będą.

Doręczenie zawiadomienia wierzycielom hipotecznym, potrzebném nie jest, jeżeli ma być zajęta część ziemi, która nie przewyższa dziesiątej części ogólnej przestrzeni całej nieruchomości wierzytelnościami hipotecznymi obciążonej. W tym wypadku dostateczném będzie ogłoszenie Najwyższego Uказu, lub Postanowienia Rady Administracyjnej w sposób art. 10 opisany, na dni 20 przed terminem do oszacowania oznaczonym.

Артикулъ 19.

Шacunek ustanowiony być ma podługъ zwyczajówъ miejscowych, z zachowaniem następującychъ правилъ:

- a) Budowle, zakłady fabryczne, ogrody angielskie i inne zakłady, mogą być w dwojaki

Статья 20.
 По окончании оцѣнки, командированный Судомъ Членъ, обязанъ протоколъ свой, вмѣстѣ съ заключеніемъ оцѣнщиковъ, препроводить въ теченіи 24 часовъ, въ Канцелярію Секретаря Трибунала, подъ его росписку и уведомить о томъ письменно, также за роспискою защитника того Начальства, которое требуетъ отчужденія.

Статья 21.
 Защитникъ Начальства вошедшаго съ требованіемъ объ отчужденіи, удостоверившись о представленіи Трибунальному Секретарю протокола, пригласить другихъ защитниковъ, если таковыя будутъ сторонами установлены, дабы они представили свои замѣчанія, если признаютъ оныя нужными, въ теченіи 8 дней, и самъ онъ, также въ теченіи сего времени долженъ сдѣлать свои возраженія, если таковыя признаетъ необходимыми. Сторона, входящая съ возраженіемъ, обязана сообщить токовое съ доказательствами противной стороны, посредствомъ акта между защитниками, съ приглашеніемъ явиться въ засѣданіе Суда,

А р т ы к у л 20.
 Po ukończeniu oszacowania delegowany Sądowy, obowiązany jest protokół swój wraz z opinią biegłych w ciągu 24 godzin przesłać do Kancelaryi Pisarza Trybunału, za jego kwitem, i zawiadomić o tém przez ekspedycję za rękawsem Obroncy Władzy popierającej wywłaszczenie.

А р т ы к у л 21.
 Obronca Władzy wywłaszczenie popierającej po przekonaniu się o złożeniu protokołu od Pisarza, wezwie innych Obronców jeżeli ich strony ustanowią, aby uwagi swoje jakie będą mieli, poczynili w ciągu dni 8, i sam w tym przeciągu czasu zarzuty jeżeli ma jakie, poczynić jest obowiązany. Strona czyniąca zarzuty obowiązana jest komunikować wywód ich z dowodami stronie przeciwnej przez akt między Obroncami, z wezwaniem do stawienia się na audjencję Sądu z upływem nowego 8-miodniowego terminu, i objawi spór przez siebie zanesiony Pisarzowi Trybunału, który zanotuje o tém wzmiankę na

по истечении нового 8-и - дневного срока и объявить искъ свой Секретарю Трибунала, который сдѣлаетъ о томъ оговорку въ концѣ оцѣночнаго протокола. Вручать же отвѣта не нужно.

Оцѣнка считается окончательною, если никакихъ противу оной возраженій и споровъ не сдѣлано.

Начальство, которое требуетъ отъ должника.

Статья 22.

Гражданскій Трибуналъ, рѣшить оцѣнку властію послѣдней Инстанціи, и стороны не въ правѣ приносить аппеляціи объ измѣненіи рѣшенія, если цѣнность, какъ владѣльцемъ требуемая, такъ и оцѣнщиками установленная, не превышаетъ 240 р. сер. Апелляціонный Судъ рѣшать будетъ властію послѣдней инстанціи, если такая же ценность не превышаетъ 600 р. сер. Подѣламъ, превышающимъ 600 р. сер., стороны въ правѣ обращаться съ аппеляціями въ IX-й Департаментъ Правительствующаго Сената. По заочнымъ рѣшеніямъ, ни въ какой Инстанціи неудовольствіе не принимается.

коңцу протоколу obejmującego relację biegłych. Wręczenie odpowiedzi nie jest potrzebne.

Taxa uważaną będzie za stanowczą, jeżeli żadne przeciw niej zarzuty i spory wniesione nie zostaną.

Art ykuł 22.

Trybunał Cywilny wyrokować będzie względem taxy mocą ostatniej Instancyi, i stronom dalsze odwołanie nie służy, jeżeli ani szacunek przez właściciela żądany, ani szacunek przez biegłych wynaleziony nie przenosi rs. 240. Sąd Appellacyjny wyrokować będzie mocą ostatniej Instancyi, gdy szacunek nie przewyższa rs. 600. W sprawach przenoszących rs. 600 służy stronom prawo odwołania się do IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Przeciw wyrokom zaocznym w żadnej instancyi opozycja nie ma miejsca.

Статья 23. Издержки по оцѣнкѣ и всѣ прочіе расходы по безспорному производству о томъ дѣла, упадаютъ на сторону требующую отчужденія. Въ случаѣ спора о оцѣнкѣ, возникшія въ слѣдствіе сего издержки, упадаютъ на проигравшую сторону.

Статья 24.

Въ случаѣ установленія Судомъ нисшей цѣны отчуждаемому имуществу, отъ той, какую требуетъ владѣлецъ, прибавляется къ оной, въ видѣ вознагражденія за безпкойства и убытки при уступкѣ собственности $\frac{1}{2}$ часть оцѣночной суммы; ни въ какомъ однако случаѣ назначаемое владѣльцу вознагражденіе, не можетъ превышать той суммы, за которую онъ самъ соглашался отдать имущество.

Статья 25.

Если владѣлецъ не имѣетъ законныхъ качествъ для полученія установленныхъ за отчуждаемую собственность денегъ, или если

А р т ы к у л 23.

Koszta oszacowania i wszelkie dalsze koszta postępowania bezspornego, zaspokoi strona popierająca wywłaszczenie. Wrazie sporu o taxę, koszta z tego sporu wynikłe zaspokoi strona przegrywająca.

А р т ы к у л 24.

W przypadku ustanowienia przez Sąd szacunku zajętej własności niższego od ceny przez właściciela żądanej, szacunek ten podwyższa się o $\frac{1}{2}$ część, tytułem wynagrodzenia strat i niewygód z przymuszonego wywłaszczenia wynikłych; w żadnym jednakże razie wynagrodzenie przyznać się mające, nie może przewyższać summy, za jaką właściciel praw swoich w drodze dobrowolnej odstąpić był gotów.

А р т ы к у л 25.

Szacunek złożony być powinien w depozyt Banku ilekroć właściciel niema prawnej zdolności do odebrania, albo jeżeli mimo zawiadomie-

не является за получением оныхъ въ Казначейство, не смотря на послѣдовавшія къ нему извѣщенія, или если ипотека не устроена еще на его имя, либо существуетъ на счетъ правъ собственности споръ, или, наконецъ, если въ ипотеку заявлены права третьихъ лицъ, означенныя деньги вносятся въ Банкъ.

Статья 26.

По внесении въ ипотеку (если таковая устроена) предъявленія объ отчужденіи и по врученіи позова, о которомъ сказано въ 12-й статьѣ, Административное Начальство въ правѣ приступить къ отчужденію недвижимости, по предварительной уплатѣ требуемой владѣльцемъ цѣнности, слѣдующимъ порядкомъ.

Часть, признанную Начальствомъ, слѣдуетъ уплатить владѣльцу, или кому таковая по закону причтется (см. ст. 25); остальную же, составляющую разницу между просимою цѣнностію и цѣнностію, Начальствомъ назначенною, надлежитъ внести въ Польскій Банкъ, до окончанія спора объ оцѣнкѣ.

Если владѣлецъ неизвѣстенъ, или не объявилъ, либо не могъ объявить требуемой имъ

нія, не згłasza się do kassy po odebranie, albo jeżeli niema uregulowanej hypoteki na swoje imię, lub spór o własność zachodzi, albo wreszcie jeżeli w hipotece, są objawione prawa osób trzecich.

Artykuł 26.

Po wniesieniu ostrzeżenia do hypoteki (jeżeli ta jest uregulowaną) i po wręczeniu pozwu o którym w art. 12 jest mowa, Władza Administracyjna mozną będzie przystąpić do zajęcia nieruchomości, za poprzedniem zaplaceniem szacunku przez właściciela żadanego, w sposobie następującym:

Część przez Władzę przyznana, powinna być wypłacona właścicielowi lub komu z prawa wypada, (art. 25), reszta zaś stanowiąca różnicę pomiędzy szacunkiem żadany, a szacunkiem przez Władzę przyznanym, powinna być złożona do Banku Polskiego, aż do skończenia sporu o tą.

Jeżeli właściciel wiadomy nie jest, lub żądania co do szacunku oświadczyć nie mógł, lub nie-

цѣнности, въ такомъ случаѣ назначенная Начальствомъ цѣнность должна быть прежде отчужденія внесена въ депозитъ Банка.

Копію съ депозитной квитанціи, если владѣлецъ неизвѣстенъ, надлежитъ вручить Городскому или Сельскому Начальству того мѣста, гдѣ отчужденный предметъ находится, а въ мѣстѣ пребыванія самаго владѣльца, буде онъ извѣстенъ, съ объявленіемъ срока, въ которомъ Начальство приступить къ принятію собственности въ свое вѣдѣніе.

Если собственность состоитъ изъ строеній, назначенныхъ къ сломкѣ, въ такомъ случаѣ сломка эта можетъ послѣдовать не прежде, какъ по представленіи Трибуналу описанія строеній и если, на счетъ описанія оныхъ, не воспослѣдуетъ никакого возраженія.

Статья 27.

Послѣ окончанія споровъ объ оцѣнкѣ, если внесенная, на основаніи 26 статьи, въ депозитъ Польскаго Банка, спорная часть цѣнности, т. е. разни́ца между цѣною, требуемою владѣльцемъ, и цѣною, назначаемою Начальствомъ, признана будетъ владѣльцу вполнѣ или въ нѣкоторой части, въ такомъ

случаѣ въ такомъ разѣ шацунекъ черезъ Влaдзѣу офіарованы, повиненъ бытѣ прeдъ заѣмeцeмъ злoжoнoу въ депозитъ Банка.

Копія квиту депозитового будиe дорѣчoнa на рѣцe Звирчeчнoсцe мiеjsкiеj лубъ вiеjsкiеj гдѣ прeдмiотъ знаjдуjе сiя, jежeлi влaсцiецiея вiадоmы не jесть, а въ мiеjсканiу влaсцiецiея jежeлi jесть вiадоmы, зъ острѣжeнiеmъ о днiу въ ктoрымъ Влaдзa до заѣмeцiа пръзъстaпiа.

Jeжeлi въ нiеручoмoсцi знаjдуjа сiя будoвлe пръзъначeннe до роzeбранiа, роzeбранiе тo нiе пръдъеj пръдсiеwзiѣтe бытѣ мoжe, азъ описъ ихъ зъ таксa будa злoжoнe въ Трiбуналe, i гдѣ жaдeн зарзутъ co до опусчeзoныхъ шeчeгулoвъ, вниeсiо-ны нiе зoстанe.

Артикулъ 27.

По уkoнчeнiи спoрoвъ о тaжe, jежeлi спoрнa чeсцѣ шацунку, тo jесть рoзнiца мiеждъ шацункiеmъ пръзъ влaсцiецiея жaдaнымъ, а шацункiеmъ пръзъ Влaдзѣу офіарованымъ на засадкe арт. 26 въ депозитъ Банка злoжoнa, пръзъзнaнa зoстанe въ цaлoсцi лубъ въ чeсцi влaсцiецiелю, нaтeнцaсъ будиe мiалъ прaво жaдaтѣ, абы му oдъ eзасу заѣ-

случай онъ въ правъ требовать прибавки ему, за время истекшее отъ забора его собственности, до воспослѣдованія окончательнаго на счетъ спора рѣшенія, законныхъ процентовъ, недостающихъ къ процентамъ депозитнымъ. Если бы же владѣлецъ, требуемой имъ цѣнности не объявлялъ, а между тѣмъ признана ему была высшая сумма противу той, какая, на основаніи втораго пункта 26-й статьи, внесена въ Банкъ, въ такомъ случаѣ отчуждающая сторона обязана уплатить ему превышеніе, съ законными процентами за время, истекшее со дня забора собственности, по день уплаты за оную.

Статья 28.

По представленіи квитанціи какъ въ уплатѣ слѣдуемой за собственность цѣнности самому владѣльцу, такъ и во внесеніи оной въ депозитъ Банка, Трибуналъ по одностороннему требованію Начальства, ходатайствующаго объ отчужденіи, принесенному въ оный безъ всякаго уже приглашенія сторонъ (дрога illacyi), долженъ выдать въ пользу отчуждающей стороны рѣшеніе о принадлежности ей, взятой на общественную пользу собственности. Рѣ-

ція недвижимости, до даты выroku спѣр коңеца- cego, procent prawny byl zapłacony przez stosunkową dopłatę do procentu depozytowego, w przypadku zaś gdy właściciel żądania co do szacunku nie oświadczył a mieć będzie sobie przyznany wyższy szacunek od złożonego do Banku na zasadzie 2 ustępu art. 26, strona wywłaszczająca zapłaci mu przewyżkę z procentem prawnym, za czas od daty zajęcia do daty wypłaty.

Artykuł 28.

Za złożeniem kwitu z wypłaconego szacunku, czyli to do rąk właściciela czy też do depozytu Banku, Trybunał na żądanie Władzy popierającej, bez żadnego już wzywania stron, drogą illacyi wniesione, wyda na rzecz strony wywłaszczającej wyrok przysądzenia własności jako nabytej dla użyteczności publicznej. Wyrok ten obejmować powinien w treści Ukaz Najwyższy lub Postanowienie Rady Administracyjnej o którym w artykule 9 jest mowa; szacu-

шеніе это должно заключать въ себѣ: содержаніе Высочайшаго Указа, или постановленія Совета Управленія, о которыхъ сказано въ 9-й статьѣ, цѣну, установленную приобрѣтшимъ законную силу рѣшеніемъ или протоколомъ оцѣнки, если по оному не было спора, свѣдѣніе о томъ, прибавлена ли пятая часть, и, наконецъ, полное содержаніе квитанціи въ уплатѣ денегъ владѣльцу, или во взносъ оныхъ въ депозитъ Банка.

Статья 29.

Означенное рѣшеніе, по врученіи такового владѣльцу, должно быть внесено въ ипотечную книгу, и на основаніи онаго, какъ имѣющаго законную силу, ипотечное Отдѣленіе безотлагательно распорядить переписать право собственности на имя отчуждающаго, и вмѣстѣ съ тѣмъ исключить изъ ипотечной книги всѣ внесенныя въ оную записи, необязывающія уже покупателя. Если же взята будетъ только часть недвижимости, то ипотечное Отдѣленіе, предписывая исключить сказанныя записи, предложитъ вмѣстѣ съ тѣмъ отдѣ-

nek wyrokiem prawomocnym ustanowiony lub protokółem taxy objęty jeżeli sporu nie było, i wzmiankę czyli piątą część jest dodaną, wreszcie w całej osnowie kwit z upłaconego szacunku, bądź do rąk właściciela lub do depozytu Banku.

Статья 29.

Wyrok przysądzenia po doręczeniu właścicielowi, wniesiony będzie do Xiegi wieczystej i na jego zasadzie Wydział Hypoteczny, nakaze bez odwołki przepisać tytuł własności na rzecz wywłaszczającego, jak z wyroku prawomocnego, oraz poleci wykreślić z Wykazu Hypotecznego wszelkie wpisy nie obowiązujące nabywcę. Jeżeli tylko część nieruchomości została zajęta, Wydział Hypoteczny przy nakazaniu wykreśle-

Wyrok przysądzenia po doręczeniu właścicielowi, wniesiony będzie do Xiegi wieczystej i na jego zasadzie Wydział Hypoteczny, nakaze bez odwołki przepisać tytuł własności na rzecz wywłaszczającego, jak z wyroku prawomocnego, oraz poleci wykreślić z Wykazu Hypotecznego wszelkie wpisy nie obowiązujące nabywcę. Jeżeli tylko część nieruchomości została zajęta, Wydział Hypoteczny przy nakazaniu wykreśle-

лить ту часть въ ипотечныхъ книгахъ отъ общей недвижимости.

Опредѣленіе ипотечнаго Отдѣленія вручается кредиторамъ, которыхъ права исключаются изъ ипотеки.

Статья 30.

Внесенная въ Банкъ цѣнность раздѣляется между кредиторами по порядку первенства ихъ, согласно 749-й и слѣдующимъ статьямъ Уложенія о порядкѣ судопроизводства, съ соблюденіемъ однако правъ Кредитнаго Земскаго Общества, если недвижимость обременена долгомъ оному.

Если недвижимость отдана въ безсрочное чиншее, либо арендное содержаніе, или подъ другимъ названіемъ, въ вѣчное пользованіе, то внесенная въ депозитъ цѣнность, должна быть прежде всего раздѣлена между вотчиннымъ владѣльцемъ (*dominus directus*) и тѣмъ, кто содержитъ недвижимость (*dominus utilis*), смотря по обширности правъ каждаго изъ нихъ.

нія wpisów, poleci oddzielenie jej z księgi wieczystej.

Decyzya Wydziału Hypotecznego doręczoną będzie wierzycielom których prawa wykreślić z hypoteki nakazano.

Artykuł 30.

Szacunek do Banku złożony, rozdzielony będzie pomiędzy wierzycieli w porządku pierwszeństwa podług przepisów art. 749 i następnych Kodeksu Postępowania Sądowego, z zachowaniem jednak praw Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, jeżeli nieruchomość długiem tegoż Towarzystwa jest obciążoną.

Jeżeli nieruchomość wypuszczoną była na czynsz wieczysty w dzierżawę wieczystą, albo pod innym tytułem w użytkowanie wieczyste, szacunek w depozyt złożony, powinien być przede wszystkim rozdzielony między właściciela pierwotnego (*dominus directus*) i właściciela użytkowego (*dominus utilis*) podług rozciągłości praw każdemu służących.

ГЛАВА 3.

Объ отчужденіи матеріаловъ, потребныхъ для починки дорогъ и для укрѣпленія береговъ рѣкъ, а также о временномъ обращеніи на Государственную надобность частной собственности.

Статья 31

Въ безотлагательныхъ обстоятельствахъ, какъ напр. если, по причинѣ угрожающаго наводненія, встрѣтится надобность починить валъ, или инымъ образомъ укрѣпить берегъ рѣки, или, если по случайному прекращенію сообщенія, окажется необходимость починить дорогу, а между тѣмъ нельзя будетъ заключить добровольной сдѣлки, какъ на покупку матеріаловъ, а именно: камней, щебня, песку, глины, земли, лѣса, такъ и на отводъ смежныхъ участковъ земли на объѣздную дорогу, складъ матеріаловъ, и на приготовленіе строенія въ теченіи того времени, пока дорога не будетъ починена, или рѣка не укрѣплена, Уѣздный Начальникъ можетъ приступить ко взятію означенныхъ предметовъ, на слѣдующемъ основаніи:

ROZDZIAŁ 3.

O zajęciu materiałów do naprawy dróg, i do ubezpieczenia brzegów rzek, tudzież o czasowem zajęciu nieruchomości prywatnej.

Artykuł 31.

W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy z powodu grożącego wylewu rzeki, zajdzie potrzeba naprawy wału, lub innego ubezpieczenia brzegów rzeki, albo gdy z powodu przerwanej przez przypadek komunikacyi, zajdzie potrzeba naprawy drogi, a dobrowolny układ nie mógł nastąpić bądź o nabycie materiałów, jako to: kamieni, żwiru, piasku, gliny, ziemi albo drzewa, bądź o zajęcie gruntów pobocznych na drogę objazdową, na skład materyałów i na przygotowanie budowy, przez czas póki droga lub ubezpieczenie rzeki naprawione nie zostanie, natenczas Naczelnik Powiatu będzie mógł przystąpić do zajęcia tych przedmiotów, za dopełnieniem form następujących.

Прежде всего Уездный Начальникъ, основываясь на измѣреніи и исчисленіи завѣдывающаго работами Инженера и пригласивъ другое свѣдующее лицо, въ присутствіи Президента, Бургомистра или Войта Гмины, произвести оцѣнку необходимымъ для работы матеріаламъ и исчислить доходъ, приносимый землею, предполагаемою къ временному отводу, потомъ оцѣночную сумму внести въ Уездное Казначейство для отпращиванія въ Банкъ, и вручивъ квитанцію владельцу, или, въ случаѣ небытности его, Гминному Войту или Бургомистру, приступить ко взятію тѣхъ предметовъ, за которые платежъ имъ внесенъ.

Статья 32.

Во всѣхъ экстренныхъ и безотлагательныхъ случаяхъ, препятствующихъ слѣдованію по дорогамъ, какъ-то: въ случаѣ занесенія снѣгомъ, сорванія плотины, моста на водѣ и т. п., мѣстное Начальство въ правѣ, на основаніи нынѣ существующихъ правилъ (статья 12 Постановленія отъ 12 Февраля 1822 г.), устроить временное сообщеніе, чрезъ находящіяся по сторонамъ дороги земли, по предваритель-

Przedewszystkiem Naczelnik Powiatu podług wymiaru i obrachowania Inżyniera robotami kierującego, za przybraniem drugiego biegłego, w obecności właściciela lub za jego przywołaniem, a w razie jego nieobecności za przywołaniem właściwego Prezydenta, Burmistrza lub Wójta Gminy, materiały potrzebne i użytek z gruntu czasowo zająć się mającego oceni, i szacunek w Kassie Powiatowej złożyć, dla odesłania go do Banku, a po wręczeniu kwitu Kassy Powiatowej właścicielowi, lub w razie jego nieobecności Wójtowi Gminy lub Burmistrzowi, mocen będzie zająć przedmioty, za które zapłata została złożoną.

Artykuł 32.

We wszystkich nadzwyczajnych i nagłych zdarzeniach tamujących przeprawę po drogach jako to: zawiewu śniegu, zerwaniu grobli, mostu przez wodę i t. p. Zwierzchność miejscowa mocną jest na zasadzie dotychczasowych przepisów (art. 12 Postanowienia z d. 12 Lutego 1822 r.) urządzać przez grunta poboczne temczasową komunikację, za porozumieniem się z właścicielem, gdzie to najdogo-

тъ, а также земли потребныя временно для военныхъ эволюцій, имѣющихъ производиться въ теченіи одного года, могутъ быть отводимы принужденнымъ образомъ, по разрѣшенію Губернскаго Начальства и по внесеніи въ депозитъ цѣнности, слѣдуемой за заборъ оныхъ, согласно 35-й статьѣ.

Статья 35.

Въ случаяхъ, указанныхъ въ статьяхъ 33 и 34-й, заборъ матеріаловъ и земель не можетъ послѣдовать прежде исчисленія цѣнности первыхъ и оцѣнки послѣднихъ административнымъ порядкомъ, оцѣнщиками, въ присутствіи владѣльца или послѣ приглашенія онаго на срокъ, а въ случаѣ неявки, по приглашеніи Войта Гмины или Бургомистра и прежде уплаты сего вознагражденія владѣльцу, либо внесенія онаго въ депозитъ Уѣзднаго или Губернскаго Казначейства, въ доказательство чего квитанція должна быть вручена владѣльцу прежде взятія его собственности.

Статья 36.

Владѣлецъ, недовольствующійся оцѣнкою, составленною административнымъ порядкомъ,

требные czasowo na popisy wojskowe w ciągu jednego roku odbywać się mające, w braku dobrowolnego układu, mogą być drogą przymusową zajmowane za upoważnieniem Władzy Gubernialnej, i złożeniem szacunku w depozyt stosownie do art. 35.

Artykuł 35.

W przypadkach w art. 33 i 34-ym wymienionych, zajęcie rzeczywiste materiałów i gruntów nastąpić nie może, dopóki szacunek pierwszych nie będzie wyrachowany, a użytek z gruntów nie będzie oceniony przez biegłych w drodze administracyjnej, w obecności właściciela lub za jego przywołaniem na termin, a w razie jego nieobecności za przywołaniem Wójta Gminy lub Burmistrza, i dopóki tenże szacunek bądź do rąk właściciela lub do depozytu Kasy Powiatowej lub Gubernialnej wniesiony nie zostanie; w dowód czego kwit właścicielowi przed zajęciem doręczony być powinien.

Artykuł 36.

Właściciel nie przestający na taxie w drodze administracyjnej stosownie do art. 31 i 35

согласно 31 и 35-й статьямъ, или вознагражденіемъ, какое ему будетъ назначено тѣмъ же порядкомъ, согласно 32-й статьѣ, можетъ, въ теченіи 30-ти дней со дня врученія ему повѣстки о количествѣ вознагражденія, требовать судебной переоцѣнки и указать оцѣнщиковъ, придерживаясь правилъ судебного производства.

Тяжбу владѣлецъ долженъ завести по врученіи Уѣздному Начальнику позова въ Мировой Судъ того Округа, въ которомъ находятся забранные предметы, если цѣнность оныхъ не превышаетъ 75 руб. сер.

Если же требуемая цѣнность превышаетъ ту сумму, тяжба должна быть заведена въ Гражданскомъ Трибуналѣ, въ коего Округъ состоитъ недвижимость, изъ которой взяты материалы или угодія, по предварительному приглашенію къ оной, посредствомъ позывовъ, Прокуратуры и Губернскаго Правленія.

Статья 37.

Въ случаѣ спора объ оцѣнкѣ предметовъ, забранныхъ на учрежденіе или починку до-

спорядзованей, albo na wynagrodzeniu jakiemu w przypadku w art. 32-im opisanym w drodze administracyjnej przyznane zostanie, może być w ciągu dni 30-tu od daty wręczenia mu zawiadomienia w wysokości ustanowionego szacunku, żądać detaxacji sądowej i podać biegłych, przy zastosowaniu się do przepisów procedury sądowej.

Sprawę powinien wytoczyć właściciel za doręczeniem pozwu Naczelnikowi Powiatu, przed Sąd Pokoju właściwego Okręgu, w którym przedmioty zajęte znajdują się, jeżeli szacunek żądany nie przenosi 75 rub. sr.

Jeżeli zaś żądany szacunek jest wyższy, sprawa wyniesioną być ma przed Trybunał Cywilny w którego obrębie znajduje się nieruchomości, z której materiały lub użytek zajęte zostały z przypozywaniem Prokuratury, i Rządu Gubernialnego.

Artykuł 37.

W przypadkach sporu o taxę przedmiotów zajętych na założenie lub naprawę drogi, albo

роги, или на обеспечение береговъ рѣки, а также объ оцѣнкѣ дохода съ земель, временно отведенныхъ, должны быть примѣнены выше прописанныя статьи 14, 15, 16, 17, 19 буква б, 22, 23, 24, 25 и 27.

ГЛАВА 4.

Объ отчужденіи собственности, принадлежащей Заведеніямъ и Гминнымъ Обществамъ.

Статья 38.

Заведеніямъ и Гминнымъ Обществамъ предоставляется право требовать переоцѣнки ихъ собственности присяжными оцѣнщиками, если бы онѣ не довольствовались цѣною, Начальствомъ опредѣленною. Для сего въ поданномъ о томъ прошеніи, въ подлежащее Губернское Правленіе, онѣ укажутъ имена, прозванія и мѣстопробыванія лицъ, коихъ предлагаютъ избрать съ своей стороны оцѣнщиками.

na ubezpieczenie brzegów rzeki, jakoteż o tążę użytku z gruntów czasowo zajętych, zastosowane będą przepisy w art. 14, 15, 16, 17, 19 lit. b, 22, 23, 24, 25 i 27-ym wyżej zamieszczone.

ROZDZIAŁ IV.

O zajęciu własności należącej do Instytutów i Gmin.

Artykuł 38.

Instytutom i Gminom służy prawo żądania detaxacyi przez biegłych przysięgłych, jeżeliby na szacunku przez Władzę Rządową podanym nie poprzestawały. W tym celu przez podanie do właściwego Rządu Gubernialnego zanieść się mające, wskażą imiona, nazwiska, stan i zamieszkanie osób na detaxatorów ze swej strony proponowanych.

Статья 39.

Губернское Правление, по истребованіи заключенія того Управленія или Начальства, на которое отчужденіе возложено, не находятъ ли онъ чего либо противъ лицъ, избранныхъ въ оцѣнщики, рѣшаетъ окончательно въ комплектъ, предписанномъ для административныхъ Судовъ, могущіе возникнуть споры на счетъ выбора оцѣнщиковъ, примѣняясь къ 308, 309 и 310 статьямъ Уложенія о Гражданскомъ Судопроизводствѣ.

Статья 40.

Переоценка должна производиться въ присутствіи командированныхъ: административнаго и судебного чиновниковъ, съ соблюденіемъ правилъ, изложенныхъ въ 19-й статьѣ.

Статья 41.

Губернское Правленіе рѣшаетъ властію послѣдней Инстанціи споры, на счетъ оцѣнки предметовъ, потребныхъ для починки дорогъ и обеспечения береговъ рѣкъ, а также на счетъ дохода съ временно взятой недвижи-

Артикулъ 39.

Rząd Gubernialny po zasięgnięciu uwag właściwego Wydziału lub Władzy, której zajęcie jest poruczone, czyli przeciw podanym na biegłych, ma co do przytoczenia, decydować będzie ostatecznie w komplecie dla Sądów Administracyjnych przepisanych, spory co do wyboru biegłych zająć mogące, stosujące się do artykułów 308, 309 i 310 Kodexu Postępowania Sądowego.

Артикулъ 40.

Detaxacja odbywać się powinna w obecności delegowanych Urzędników, Administracyjnego i Sądowego, z zastosowaniem się do przepisu w art. 19-ym wyżej zamieszczonego.

Артикулъ 41.

Rząd Gubernialny decydować będzie mocą ostatniej Instancji spory, co do taksy przedmiotów do naprawy dróg i ubezpieczeń brzegów rzek potrzebnych, tudzież ceny użytków za czasowe zajęcie nieruchomości, jeżeli szacunek

мости, если требуемая цѣнность не превышаетъ 150 руб. сер. По дѣламъ вышей цѣнности, предоставляется сторонамъ право апелляции въ Правительственную Коммисію, которая рѣшать будутъ дѣло окончательно, согласно правиламъ, въ слѣдующей статьѣ изложеннымъ.

Статья 42.

Споры на счетъ цѣнности недвижимостей, а также споры, возникшіе на основаніи предыдущей статьи по апелляции сторонъ, должны быть рѣшаемы, согласно правиламъ, указаннымъ въ Постановленіи Царскаго Намѣстника 18 Іюля 1818 года, съ тою разницею, чтобы, вмѣсто заключенія Прокураторіи, было требуемо заключеніе подлежащаго Техническаго Управленія, т. е. Управленія XIII Округа Путей Сообщенія, по предметамъ до сообщенія относящимся, — Строительнаго Совѣта, если дѣло идетъ о цѣнности строеній, — Отдѣленія Государственныхъ Имуществъ и Лѣсовъ въ Правительственной Коммисіи Финансовъ, если дѣло будетъ заключаться въ цѣнности имѣній, земель или лѣсовъ.

žadany nie przenosi 150 rub sr. W sprawach wyższego przedmiotu, służy stronom prawo odwołania się do decyzji Kommissyi Rządowych, które stosownie do przepisu artykułu następnego ostatecznie decydować będą.

Artykuł 42.

Spory dotyczące szacunku nieruchomości, tudzież spory z odwołania się stron od decyzji Rządu Gubernialnego na zasadzie art. 41-go przychodzące, decydowane być powinny na drodze przepisanej postanowieniem Namiestnika Królestwa z d. 18 Lipca 1818 r., z tą różnicą, że zamiast opinii Prokuratorji, żądaną być ma opinja właściwego Wydziału Technicznego, to jest: Zarządu XIII-go Okręgu Kommunikacyi w przedmiotach dotyczących komunikacyi, Rady Budowniczej gdy będzie szło o szacunek budowli, Wydziału Dóbr przy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, gdy będzie szło o szacunek dóbr, gruntów, albo lasów.

Статья 43.
Правила, изложенныя въ статьяхъ 6, 7, 9, 15, 16, 17, 19, 23, 24, 27, должны быть соблюдаемы при отчужденіяхъ собственности, принадлежащей Заведеніямъ и Гминнымъ Обществамъ.

Временное правило.

Статья 44.
Со времени изданія настоящаго Положенія прекращается обязательная сила закона 1820 года и Постановленій Совета Управленія отъ 27 Сентября (9 Октября) 1840 г. и 10 (22) Августа 1845 года, объ отчужденіи чьей бы ни было собственности на Государственную надобность.

Статья 45.
Исполненіе настоящаго Постановленія, возлагается на всѣ Правительственныя Комми-

Артикулъ 43.
Przepisy art. 6, 7, 9, 15, 16, 17, 19, 23, 24, 27, zachowane być powinny przy zajmowaniu Instytutowej własności i do Gmin należącej.

Prezyluajacy w Radzie Administracyjnej
General-Adjutant (podp.) Xyżę Gorczakow.

Dyrektor Główny Pracydu- Sekretarz Stanu
lacy w Kommissji Rządowej Rzeczywisty Radca Stanu,
Przychodów i Skarbu. (podp.) T. Le Brun.

Tajny Radca Stanu (podp.) J. Mo- (podp.) J. Mo- (podp.) J. Mo-
Przepis przemijający.

Артикулъ 44.

Z dniem ogłoszenia niniejszej Ustawy przestają obowiązywać: prawo z r. 1820 wraz z postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 27 Września (9 Października) 1840 r., i 10 (22) Sierpnia 1845, dotyczące zajmowania własności dla użytku publicznego.

Артикулъ 45.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissjom Rządowym oraz innym Władzom Na-

си и на Главния Управленія, по принадлежности, а внесение онаго въ Дневникъ Законовъ, на Комисію Юстиціи.

czelnym, w czem do której należy, a zamieszczenie w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 6 (18) Czerwca 1852 r.

Prezydujący w Radzie Administracyjnej
General-Adjutant (podp.) *Xiężę Gorczaków.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu,
Tajny Radea, Senator (podp.) *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu Rzeczywisty Radea Stanu, (podp.) *T. Le Brun.*
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu Rzeczywisty Radea Stanu, (podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radea, Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi,
w zastęp. *St. Borkowski*, Sędzia.

Dzień ogłoszenia 2 (14) Stycznia 1853 r.

czelny, w ośrodku, do której należały, a zainie-
szenie w Dzienniku Praw, Komisji i Rad-
gowej Sprawiedliwości, polecającej, a zainie-
Działo się w Warszawie na posiedzeniu Ra-
dy Administracyjnej dnia 6 (18) Czerwca 1832 r.

Przewodniczący w Radzie Administracyjnej
General-Adjutant (podp.) Wiktor Górecki.

Przewodniczący w Radzie Administracyjnej
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.

Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.

Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.
Przewodniczący w Komisji Radzowej Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) T. Le Brun.

Dziennik ogłoszenia 2 (14) Stycznia 1832 r.

DZIENNIK PRAW

Nr 139.

TOM CZTERDZIESTY PIĄTY.

Tom XLV do Nru 139

24

По Указу Его Величества

Н И К О Л А Я I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства,

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа, отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего, отъ 1 (13) Мая 1836 года, и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣ-

W imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I-go,

Cesarza Wszech Roszyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzyi J. O. Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 15 (27) Października 1851 r., Nr. 8103, na przelozienie

стника, отъ 15 (27) Октября 1851 года за N. 8,103, по представлению Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Живописецъ города Варшавы Александръ Каминскій, который отправляясь, въ 1848 г., въ Римъ, для усовершенствованія тамъ въ живописи, вступилъ въ ряды революціонистовъ, а потомъ, оставивъ Римъ, путешествовалъ, и въ слѣдствіе всего этого признанъ изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ, на имя Казны.

Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiła, co następuje:

Artykuł 1.

Alexander Kamiński malarz, mieszkaniec miasta Warszawy, który w r. 1848 wyjechawszy z kraju do Rzymu dla doskonalenia się w malarstwie, tamże przyłączył się do rokoszan, i opuściwszy Rzym, podróżował i z tego powodu za wygnanie z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 r. wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych tudzież kapitałów i praw hipotecznych należących do tegoż wygnania, powinny być na mocy niniejszego Postanowienia, we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственные Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 2 (14) Czerwca 1852 r.

Namiestnik Jenerał - Feldmarszałek,

(podp.) *Księżę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu,

Tajny Radca, Senator
(podp.) *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu

Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi

Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator *O. Wyczęchowski.*

Dyrektor Kancellaryi,

w zast. *St. Borkowski*, Sędzia.

Dzień ogłoszenia 10 (22) Stycznia 1853 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства,

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 года, и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 14 (26) Генваря 1852 г., за N.

W Imieniu Najjaśniejszego

МИКОЛАJA I-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J.O. Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 14 (26) Stycznia 1852 r. Nr. 517 na przełożenie Dyrektora Głó-

517, по представлению Главного Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Бывшій ученикъ Люблинскаго Реальнаго Училища Осипъ Ючевскій, который, бѣжавъ въ Маѣ 1848 г., за границу, изъ города Велюня, вступилъ въ ряды Венгерскихъ мятежниковъ, и въ слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованнаго, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны,

wnego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Józef Juczewski były uczeń Szkoły Realnej w Lublinie, który w miesiącu Maja 1848 r. z miasta Wielunia zbiegł za granicę, przyłączył się do powstania Węgierskiego i służył w szeregach rokoszan, a z tego powodu za wygnańca z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do Juczewskiego, powinny być na mocy niniejszego Postanowienia, we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ ведомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone, i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissjom Rządowym Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 12 (14) Czerwca 1852 r.

Namiestnik General-Feldmarszałek

(podp.) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu,

Tajny Radca Senator
(podp.) *J. Morawski,*

Sekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z oryginałem

Sekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości

Tajny Radca, Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi,

w zastęp. *St. Borkowski,* Sędzia.

Dzień ogłoszenia 10 (22) Stycznia 1853 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г. и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 26 Сентября (8 Октября) 1851 г. за N.

В Имении Найяснѣйшаго

МИКОЛАJA I-го,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

На засадzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karnego, niemniej postanowienia swego z d. 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzyi J. O. Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 26 Września (8 Października) 1851 r., Nro 7577 na przełożenie Dyrektora Głównego Prezydującego w Komis-

7,577, по представлению Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

С т а т ь я 1.

Бывшій частный писарь Настоятеля Прихода Св. Александра въ Варшавѣ Теодоръ-Константинъ, двухъ именъ, Ассманъ, который, бѣжавъ за границу, принималъ участіе въ Венгерскомъ возмущеніи и въ слѣдствіе того почитается изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г., изложенныхъ.

С т а т ь я 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

syi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Teodor Konstanty dwóch imion Assman, były prywatny pisarz przy Proboszczu Kościoła Parafialnego S-go Alexandra w Warszawie, który zbiegłszy za granicę, miał udział w powstaniu Węgierskiem, i z tego powodu za wygnanie z kraju uznanym został, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1853 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hipotecznych należących do wygnance, winny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Советъ Управленія Царства.

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г., и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 28 Іюня (10 Іюля) 1851 года за N. 4,995, по представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

W Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I-go,

Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie Art. 14 Ukazu Najjaśniejszego Pana z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu Karne-go, niemniej Postanowienia swego z d. 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J. O. Xięcia Namiestnika Królestwa z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1851 r. Nro. 4995 na przełożenie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Статья 1.

Бывшій учитель въ частномъ имѣнии Вышмантовъ Сандомирскаго Уѣзда Петръ Худзицкій, который удалясь за границу, принималъ участіе въ Венгерскомъ смятеніи и по усмирении онаго бѣжалъ въ Турцію и въ слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ,—подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи ихъ имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

Артыкул 1.

Piotr Chudziecki były Nauczyciel Prywatny w dobrach Wyszmantowie, powiecie Sandomierskim, który zbiegłszy za granicę miał udział w powstaniu Węgierskiem, a po uśmierzeniu jego zbiegł do Turcyi i z tego powodu za wygnanie z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Артыкул 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomości, tudzież kapitałów i praw hipotecznych, należących do Piotra Chudzieckiego, winny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ Вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственные Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 2 (14) Czerwca 1852 roku.

Namiestnik General - Feldmarszałek,

(podp.) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydający w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, (podp.) *T. Le Brun.*

Tajny Radca Senator *Zgodno z oryginałem:*

(podp.) *J. Morawski.* Sekretarz Stanu,

Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi,
w zastęp. *St. Borkowski,* Sędzia.

Dzień ogłoszenia 30 Stycznia (11 Lutego) 1853 r.

Възвѣщеніе нѣмцкаго Государственнаго
Генерал-Адмирала, Императора
и Царя Польскаго, о томъ, что
въ Правительственной Коммисіи
Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Дано въ Варшавѣ, на Высшемъ
Административномъ, dnia 2 (14) Czerwca 1835 roku.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го
Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Основываясь на Постановленіи своемъ отъ
28 Іюня (10 Іюля) 1835 года и 3 (15) Мая
1836 года, по представленію Главнаго Ди-
ректора Правительственной Коммисіи Фи-
нансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Възвѣщеніе нѣмцкаго Государственнаго
Генерал-Адмирала, Императора
и Царя Польскаго, о томъ, что
въ Правительственной Коммисіи
Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

1. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

2. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

3. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

4. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

5. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

6. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

7. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

8. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

9. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

10. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

11. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

12. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

13. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

14. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

15. Государственный военный судъ, Антонъ
Александровъ.

Статья 1.

Бѣжавшія за границу, невоспользовавшіяся всепрощеніемъ и по последнему разысканію въ Царствѣ неоказавшіяся лица, а именно:

1. Состоявшій въ военной службѣ Антонъ Альфонсъ.
2. Состоявшій въ военной службѣ еврей Леонъ Берковичъ.
3. Подпоручикъ 4-го пѣхотнаго полка Альфонсъ Борженцкій.
4. Рядовой 5-го Уланскаго полка Иванъ Бурекъ (онъ же Борковский).
5. Бывшій ученикъ Варшавскаго Лицея Станиславъ Августъ (двуименный) Черейскій.
6. Унтеръ-офицеръ 1-го Уланскаго полка Андрей Александръ (двуименный) Дыскій.
7. Состоявшій въ военной службѣ Петръ Дзѣвульскій.
8. Состоявшій въ военной службѣ Геронимъ Гуржинскій.
9. Викторъ Кабертъ.
10. Унтеръ-офицеръ 3-го Конно-егерскаго полка Карлъ Кавка.

Артикулъ 1.

Osoby za granicę zbiegłe, za niekorzystające z amnestyi uznane, których nieobecność w kraju świeżo wysłedzoną została, a mianowicie:

1. Alfons Antoni były wojskowy.
2. Berkowicz Leon, były wojskowy starozakonny.
3. Borzecki Alfons Podporucznik 4-go Pułku piechoty.
4. Burek v. Borkowski Jan, były żołnierz z 5-go pułku ułanów.
5. Czerejski Stanisław August, były uczeń Liceum Warszawskiego.
6. Dyski Andrzej-Alexander, Podoficer 1-go pułku Ułanów.
7. Dziewulski Piotr, były wojskowy.
8. Gurzyński Hieronim, były wojskowy.
9. Kabert Wiktor.
10. Kawka Karol, Podoficer 3-go pułku Strzelców Konnych.

11. Состоявший въ военной службѣ Викентій Кучковский.
12. Унтеръ-офицеръ 1-го Уланскаго полка 6. Польскихъ войскъ Феликсъ Левицкій.
13. Рядовой 4-го Пѣхотнаго полка Оома Мануловичъ.
14. Секретарь 6. Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи Казимиръ Мышкевичъ.
15. Подпоручикъ пѣшей артиллеріи 6. польскихъ войскъ, Максимиліанъ Непржецкій.
16. Состоявший въ военной службѣ Константинъ Шилинскій.
17. Состоявший въ такой же службѣ Теофилъ Прохъ (онъ же Проховскій).
18. Бывшій ученикъ Пултускаго училища Теофилъ Прусиновскій.
19. Состоявший въ военной службѣ Карль Русецкій.
20. тоже Францъ Рушковскій.
21. Состоявший въ военной службѣ Осипъ Топольскій.
22. тоже Амбросій Тржцинскій.
23. Судебный аппликантъ Александръ Венжикъ.

11. Kuczkowski Wicenty były wojskowy.
12. Lewicki Felix, Podoficer 1-go pułku Ułanów byłych wojsk Polskich.
13. Manułowicz Tomasz, żołnierz 4-go pułku piechoty.
14. Myszkiewicz Kazimierz, Sekretarz byłej Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policyi.
15. Nieprzecki Maxymiljan, Podporucznik Artylleryi pieszej byłego polskiego Wojska.
16. Pilński Konstanty, były wojskowy.
17. Proch v. Prochowski Teofil, były wojskowy.
18. Prusinowski Teofil, były uczeń Szkoły Pułtuskiej.
19. Rusiecki Karol, były wojskowy.
20. Ruszkowski Franciszek, były wojskowy.
21. Topolski Józef, były wojskowy.
22. Trzciński Ambroży, były wojskowy.
23. Węzyk Alexander, Aplikant Sądowy.

24. Подпоручикъ Гренадерскаго полка бывшей Польской арміи Юліанъ Водницкій.
25. Бывшій чиновникъ Управленія Путей Сообщенія Леонъ Волицкій.
26. Бывшій Адъютантъ Краковской Воеводской Коммисіи Игнатій - Фридерикъ (двумя именами) Зверковскій, подвергаются наказанію, заключающемуся въ конфискаціи ихъ имуществъ, какъ уже секвестрованныхъ, такъ и впредь могущихъ быть открытыми, на основаніи правилъ, въ Постановленіи Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, относящіяся къ лицамъ, въ предыдущей статьѣ поименованнымъ, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

24. Wodnicki Julian, Podporucznik pułku Grenadierów byłego wojska Polskiego.
25. Wolicki Leon, Urzędnik b. Dyrekcji Komunikacji Lądowych i Wodnych.
26. Zwierkowski Ignacy-Fryderyk, b. Adjunkt Kommissji Województwa Krakowskiego, ulegają karze konfiskaty majątków ich wszelkich, bądź już zasekwestrowanych, bądź następnie wykryć się mogących, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomości, tudzież kapitałów i praw hipotecznych, należących do osób w poprzednim artykule wymienionych, winny być na mocy niniejszego postanowienia, we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ 1-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Советъ Управленія Царства,

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, а равно на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г. и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 19 (31) Марта сего года за N. 2,238, по

В Именіи Найяснѣйшаго

МИКОЛАЯ 1-го

Cesarza Wszeh Rosseyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-
szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
1850 r. rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia
1 (13) Maja 1836 roku, jak również decyzji
J. O. Księcia Namiestnika Królestwa z dnia
19 (31) Marca r. b. N. 2238, na przełożenie

представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Бывшій кондиторскій ученикъ въ городѣ Варшавѣ, Тома-Осипъ двухъ именъ Винценти, который, бѣжавъ, въ 1849 г., за границу, служилъ въ рядахъ Шлезвигско-Голштинскихъ мятежниковъ, и въ слѣдствіе того считается изгнанникомъ, подвергается наказанію, заключающемуся въ конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, къ помянутому изгнаннику относящіяся, должны быть, по силѣ настоящаго Постановленія, переписаны въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Tomasz - Józef dwóch imion Wincenti, rodem z Warszawy, były uczeń zakładów cukierniczych w temże mieście, który w r. 1849 zbiegłszy za granicę służył w wojsku Szlezwigo-Holsztyńskim, w czasie byłych tamże rozruchów, i z tego powodu za wygnańca z kraju uznany jest, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku, wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do wygnańca, powinny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящаго Постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ Вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

1835 rok, wskazany w

2. A. L. C. A. K. P. S.

istotnych na imię Skarbu Królestwa przepi-
Postanowienia we właściwych księgach wie-
względem powinny być na mocy niniejszego
kapitałów i praw gospodarczych należących do
Tytuły własności dóbr nieruchomości, między

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone, i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w czém do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 2 (14) Czerwca 1852 r.

01-1 R A L O K N H

Namiestnik General • Feldmarszałek.

(podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezy-
dujący w Kommissyi Rząd-
owej Przychodów i Skarbu

Rzeczywisty Radca Stanu,

(podp.) *T. Le Brun.*

Tajny Radca, Senator (podp.) J Morawski.

Sekretarz Stanu

Zgodno z wypisem: Rzeczywisty Radca Stanu,
Dyrektor Główny Prezydujący, (podp.) T. Le Brun.

(podp.) *T. Le Brun*

Dyrektor Główny Prezydujący, (podp.) T. Le Brun.
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości

Tajny Radca, Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi

w zastęp. *St. Borkowski*, Sędzia.

W zastęp. **St. Borkowski**, Sędzia.

Dzień ogłoszenia 6 (18) Lutego 1853 r.

W wykonanie niniejszego Rozporządzenia, które przez pisanie publiczne miało być ogłoszone i w Dzienniku Praw kamiecznie Komisją Rozdowu Sprawiedliwości oraz Przyrodow i Skarbu w całości do której należy, poleca.

По Указу Его Величества
Администрации (14) 2 (14) 2 (14) 2 (14) 2
НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийского,

Царя Польского,
и проч., и проч., и проч.

Советъ Управления Царства.

На основании 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, изданнаго въ развитіе статей 340 и 341-й Уложения о Наказаніяхъ, и Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 года, а равно рѣшенія Его Святости Князя Намѣстника отъ 24 Мая (5 Іюня) с. г. за N. 4,188, Советъ Упра-

вѣдѣнію, по представленію Т. Е. Императора, постановляетъ, съ тѣмъ, чтобы

W Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I-go

Cesarza Wszech Roszyi, Króla Polskiego.

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniejszego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., rozwijającego art. 340 i 341 Kodeksu Karnego, niemniej Postanowienia swego z d. 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji JO. Xięcia Namiestnika Królestwa z d. 24 Maja (5 Czerwca) r. b., N. 4,188 na przełożenie Dyre-

вления, по представлению Главного Директора Финансовъ, постановляетъ следующее:

Статья 1.

Ксендзь Францишканскаго Ордена въ городъ Пейзернъ, Киприанъ Томашевскій, признанный изгнанникомъ за самовольный побѣгъ въ 1848 году за границу и безпокойный образъ мыслей, подвергается наказанію конфискаціи имущества, какъ уже секвестрованнаго, такъ и впредь могущаго открыться, на основаніи правилъ, въ Постановленіи Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года изложенныхъ.

Статья 2.

Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, принадлежащія Ксендзу Томашевскому, силою настоящаго Постановленія, должно быть переписано въ подлежащихъ гипотечныхъ книгахъ на имя Казны.

ktora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Cyprian Tomaszewski Xiądz z Zakonu Franciszkanów w mieście Pyzdrach, uznany za wygnańca z kraju, jako zbiegły samowolnie za granicę w r. 1848 i okazujący charakter niespokojny, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do Xiędza Tomaszewskiego, winny być na mocy niniejszego postanowienia w właściwych księgach wieczystych na imie Skarbu Królestwa przepisane:

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,

Царя Польскаго,

и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Принимая въ уваженіе, что производящаяся въ городѣ Сероцкѣ, Плоцкой Губерніи, одна ярмарка оказалась недостаточною для мѣстныхъ и окрестныхъ жителей, Советъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Городу Сероцку, кромѣ одной ярмарки, производящейся во Вторникъ послѣ дня Св. Матвея, то-есть, послѣ 9 (21) числа Сентября мѣсяца, предоставляются еще три новыя ярмарки, которыя должны производиться: въ Средеу, послѣ дня Богоявленія, то-есть, послѣ 25 Декабря (6 Генваря).

W Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I-go

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, że istniejący w mieście Serocku Gubernii Płockiej jeden tylko jarmark, okazał się niedostatecznym dla miejscowej i okolicznej ludności, na przedstawienie w tej mierze Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowiła i stanowi co następuje.

Artykuł 1.

Oprócz jednego Jarmarku, który odbywa się we Wtorek, po Ś-tym Mateuszu, czyli po dniu 9 (21) Września, nadają się jeszcze miastu Serock, trzy Jarmarki nowe odbywać się mające.

we środę po Trzech Królach, czyli po dniu 25 Grudnia (6 Stycznia),
Tom XLV do Nru 139

we stobie po 2-ym Kwiecieńskim (4 Marzec)
 we stobie po 2-ym Kwiecieńskim (4 Marzec)
 dnia 17 (30) Czerwca.

Art. 14

Ogłoszenie i wprowadzenie w wykonanie pi-
 niejszego Rozporządzenia z dnia 25 Kwiecia 1850 r.
 Po Uказу Его Величества

Н И К О Л А Я I-го,
 Императора и Самодержца Всероссийского,
 Царя Польского,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управления Царства,

На основании 14-й статьи Высочайшаго
 Указа, отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года,
 изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей
 Уложения о Наказаніяхъ и Постановленія свое-
 го, отъ 13 (25) Мая 1836 года, а равно
 предложенія Его Свѣтлости Князя Намѣ-

стника, отъ 9 (21) Декабря 1851 года, за №
 8,631. Советъ Управления, по предположенію
 Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ
 слѣдующее:

Статья I

Въ Имении Найяснейшего
 М И К О Л А Я I-го,
 Царя, подтверждается, на казаніе конфискаціи
 Cesarza Wszech Rosseyi, Króla Polskiego,
 etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Статья II

На засадzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-
 szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
 1850 r., rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
 Karnego, niemniej postanowienia swego z d.
 1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J. O. Księcia
 Namiestnika Królestwa z dnia 9 (21) Grudnia

стника, отъ 9 (21) Декабря 1851 года за N. 9,621, Совѣтъ Управленія, по представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Валентій Добровольскій признанный изгнанникомъ за самовольный побѣгъ въ 1830 г. за границу и невозвращеніе донинѣ въ Царство, подвергается наказанію конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи Совѣта Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложенныхъ.

Статья 2.

Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, принадлежащія Валентію Добровольскому, силою настоящаго Постановленія, должно быть переписано въ подлежащихъ ипотечныхъ книгахъ, на имя Казны.

1851 r., Nro 9621 na przełożenie Dyrektora Głównego Prezydującego, w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Walenty Dobrowolski w roku 1830 za granicę zbiegły, i tam przebywający, za wygnanie z kraju uznany, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i Praw hypotecznych należących do Walentego Dobrowolskiego, winny być na mocy niniejszego Postanowienia, we właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.
Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено ко всеобщему сведению и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Въспомогательный текст, относящийся к постановлению, датированному 1830 годом, и содержащий упоминание о различных документах и процедурах, связанных с его исполнением.

А р т ы к у л 3.

Текст, относящийся к статье 3, описывающий процедуру исполнения постановления, включая упоминание о различных документах и процедурах, связанных с его исполнением.

А р т ы к у л 3.

Выполнение niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone, i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissjom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 11 (23) Lipca 1852 r.

Namiestnik General-Feldmarszałek
(podp.) *Xiąże Warszawski.*

P. o. Dyrektora Głównego Prezydenta, Sekretarz Stanu,
dającego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, Rzeczywisty Radca Stanu
Tajny Radca, (podp.) *A. Petrow.*
(podp.) *Łęski.* Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu
w zast. Podsekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) *A. Petrow.*

Zgodno z wypisem:
Dyrektor Główny Prezydenty
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości
Tajny Radca, Senator *O. Wyczekowski.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *W. Konopka.*

Dzień ogłoszenia 9 (21) Lutego 1853 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства,

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго
Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года,
изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей
Уложения о Наказаніяхъ, а равно на основа-
ніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая
1836 года, и предписанія Его Свѣтлости
Князя Намѣстника Царства отъ 19 Іюня (1
Іюля) того же года за № 5,040, Советъ Упра-

В имени Найяснейшего

МИКОЛАЯ I-го,

Cesarza Wszech Roszyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

На засадzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-
szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
1850 r. rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia
1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji J. O. Księ-
cia Namiestnika Królestwa, z dnia 19 Czerwca
(1 Lipca) r. b. Nr. 5,040, na przełożenie Dy-
rektora Głównego Prezydującego w Kommissyi

вленія по представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Бывшій рядовой Гусарскаго Его Величества Короля ГанOVERскаго полка Гиполитъ Кучинскій, который, бывъ въ 1843 году назначенъ къ переводу въ такой же Генераль-Фельдмаршала Графа Радецкаго полкъ, въ оный не прибылъ, а въ Маѣ мѣсяцъ 1847 года удалился за границу, служилъ въ Венгерскомъ возмущеніи а по усмиреніи онаго бѣжалъ въ Турцію, и въ слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ, подвергается конфискаціи въ казну его имущества, какъ уже секвестрованнаго, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, на основаніи правилъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г., изложенныхъ.

Статья 2.

Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, могущія принадлежать къ Гиполиту Кучинскому должно быть, силою настоящаго По-

Рѣзкой Приходовой Скарбу, постановила со слѣдующимъ:

Артикулъ 1.

Hipolit Kuczyński były żołnierz w pułku Huzarów Najjaśniejszego Króla Hannowerskiego, który w roku 1845 przeznaczony do takiego pułku Generał - Feldmarszałka Hrabiego Raddeckiego nieprzybył do niego, lecz w Maju roku 1847, wyszedłszy za granicę, służył w powstaniu Węgierskiem, a po uśmierzeniu wydał się do Turcyi, i z tego powodu za wygnanie z kraju uznanym został, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Артикулъ 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do Hippolita Kuczyńskiego, winny być na mocy niniejszego Postanowienia, we właściwych

становленія, переписано въ подлежащихъ
крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

Статья 3.

Исполнение настоящаго Постановленія, ко-
торое должно быть объявлено въ публич-
ныхъ ведомостяхъ и внесено въ Дневникъ
Законовъ, возлагается на Правительственный
Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по прина-
длежности.

księgach wieczystych na imię Skarbu Króle-
stwa przepisane.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, któ-
re przez pisma publiczne ma być ogłoszone,
w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom
Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów
i Skarbu w czém do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady
Administracyjnej, dnia 2 (14) Sierpnia 1852 r.

Namiestnik General - Feldmarszałek,

(podp.) *Xiążę Warszawski.*

P. o. Dyrektora Głównego Sekretarz Stanu
Prezydującego w Kommissy w zast. Podsekretarz Stanu,
syi Rządowej Przychodów Rzeczywisty Radca Stanu

i Skarbu, (podp.) *A. Petrow.*

Tajny Radca,
(podp.) *Łęski.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu

w zast. Podsekretarz Stanu,

Rzeczywisty Radca Stanu

(podp.) *A. Petrow.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi

Radca Kollegialny, *W. Konopka.*

Dzień ogłoszenia 9 (21) Lutego 1853 r.

kaiegach wiczestych na imie Skarbu Krole-
stwa przepisane. Jak ni wchodzą w skład

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, któ-
regoz przynajmniej publicznie ma być ogłoszone
w Dzienniku Prawoziemstwach, Komisarzy
Rządowych Spraw Wewnętrznych, Przychodów
i Skarbu w Warszawie, na posiedzeniu Rady
Administracyjnej, dnia 13 (13) Maja 1850 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго
Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., из-
даннаго въ развитіе 340 и 341 статей Уло-
женія о Наказаніяхъ, а равно на основаніи
Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г.
и предписанія Его Свѣтлости Князя Намѣстни-
ка Царства отъ 28 Іюня (10 Іюля) с.г. за N.

Совѣтъ Управленія Царства, по предложе-
нію Директора Финансовъ, постанов-
ляетъ слѣдующее:

Статья 1.

В Имении Найяснейшего

МИКОЛАЯ I-го,

Сesarza Wszech Rosyji, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14 Ukazu Najjaśniej-
szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
1850 r. rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia
1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji JO. Księcia
Namiestnika Królestwa z dnia 28 Czerwca (10
Lipca) r. b. Nr. 5311, na przełożenie Dyrektora
Tom XLV do Nru 139

5311, Совѣтъ Управленія, по представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Маркелій Хращевскій, который, бѣжавъ за границу, принималъ участіе въ мятежномъ заговорѣ, открытомъ въ 1846 году въ Княжествѣ Познанскомъ и въ слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ, подвергается конфискаціи его имущества, какъ уже секвестрованнаго, такъ и впредь могущаго быть открытымъ, по правиламъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 г. изложеннымъ.

Статья 2.

(Право) собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, могущія принадлежать къ Маркелію Хращевскому, должны быть, силою настоящаго Постановленія, переписано въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны.

Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Marcelli Chraszczewski, który zbiegłszy za granicę miał udział w spisku buntowniczym zawiązanym w r. 1846 w Wielkiem Księztwie Poznańskim i dla tego za wygnańca z kraju uznanym został, ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do Marcellego Chraszczewskiego, winny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисія: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Артикулъ 3.

Титулы власности добръ и нехорошихъ, находящихся въ вѣдомствѣ Правды, принадлежатъ только Правды, а не другимъ вѣдомствамъ. Въ вѣдомствѣ Правды, находящихся въ вѣдомствѣ Правды, принадлежащихъ только Правды, а не другимъ вѣдомствамъ.

Артикулъ 3.

Выполнение niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone, i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 2 (14) Sierpnia 1852 r.

Namiestnik Generał - Feldmarszałek,

(podp.) *Xiąże Warszawski.*

P. o. Dyrektora Głównego Sekretarz Stanu
Prezydującego w Komis- w zast. Podsekretarz Stanu,
syi Rządowej Przychodów Rzeczywisty Radca Stanu
i Skarbu, (podp.) *A. Petrow.*

Tajny Radca

Zgodno z oryginałem:

(podp.) *Łeski.*

Sekretarz Stanu

w zast. Podsekretarz Stanu,

Rzeczywisty Radca Stanu

(podp.) *A. Petrow.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny, W zast. *St. Borkowski,* Sędzia.

Dzień ogłoszenia 16 (28) Lutego 1853 r.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийского,

Царя Польского,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управления Царства.

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., изданнаго въ развитіе 340 и 341 статей Уложения о Наказаніяхъ, а равно, на основаніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая 1836 г., и предписанія Его Свѣлости Князя Намѣстника Царства отъ 28 Ноября (9 Де-

W Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA 1-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie art. 14-go Ukazu Najjaśniejszego Pana z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. rozwijającego artykuły 340 i 341 Kodexu Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia 1 (13) Maja 1836 roku, oraz decyzyi J.O. Xięcia Namiestnika Królestwa z dnia 28 Listopada (9 Grudnia) 1851 r., Nr. 9323, na przełożenie Dy-

кабря) 1851 года, за N. 9,323, Совѣтъ
Управленія, по представленію Главнаго Ди-
ректора Финансовъ, постановилъ слѣдующее:

Статья 1.

Варшавскій уроженецъ Людвикъ Озеашъ
(двуименный) Люблинеръ, который въ 1831
году служилъ въ рядахъ Польскихъ мятеж-
никовъ, и въ послѣдствіи, бѣжавъ за границу,
присоединился тамъ къ эмигрантамъ, а въ
слѣдствіе того признанъ изгнанникомъ, под-
вергается конфискаціи въ Казну его иму-
щества, какъ уже секвестрованного, такъ и
впредь могущаго быть обнаруженнымъ, по
правиламъ, въ Постановленіи отъ 2 (14)
Апрѣля 1835 года изложеннымъ.

Статья 2.

Право собственности на недвижимыя имѣ-
нія, капиталы и ипотечныя обязательства,
могущія принадлежать Людвику Озеашу Лю-
блинеру, должно быть силою, настоящаго
Постановленія, переписано въ подлежащихъ
ипотечныхъ книгахъ на имя Казны.

ректора Главнаго Презыдующаго в Комиссии
Рządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła co
następuje:

Artykuł 1.

Ludwik Ozeasz dwóch imion Lubliner, uro-
dzony w mieście Warszawie, który służył w sze-
regach powstańców w roku 1831, a następnie
zbiegł za granicę i przyłączył się do emigracyi,
i z tego powodu za wygnańca z kraju uznany,
ulega karze konfiskaty majątku bądź już zase-
kwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć
się mającego, a to wedle prawideł Postanowie-
niem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wska-
zanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież
kapitałów i praw hipotecznych należących do
Ludwika Ozeasza Lubliner, winny być na mocy
niniejszego Postanowienia we właściwych księ-
gach wieczystych na imię Skarbu Królestwa
przepisane.

По Указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

На основаніи 14-й статьи Высочайшаго
Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года,
изданнаго въ развитіе 340 и 341-й статей
Уложенія о Наказаніяхъ, а равно на основа-
ніи Постановленія своего отъ 1 (13) Мая
1836 года и предписанія Его Свѣтлости
Князя Намѣстника, отъ 4 (16) Іюля 1852
года за № 5,549, Советъ Управленія, по

В Имени Найяснѣйшаго

МИКОЛАJA I-го

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

На zasadzie art. 14-go Ukazu Najjaśniej-
szego Pana z dnia 25 Kwietnia (7 Maja)
1850 roku rozwijającego art. 340 i 341 Kodexu
Karnego, niemniej Postanowienia swego z dnia
1 (13) Maja 1836 r., oraz decyzji JO. Xięcia
Namiestnika Królestwa z dnia 4 (16) Lipca 1852
roku Nr. 5549, na przełożenie p. o. Dyrektora
Głównego Prezydującego w Kommissyi Rząd-

представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Уроженецъ селенія Витово въ Равскомъ Уѣздѣ Казиміръ Блоцишевскій, который въ 1843 году состоялъ на службѣ въ Управленіи Путей Сообщенія, и опасаясь ответственности за чтеніе запрещенныхъ книгъ, бѣжалъ за границу и соединился тамъ съ мятежниками, въ слѣдствіе чего признается изгнанникомъ и подвергается наказанію подверженіемъ конфискаціи въ казну его имущества, какъ уже секвестрованного, такъ и могущаго быть впредь открытымъ, по правиламъ, въ Постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года изложеннымъ.

Статья 2.

Права собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, принадлежащія Казиміру Блоцишевскому, должны быть, силою настоящаго Постановленія, въ подлежащихъ крѣпостныхъ книгахъ на имя Казны Царства переписаны.

wej Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje:

Артикулъ 1.

Kazimierz Błociszewski urodzony we wsi Witowie w Powiecie Rawskim, który do roku 1843 pracował w Zarządzie Komunikacji Lądowych i Wodnych i obawiając się kary za czytanie książek, zakazanych, wyszedł za granicę do Pruss, gdzie się przyłączył do wichrzycieli, w skutek czego za wygnańca z kraju uznanym został, ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Артикулъ 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych tudzież kapitałów i praw hypotecznych należących do Kazimierza Błociszewskiego, winny być na mocy niniejszego Postanowienia we właściwych księgach wieczystych na imię Skarbu Królestwa przepisane.

Статья 3.

Исполнение настоящаго Постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone, i w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 19 (31) Sierpnia 1852 r.

Namiestnik General - Feldmarszałek,
(podp.) *Xizig Warszawski.*

P. o. Dyrektora Głównego
Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu,

Tajny Radca,
(podp.) *Łęski.*

Sekretarz Stanu
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *T. Le Brun.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *O. Wyczachowski.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny, *W. Konopka.*

Dzień ogłoszenia 28 Lutego (12 Marca) 1853 r.

Парижъ Ивана Франциска Кайль, Совѣтъ Управленія, сообразно Постановленію своему 8 (20) Іюля 1837 г., по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Выдается симъ строителю машинъ въ Парижѣ Ивану Франциску Кайль привиллегія на введеніе въ Царство Польское, согласно описанію и чертежу, представленнымъ въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, привилегированнаго Французскимъ Правительствомъ 13 (25) Апрѣля 1850 года, на 15 лѣтъ, изобрѣтеннаго имъ, Кайлемъ, аппарата съ тройнымъ дѣйствіемъ пара, служащаго для испаренія всякаго рода жидкостей на сахароварныхъ и рафинирныхъ заводахъ, устройство коего состоитъ въ употребленіи всего пара, дѣйствующаго на фабрикѣ, т. е., очищающаго соки, приводящаго въ дѣйствіе машины и т. п.; — при чемъ паръ этотъ варить также

Warszawy złożonej. Rada Administracyjna Królestwa, zapatrzwszy się na Postanowienie swoje z dnia 8 (20) Lipca 1837 r., na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Udziela się niniejszém Panu Janowi Franciszkowi Cail konstruktorowi machin z Paryża, list wprowadzenia wynalazku, przez Rząd francuzki pod dniem 13 (25) Kwietnia 1850 roku na lat 15 patentowanego, na aparat o potrójnem działaniu pary służący do parowania wszelkiego rodzaju płynów w cukrowniach i rafineriach, którego budowa polega na korzystaniu z pary zużytej w całej fabryce; to jest tej, która służyła do oczyszczania soku, poruszania machin i t. p., gotując przytem syropy w próżni i w niskiej temperaturze; a to podług opisu i

и сиропы въ безвоздушномъ пространствѣ при низкой температурѣ.

Статья 2.

Привилегія распространяется на все Царство Польское и служить изобрѣтателю въ теченіи десяти лѣтъ, со дня настоящаго Постановленія.

Статья 3.

Выдачею этой привилегіи Правительство не ручается ни за достоинство, ни за новость, ни за первенство изобрѣтенія.

Статья 4.

Если получающій привилегію не введетъ въ теченіи 6-ти мѣсяцевъ своего изобрѣтенія въ практическое дѣйствіе, и не представитъ о томъ свидѣтельства подлежащаго Начальства, въ такомъ случаѣ привилегія теряетъ свою силу.

rysunku w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych złożonych.

Artykuł 2.

List takowy rozciąga się na całe Królestwo Polskie i służy uzyskującemu go na lat 10, poczynając od daty obecnego Postanowienia.

Artykuł 3.

Przez udzielenie tego listu, Rząd nie zaręcza ani za dobroć, ani za nowość, ani za pierwszeństwo wynalazku.

Artykuł 4.

Gdyby uzyskujący list obecny nie wprowadził wynalazku swego w praktyczne użycie w ciągu 6-ciu miesięcy i nie przedstawił na to świadectwa Władzy właściwej, list takowy w swojej mocy obowiązującej upada.

Статья 5.

Исполнение настоящего Постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

А т т к у л 5.

Презыдентъ, (подп.) *Хизе Горчакъ*.

Презыдентъ, в заступствѣ Секретаръ Стану
Директора Главнаго Презы- Рѣшительнаго Радца Стану,
дующаго въ Коммисіи Рѣ- (подп.) *Т. Ле Брун*.
доваго Справъ Внутрен- Згідно з оригіналом:
нихъ і Духовныхъ, Секретаръ Стану

Тайна Радца, Рѣшительнаго Радца Стану,
(подп.) *Бруевичъ*. (подп.) *Т. Ле Брун*.

Згідно з вписем:

Директоръ Главнаго Презыдентъ

въ Коммисіи Рѣдоваго Справъ Справедливості,

Тайна Радца, Сенаторъ *О. Вичеховскі*.

Директоръ Канцеляріи,

Радца Коллегіальнаго, *В. Конопка*.

Дінь оголошення 28 Лутаго (12 Марца) 1853 р.

А т т к у л 5.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Rada Administracyjna Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1852 roku.

Prezylujacy w Radzie Administracyjnej

Jeneral - Adjutant, (podp.) *Хизе Горчакъ*.

Prezylujacy, w zastępstwie Sekretarz Stanu

Dyrektora Głównego Prezylujacy Ręczywisty Radca Stanu,

dylujacy w Kommissyi Rę- (podp.) *Т. Ле Брун*.

dowej Spraw Wewnętrz- Zгідно з оригіналом:

nych i Duchownych, Секретаръ Стану

Тайна Радца, Рęczywisty Радца Стану,

(подп.) *Бруевичъ*. (подп.) *Т. Ле Брун*.

Zгідно з вписем:

Директоръ Главнаго Презыдентъ

въ Коммисіи Рѣдоваго Справъ Справедливості,

Тайна Радца, Сенаторъ *О. Вичеховскі*.

Директоръ Канцеляріи,

Радца Коллегіальнаго, *В. Конопка*.

Дінь оголошення 28 Лутаго (12 Марца) 1853 р.

- 1, Иванъ Червинскій,
- 2, Антонъ Избицкій,
- 3, Фелиціанъ Ключинскій,
- 4, Феликсъ Коссецкій,
- 5, Бывшій Пляцъ-Коммендантъ г. Стрыкова Антонъ Квилецкій,
- 6, Антонъ Олещинскій,
- 7, Владиславъ Олещинскій,
- 8, Францъ-Юсифъ Павловскій,
- 9, Викентій Погоновскій,
- 10, Петръ Пржисцкій,
- 11, Феликсъ-Алексей Шимоновичъ,
- 12, Лудовикъ Улятовскій,
- 13, Августъ Валентовъ (онъ же Валента),
подвергаются наказанію подверженіемъ
ихъ имущества, какъ уже секвестрован-
наго, такъ и могущаго быть впредь
открытымъ, по правиламъ, въ Постано-
вленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года,
изложеннымъ.

Статья 2.

Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и ипотечныя обязательства, принадлежащія лицамъ, въ предыдущей статьѣ поименованнымъ, должны быть переписаны

- 1, Czerwiński Jan,
- 2, Izbieki Antoni,
- 3, Kluszczyński Felicyan,
- 4, Kossecki Felix,
- 5, Kwilecki Antoni, były Komendant placu
w mieście Strykowie,
- 6, Oleszczyński Antoni,
- 7, Oleszczyński Władysław,
- 8, Pawłowski Franciszek Józef,
- 9, Pogonowski Wincenty,
- 10, Przysiecki Piotr,
- 11, Szymonowicz Felix-Alexy,
- 12, Ulatowski Ludwik,
- 13, Walentow v. Walenta August,
ulegają karze konfiskaty majątków ich
wszelkich, bądź już zasekwestrowanych,
bądź następnie jeszcze wykryć się mogą-
cych, a to wedle prawideł Postanowieniem
z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wska-
zanych.

Артикулъ 2.

Титулы własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hipotecznych, należących do osób w poprzednim artykule wymienionych, winny być na moey niniejszego Postanowienia,

саны силою настоящего, постановления, на
имя Казны.

Статья 3.

Исполнение настоящего Постановления, ко-
торое должно быть объявлено въ публич-
ныхъ ведомостяхъ и внесено въ Дневникъ
Законовъ, возлагается на Правительственный
Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по прина-
длежности.

we właściwych księgach wieczystych, na imie
Skarbu Królestwa przepisane.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które
przez pisma publiczne ma być ogłoszone, i
w Dzienniku Praw zamieszczone, Kommissyom
Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów
i Skarbu, w czym do której należy poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady
Administracyjnej z dnia 19 (31) Sierpnia 1852 r.

Namiestnik General - Feldmarszałek,

(podp.) *Xięże Warszawski.*

P. o. Dyrektora Głównego Sekretarz Stanu
Prezydującego w Komis- Rzeczywisty Radca Stanu,
syi Rządowej Przychodów (podp.) *T. Le Brun.*
i Skarbu, Zgodno z oryginałem:

Tajny Radca, Sekretarz Stanu
(podp.) *Łęski.* Rzeczywisty Radca Stanu,
Zgodno z wypisem: (podp.) *T. Le Brun.*

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisii Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *O. Wyczechowski.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny, *W. Konopka.*

Dzień ogłoszenia 28 Lutego (12 Marca) 1853 r.

„Лицъ отправившихся за границу безъ паспорта, по возвращеніи ихъ въ Царство, независимо отъ отвѣтственности за самовольную отлучку изъ мѣста жительства и постановленнаго 648-ю статьею Таможеннаго Устава фискальнаго взысканія за тайный переходъ границы, подвергать уплатѣ полной паспортной пошлины, т. е. по 250 руб. сер. за каждые шесть мѣсяцевъ незаконнаго пребыванія за границею,—развитіе же сего правила, равно какъ и опредѣленіе мѣръ взысканія самой пошлины предоставляется Совѣту Управленія Царства Польскаго“.

Въ исполненіе таковой Высочайшей Воли, Совѣтъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Пошлина, вышеприведенною 11-ю статьею Высочайшаго Указа 27 Ноября (9 Декабря) 1851 года опредѣленная, должна быть исчисляема слѣдующимъ образомъ: кто останется за границею безъ паспорта въ продолженіе шести мѣсяцевъ или меньше, тотъ

„Osoby wydające się za granicę bez paszportu po powrocie ich do Królestwa, niezależnie od odpowiedzialności za samowolne opuszczenie miejsca zamieszkania, oraz kary fiskalne art. 648 Ustawy celnej, za potajemne przejście granicy postanowionej, pociągac do całkowitej opłaty paszportowej po rub. sr., 250 za każde sześć miesięcy nieprawego pobytu za granicą: rozwinięcie niniejszego Przepisu, oraz oznaczenie sposobu ściągania samej opłaty, pozostawiamy Radzie Administracyjnej Królestwa Polskiego.“

W wykonaniu tej Najwyższej Woli, Rada Administracyjna na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Opłata wyżej przytoczonym artykułem 11-m Ukazu Najwyższego z d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1851 roku oznaczona, obliczona być ma w sposób następujący: kto pozostanie za granicą bez paszportu przez pół roku, lub mniej jak pół roku, uiszc opłatę za całe półrocze; kto

платить за цѣлое полугодіе, кто же продлить незаконное пребываніе за границую болѣе шести мѣсяцевъ, хотя бы менѣе года, тотъ платитъ за два полугодія, и такъ далѣе, считая такимъ образомъ каждое пребываніе за границую, превышающее шесть мѣсяцевъ, за цѣлое полугодіе.

Статья 2.

Взысканіе этой пошлыны должно быть производимо такимъ самымъ порядкомъ, какимъ взыскивается пошлына сія съ лицъ, просрочивающихъ заграничные паспорта.

Статья 3.

Не подлежатъ взысканію пошлыны, установленной за отлучку за границу безъ паспорта, конскрипты, выходящіе туда тайно, съ намѣреніемъ, скрыться отъ набора, — ибо они, на основаніи Инструкціи о военной переписи, по возвращеніи или высылкѣ изъ заграницы, немедленно должны быть обращаемы въ военную службу, несмотря на то, какими бы ни пользовались изъятіями отъ оной. Тѣ однако же, кои будутъ признаны

przedłuży nieprawy swój pobyt tamże nad sześć miesięcy, chociażby bawił za granicą mniej jak rok, opłaci za dwa półrocza, i tak dalej, licząc w ten sposób, każde pozostawanie za granicą, nad całkowite półrocze, za całe półrocze.

Artykuł 2.

Seiaganie tej opłaty od debentów dopełnianem być ma takim samym sposobem, w jaki pobierana jest opłata od przetrzymujących paszporta zagraniczne.

Artykuł 3.

Opłacie za udanie się za granicę bez paszportu postanowionej, nie ulegają spisowi potajemnie tamże wydalający się, w celu ukrycia się przed zaciągiem do wojska, ci bowiem na mocy Instrukcyi o spisie wojskowym, podlegają już karze natychmiastowego wcielenia do służby wojskowej, bez względu na jakiegokolwiek mogące im służyć wyłączenia. Niemogący być wszakże wydanymi na zaciąg, z powodu nie zdatności do służby wojskowej, tak frontowej jako i nie

неспособными ни къ строевой, ни къ нестроевой службѣ, должны быть подвергаемы взысканію паспортной пошлины, на общихъ основаніяхъ.

Статья 4.

Поелику въ Инструкціи, приложенной къ 645 ст. Высочайше утвержденнаго для Царства Польскаго Таможеннаго Устава, определено съ жителей 21-верстнаго таможенно-граничнаго пояса взысканіе за переходъ границы безъ легитимационнаго билета, то лица, имѣющія право на получение означенныхъ билетовъ, въ такомъ только случаѣ подлежатъ уплатѣ паспортной пошлины, если отлучались безъ паспорта за границу далье трехъ-мильнаго пограничнаго пояса.

Статья 5.

Тѣ пограничные жители, коимъ, по силѣ 4-й статьи Инструкціи о легитимационныхъ билетахъ, не служитъ право на получение таковыхъ видовъ, въ случаѣ тайнаго выхода или выѣзда за границу, хотя бы не далье трехъ-мильнаго пограничнаго округа, под-

frontowej, do opłaty paszportowej pociągani być winni na ogólnych zasadach.

А р т ы к у л 4.

Ponieważ w Instrukcyi dołączonej do art. 645 Najwyżej zatwierdzonej dla Królestwa Ustawy Celnej, postanowioną jest na mieszkańców 21 wiorstowego celno - pogranicznego obrębu kara, za wydalenie się za granicę bez karty legitymacyjnej, przeto osoby mające prawo do pozyskiwania kart legitymacyjnych, ulegają opłacie paszportowej, w takim tylko razie, jeśli się wydalą bez paszportu za granicę od 3-ich milowego pogranicznego obrębu.

А р т ы к у л 5.

Pograniczni mieszkańcy, którym na zasadzie art. 4-go Instrukcyi o kartach legitymacyjnych, nie służy prawo pozyskiwania tychże kart, w razie potajemnego udania się za granicę, chociażby nie dalej jak do 3-ich milowego pogranicznego obrębu, ulegają na równi z innemi mieszkańca-

imi Książki w odpowiedzi na art. 11 Naj-
wyższego Ukazu z dnia 27 Listopada (9
Grudnia) 1851 r. za wydanie się z kraju bez
paszportu postanowionej (9) podał 12

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które
w Dzienniku Praw zamieszczonym być ma,
wszystkim Komisyjom Rządowym wezmą do
której należy, pośpieszyć.
Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady
Administracyjnej dnia 20 Sierpnia (10 Września)
1852 r.

Prezysujący w Radzie Administracyjnej
Generał-Adjutant, (podp.) Józef Gorczakowski.
P. o. Dyktora Głównego
wonego Prezysującego
w Komisyji Rząd-
wej Spraw Wewnętrz-
nych i Duchownych,
Tajny Rada
(podp.) Brzeziewicz.
Rzeczywisty Rada Stann,
(podp.) T. Le Brun.
Sekretarz Stann,
Rzeczywisty Rada Stann,
(podp.) T. Le Brun.
Zgodno z wyżej
Dyrektor Główny Prezysujący
w Komisyji Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Rada, Senator O. Wierzbowski.
Dyrektor Kancelaryi,
Rada Kolegiatny W. Kono pka.
Dzień ogłoszenia 9 (21) Marca 1852 r.

ME 12

SPIS POSTANOWIEN

W TOMIE XLV-ym DZIENNIKA PRAW.

Stronica.

I. Postanowienia Najwyższe.

Najwyższej zatwierdzona Konwencya Poczto-
wa, zawarta pomiędzy Najjaśniejszym Ce-
sarzem Wszech Rosyi, a Najjaśniejszym
Królem Prusskim. 165
w Petersburgu, 24 Grudnia 1851 r.
w Berlinie, 5 Stycznia 1852 r.

II. Postanowienia Rady Administracyjnej.

Postanowienie, oznaczające stałe zasady do skła-
dania kaucyj Urzędników Magistratów miast, za-
stosowanych do obecnego położenia Kass miejskich
i ich funduszów 5
w Warszawie 15 (27) Lutego 1852 r.
Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątki
16-tu osób, niekorzystających z amnestyi i za gra-
nicę zbiegłych. 69
w Warszawie 26 Lutego (9 Marca) 1852 r.
Postanowienie, rozciągające konfiskatę na ma-
jątek Mniewskiego Teofila 75
w Warszawie, 26 Lutego (9 Marca) 1852 r.

Postanowienie, przeznaczające fundusz z dochodów kass miast prowincjonalnych, na zakład wychowawczy ociemniałych 81
w Warszawie, 11 (23) Marca 1852 r.

Postanowienie, przepisujące wykonywanie i nadal, z pewnemi zmianami, środków ostrożności pod względem wprowadzania zwierząt domowych i produktów zwierzęcych w obręb Królestwa Polskiego. 91
w Warszawie, 18 (30) Marca 1852 r.

Postanowienie, zmieniające termin do odbywania targu na wełnę w m. Kaliszu 101
w Warszawie, 26 Marca (7 Kwietnia) 1852 r.

Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątki 29-ciu osób, za granicę zbiegłych 105
w Warszawie, 2 (14) Maja 1852 r.

List przyznania Pawłowi *Rystoff* wynalazku na ulepszony aparat do gotowania soku z buraków na cukier, z oszczędzeniem drzewa 115
w Warszawie, 2 (14) Maja 1852 r.

Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątki 3-ch osób, za granicę zbiegłych 121
w Warszawie, 2 (14) Maja 1852 r.

Postanowienie, zmieniające miasteczko Lubów w osadę wiejską. 127
w Warszawie, 23 Maja (4 Czerwca) 1852 r.

Takież Postanowienie co do miasteczka Puńsk. 133
w Warszawie, 23 Maja (4 Czerwca) 1852 r.

Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątek Józefa *Czarnowskiego*, za granicę zbiegłego . 139
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Mikołaja *Wirskiego*. 145
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Starozakonnego *Berel Orlau*, inaczej Bernarda *Orler* 151
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Wincentego *Pienkowskiego*. 157
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Ferdynanda *Tadden*. 267
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Saturnina *Marchockiego* 273
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Gustawa i Alexandry z Mierzejewskich małżonków *Pfaffius* . . . 279
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Dyonizego *Kupstas* inaczej *Kupśo* zwanego. 285
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Jana Nepomucena *Jarocińskiego*. 291
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Takież Postanowienie co do Augustyna *Kuleszewskiego* 297
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.

Postanowienie, obejmujące przepisy w przedmiocie zajęcia własności, sposobem przymuszonego wywłaszczenia na rządowy lub inny publiczny użytek 303
w Warszawie, 6 (18) Czerwca 1852 r.

- Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątek Alexandra *Kamińskiego*, uznanego za wygnańca z kraju 371
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.
- Takież Postanowienie co do Józefa *Juczewskiego* 377
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.
- Takież Postanowienie co do Teodora Konstantego *Assman* 383
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.
- Takież Postanowienie co do *Piotra Chudzińskiego* 389
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.
- Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątki 26-ciu osób, za granicę zbiegłych 395
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.
- Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątek Tomasza-Józefa *Wincenti*, za granicę zbiegłego 405
w Warszawie, 2 (14) Czerwca 1852 r.
- Takież Postanowienie co do Xiedza Cypryana *Tomaszewskiego* 411
w Warszawie, 8 (20) Lipca 1852 r.
- Postanowienie, nadające miastu Serock trzy jarmarki nowe 417
w Warszawie, 19 (31) Lipca 1852 r.
- Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątek Walentego *Dobrowolskiego*, za granicę zbiegłego 421
w Warszawie, 11 (23) Lipca 1852 r.

- Takież Postanowienie co do Hippolita *Kuczyńskiego* 427
w Warszawie, 2 (14) Sierpnia 1852 r.
- Takież Postanowienie co do Marcellego *Chaszczyńskiego* 433
w Warszawie, 2 (14) Sierpnia 1852 r.
- Takież Postanowienie co do Ludwika Ozeasza *Lublinera* 439
w Warszawie, 2 (14) Sierpnia 1852 r.
- Takież Postanowienie co do Kazimierza *Błocińskiego* 445
w Warszawie, 19 (31) Sierpnia 1852 r.
- List wprowadzenia wynalazku, udzielony P. Janowi Franciszkowi *Cail*, na aparat o potrójnem działaniu pary, służący do parowania wszelkiego rodzaju płynów w cukrowniach i rafineryach 451
w Warszawie, 29 Sierpnia (10 Września) 1852 r.
- Postanowienie, rozciągające konfiskatę na majątki 13-tu osób, za granicę zbiegłych 459
w Warszawie, 19 (31) Sierpnia 1852 r.
- Postanowienie, przepisujące ściąganie opłaty paszportowej od osób, wydających się bez paszportu za granicę 465
w Warszawie, 29 Sierpnia (10 Września) 1852 r.